

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๘

ทุกมือทาสเมื่อถึงบทถูกปลดปล่อย
ประนมทาบแทนถ้อยร้อยรู้สึก
แววตาคือความทรงจำอันล้ำลึก
โดยสำนักพระมหากษัตริย์คุณ
พระเมตตาต่างตะวันอันโอภาส
รินแสงหยาดสยามภพก็อบอุ่น
น้ำพระทัยคือจันทร์เพ็ญทรงเพ็ญบุญ
ฉ่ำละมุนสว่างไสวในราตรี
ทรงทศพิธราชธรรมจรัสฉาย
ปานลำแสงสว่างสายในทุกที่
ประทับเบื้องอาณัติจักรวาลกิติ
เมื่อสืบศักดิ์จักรีนิรมิต
ประวัติศาสตร์แห่งพระองค์ยืนยงล้ำ
เป็นถ้อยว่าเป็นตำนานอันศักดิ์สิทธิ์
เป็นอนุสาวรีย์ที่มุขิต
เสถียรสถิตกลางหัวใจทุกไพร่ฟ้า
เกิดไม่ทันยุคสมัยอันใหญ่ยิ่ง
แต่สื่อทุกสิ่งได้อย่างผู้รู้คุณค่า
สื่อกระแสธารพระกรุณา
คือธาราจำทรงปวงนิกร
น้อมระลึกพระคุณองค์พระทรงมา
โดยศรัทธาร้อยดั่งสร้อยอักษร
ปียราชมิ่งมหาจุฬาลงกรณ์
ทรงนุสรณ์อยู่ในความทรงจำนิรันดร

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า กองบรรณาธิการ
วารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ.
(นายอดุล จันทศักดิ์ รจนา)

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๐๘

สารบัญ

บทบรรณาธิการ	๒
กิจกรรมเนื่องกับการสอบของทางราชการ	๕
การโยกย้ายหน้าที่การงาน	๑๒
ใหม่ ๆ ในราชการ	๒๐
กฎหมาย และ ระเบียบใหม่	๒๒
ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน	๓๕
วข. เทียบพันทราช	๔๐
ไขข้อสงสัย	๔๘

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่วิชาการแก่การบริหารงานบุคคล
- เพื่อเผยแพร่แนวคิดในการปฏิบัติราชการ
- เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างข้าราชการ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีสำหรับข้าราชการ

ทำเนียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๐๘ ระเบียบและวิธีราชการพลเรือน ปัญหาคลัง หรือปัญหาข้อข้องใจอื่นใด โปรดส่งคำถามไปที่ "บรรณาธิการวารสาร" นี้

จำหน่ายปลีก เล่มละ ๕ บาท
สมาชิก บัตร ๔๕ บาท รวมค่าส่ง
บอกรับหนังสือการวารสารข้าราชการ
สำนักงาน ก.พ. ถนนพหลโยธิน
โทร. ๘๑๕๕๕๕ หรือ ๘๑๐๐๓๓ ต่อ ๓๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ กรมเทคนิควิศวกรรม
นางอารีย์ อ่องจรัส ผู้พิมพ์และโฆษณา
ที่ปรึกษา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ กรมเทคนิควิศวกรรม
นางอารีย์ อ่องจรัส ผู้พิมพ์และโฆษณา
ที่ปรึกษา

บรรณาธิการ นายชาญชัย อังภากรณ์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นายจรูญพงษ์ สิวาชะไวโรจน์

นายสุธี สุทธิธรรมบุตร

กองบรรณาธิการ นายวรเทพ สวัสดิ์

นายเกษรศรีสม กิตติสุวรรณ

นายอดุลย์ จันทศิริ

นายสุมา สมนานนท์

นายสมศักดิ์ สุภะรัฐเกษ

นายณรงค์ นุกุลการ

ผู้จัดการ เรือเอก ผจง กั้นคเดลิน

ผู้ช่วยผู้จัดการ นายสมพงษ์ ตรีวัฒน

ม.ร.ว. ชัยธวัช ศรีธวัช

นายจรูญพงษ์ สิวาชะไวโรจน์

บทบรรณาธิการ

บนหนทางอันยาวนานของ ชีวิตข้าราชการดูเหมือนว่า ตุลาคมจะเป็นเดือนที่มีความหมายยิ่งต่อข้าราชการในรอบปี

เดือนที่ข้าราชการหลายท่านยังไม่ห่างจากความรู้สึกทมหงเฮงใจ และดีใจระคนกันไป

ความอาลัยอาวรณ์ต่อผู้ร่วมงาน ซึ่งวันเวลาไม่ยอมผ่อนผันให้ แม้บางท่านยังมีความรู้ความสามารถและยังมีความตั้งใจจะทำประโยชน์แก่ประเทศชาติในชีวิตข้าราชการอยู่อีก เมื่อต้องอำลาจากราชการไปเพราะเกษียณอายุ ก็เป็นที่เสียดายแก่ผู้ร่วมงานโดยทั่วไป นี่เป็นความเสียดใจที่อยากจะกล่าวถึง

ในทางตรงกันข้าม การใช้ชีวิตข้าราชการประหนึ่งกาฝาก คือนอกจากไม่เป็นประโยชน์ต่อใครยังทำลายสิ่งหล่อเลี้ยงตัวเอง อย่างนี้หันไปได้เมื่อไร ย่อมโล่งอก และเป็นเหตุใจ แก่ข้าราชการทั้งหลายทั่วกัน

สิ่งที่นอกเหนือจากความรู้สึกก็คือเป็นเดือนแห่งการเริ่มต้นดำเนินงาน โดยอาศัยพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ซึ่งในงบประมาณ ๒๕๑๕ มียอดรายจ่ายสูงถึงหกหมื่นกว่าล้านบาท

เมื่อต้องตราเป็นพระราชบัญญัติก็เลยงไม่พ้นในการอภิปรายเสนอข้อคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการชี้แจงให้เหตุผลและทำความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ

ถ้าว่ากันตามหลักวิชา ก็เป็นการควบคุมภายนอกประการหนึ่ง ในการปฏิบัติราชการซึ่งข้าราชการทั้งหลายพึงต้องสดับตรับฟัง และประมวลแนวนโยบายต่างๆ แล้วนำมาประกอบการดำเนินงานในความรับผิดชอบ ให้สอดคล้องต้องกันกับนโยบายของรัฐบาล

ข้อนี้ไม่รวมถึงการอภิปรายที่ออกนอกกลุ่มออกรอย เช่น ถู้อโอกาสหาเสียงให้กับตัวเองบ้างหรือโต้เถียงกันในเรื่องส่วนตัว กระทั่งรุนแรงเกือบถึงขั้นใช้พละกำลังตัดสินแทนเหตุผลเป็นต้น ความเป็นไปในลักษณะนี้ เห็นว่าไม่ควรที่ข้าราชการจะจดจำใส่ใจให้รทสมอง

การบริหารราชการแผ่นดินให้ลุล่วงสู่เป้าหมาย ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภานั้น พระราชบัญญัติงบประมาณมีลักษณะเป็นแผนประจำปีของรัฐบาลซึ่งเป็นทั้งปัจจัยสำคัญในการบริหารและเป็นกลไกที่ช่วยให้การบริหารราชการประสบผลสำเร็จหรือไม่ก็ตรงกันข้าม ภาระอันหนักหน่วงของรัฐบาลจึงอยู่ที่การจัด

สรรเงินงบประมาณ ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน และประเทศชาติ กล่าวในรูปแบบที่เป็นอยู่คือได้ความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรนั่นเอง นอกจากนั้น ยังต้องหาวิธีการควบคุมการใช้จ่าย ทุกบาททุกสตางค์ ให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีมากที่สุดแก่ประเทศชาติ และประชาชนทุกหย่อมหญ้าด้วย

ในส่วนแรกเมื่อร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีผ่านสภามือใด ก็ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จของรัฐบาลแล้ว แม้ว่าจะเสียเวลาโต้เถียงกันหามรุ่งหามค่ำอดตาหลับขับตานอนอย่างที่เป็นมาก็ตาม

แต่ในส่วนหลัง เดือนตุลาคมเป็นเพียงจุดเริ่มต้นในการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของข้าราชการทั้งหลาย และตามทางปฏิบัติจะต้องควบคุมดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อสภา

ในทางปฏิบัติจึงมีความเกี่ยวพันกันระหว่างภารกิจปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับการใช้จ่ายเงินงบประมาณของส่วนราชการต่างๆ อย่างน้อยที่สุดก็พอจะทราบว่ามีผู้ได้รับมอบหมายจากประชาชน มีข้อคิดเห็นกันอย่างไรบ้าง การปฏิบัติราชการที่ผ่าน มาได้สนองความต้องการของประชาชนตรงจุดหรือไม่

ตามรัฐธรรมนูญสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชอบที่จะตั้งกระทู้ถามการดำเนินงานใด ๆ ของรัฐบาล และ

ตกเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร จะต้องเสนอข้อเท็จจริง ซึ่งในหลายกรณีจะพบว่า การดำเนินงานมิได้ก้าวหน้า และเป็นไปตามแผน ที่อุตสาหกรรมได้เคยกันเกือบเป็น เกือบตาย

อย่างไรก็ตาม ความเคยชินต่อการบริหาร ประเทศภายใต้ผู้เผด็จการ หรือกึ่งเผด็จการทั้งหลาย ซึ่งกระทำติดต่อกันมาหลายปี โดยอุปโลกสมานิติ บัญญัติขึ้นทำหน้าที่เป็นตราขาย รับรองความถูกต้อง ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติราชการหลายเรื่องด้วยกัน

ที่พอเห็นได้ก็คือ เกิดช่องว่างระหว่าง สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้ตราพระราชบัญญัติ

กับข้าราชการผู้ต้องดำเนินการในรายละเอียดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

เท่าที่เป็นมาก่อนสมัยเราทำได้ ฝ่ายปฏิบัติ จะทำอะไรก็สะดวกสบาย ไม่ต้องคอยพะวงว่าถูกฝ่าย กำหนดที่ตั้งประมาณ หรือตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับการ ดำเนินงาน

จะคิดจะกำหนดอะไรเพื่อประชาชนส่วนใหญ่ ก็คิดทำกัน ในหมู่ข้าราชการเท่านั้น ไม่มีโอกาสได้รับ ข้อคิดเห็นจากประชาชนกลุ่มอื่น ๆ การปฏิบัติราชการ จึงไม่ต่างไปจากอุตสาหกรรมในครอบครัว ทำกัน เพียงแต่ให้รอดตัวไปชั่วครั้งชั่วคราวก็พอ

แต่จากการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี ๒๕๑๘ ซึ่งผ่านสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๘ นั้น รูปการณ์แตกต่างไปจาก เดิมโดยสิ้นเชิง นั่นคือ สภาผู้แทนราษฎรได้ถือเป็น หน้าที่สำคัญ ในการตรวจสอบ แก้ไข แผนการ ดำเนินงานของรัฐบาล พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นใน ประเด็นสำคัญ ซึ่งเรื่องเหล่านี้สมควรนำไปประกอบ การพิจารณา กำหนดแผนดำเนินงาน ในรูปพระราช บัญญัติงบประมาณต่อไป ด้วย

ดังนั้น สำหรับข้าราชการทั้งหลายที่จะทำเฉย เฉยต่อการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณเหมือน แต่ก่อนเห็นจะไม่ได้อีกแล้ว แต่กลับจะต้องยอมรับ การเปลี่ยนแปลงและมีโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น ข้าราชการ

จึงจะได้ชื่อว่าเป็นข้าราชการ ที่มีส่วนร่วม บำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชนอย่างแท้จริง

และก็เป็นเดือนตุลาคมอีกเช่นกัน บนเบาะนั่งแรก ทุ่มการจัดงานน้อมรำลึกถึงวีรชนเพื่อชาติชุกใจที่กล้า ต่อสู้กล้าเสียสละเพื่อความเป็นธรรมในสังคม ซึ่งคง จะสืบทอดเจตนารมณ์อันดีงาม ให้เป็นแบบอย่างแก่คน ทั่วหลายต่อ ๆ ไปทุกปี

ที่จะเวียนกล่าวเสียมิได้เลยก็คือ ตุลาคมเป็น เดือนแห่งการน้อมจิตระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ ขององค์สมเด็จพระปิยะมหาราช ในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ซึ่งตรงกับวันเสด็จสวรรคตของพระองค์ท่าน ในฐานะ ที่พระองค์ได้ทรงสร้างคุณานุประโยชน์แก่ประเทศชาติ เป็นเอกประการ อาทิ เช่น ทรงปกป้องชาติไทยให้มี เอกราชธรรมทุกวันนี้ ทรงปลดปล่อยประชาชนให้ รอดพ้นจากการเป็นทาสตลอดจนทรงวางรากฐานการ ปกครองประเทศ ซึ่งเป็นหลักสืบทอดมาจนปัจจุบัน จึงใคร่ขอเรียน ขวัญให้ข้าราชการและพี่น้องระ ชาชนทั้งหลาย น้อมรำลึกถึงพระองค์ท่านโดยพร้อม เพียงกันด้วย

ตุลาคมจึงเป็นเดือนที่เป็นชีวิตจิตใจของเราและท่านเลยทีเดียว

ภิกษุสามเณรกับการสอบของทางราชการ

“สมบูรณ”

ความมุ่งหมายประการหนึ่งในการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ก็คือ เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยขึ้น เนื่องจากกฎหมายเดิมใช้มานานเต็มที่ บทบัญญัติต่างๆ จึงล้าสมัยไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของระบบข้าราชการพลเรือนในปัจจุบัน โดยเฉพาะไม่สามารถแก้ไขปัญหาหลายประการที่เกิดขึ้นได้ เหตุผลทำนองเดียวกันนี้เองเชื่อว่าย่อมนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระเบียบปฏิบัติราชการปลีกย่อยอื่นๆ ด้วย ในหนังสือเรื่องภิกษุ สามเณรกับการสอบของทางราชการ เรื่องได้ก่อกองขำมรื่องหนึ่งเพื่อเป็นอุทาหรณ์ในการพิจารณาแก้ไขระเบียบปฏิบัติอื่นใดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนต่อไป

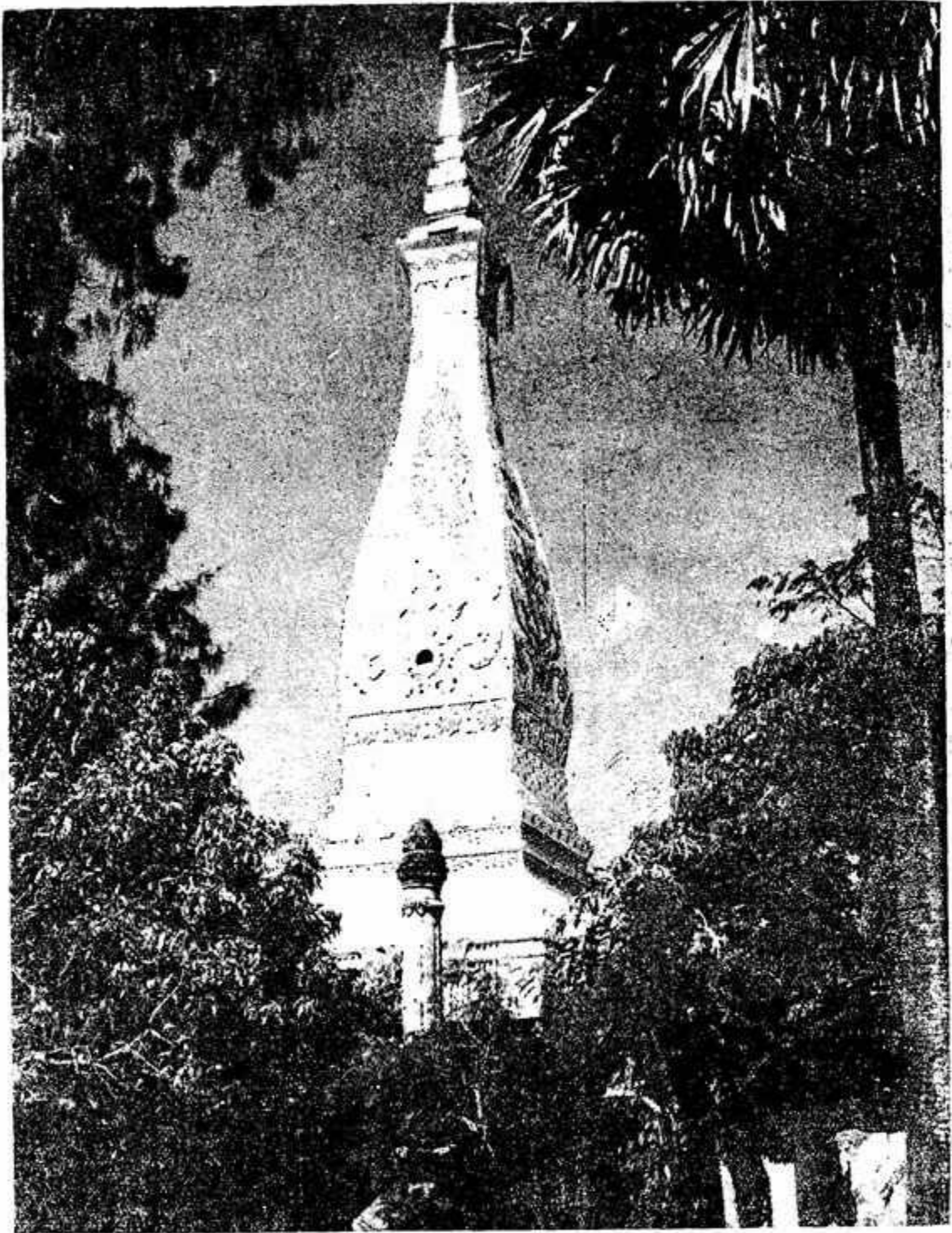
ในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ การสอบเลื่อนตำแหน่งเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งชั้นถัดไป ตามที่ได้ยินได้ฟังมาดูเหมือนจะห้ามมิให้ภิกษุ สามเณรเข้าทำการสอบโดยที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าคำสั่งนั้นมาจากหน่วยงานหรือสถาบันใด และมีเหตุผลอันจำเป็นอย่างไร แต่ในทางปฏิบัติได้มีการช่วยเหลือให้ กล่าวคือ หน่วยงานราชการบางแห่งอาจใช้ดุลยพินิจให้ทำการสอบไว้ก่อน หรือบางแห่งไม่ให้เข้าสอบ

เลย ทำให้เกิดความรู้สึกว่ระเบียบปฏิบัติในเรื่องนี้ไม่เป็นธรรมแก่บุคคลทั่วไป กล่าวคือ ถ้าหน่วยงานใดปล่อยเลยตามเลยไม่ทักท้วงก็กระทำไปได้ แต่หน่วยงานไหนเคร่งครัดก็กลายเป็นผิดระเบียบของทางราชการไป

ดังนั้น เพื่อกระความกระจ่าง จึงได้ศึกษาเหตุผลความเป็นมา และกรณีที่เป็นปัญหาพร้อมทั้งขอความเห็นบางประการเพื่อให้ท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประกอบการพิจารณา ในโอกาสที่จะมีการทบทวนระเบียบปฏิบัติให้เกิดประโยชน์และเป็นธรรมแก่คนส่วนใหญ่มากที่สุด

การห้ามภิกษุ สามเณร สอบเข้ารับราชการนี้เท่าที่ตรวจสอบได้ปรากฏว่า เป็นมติของคณะกรรมการมหาเถรสมาคม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๕ จึงจะเห็นได้จากประกาศห้ามภิกษุสามเณร ไม่ให้เข้าสอบแข่งขันเพื่อรับราชการและการอาชีพอย่างคดีสด ๑๑ พฤษภาคม ๒๔๖๕ ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ

“ตั้งแต่ ก.พ. ขอมให้รับเทียบวิทยฐานะของเปรียญ ๖ ประโยค เสมอด้วยประโยคมัชฌมบริบูรณ์ของกระทรวงธรรมการ มีภิกษุบางรูปสมัครเข้าสอบ

แข่งขันเพื่อรับราชการ และการอาชีพอย่างอื่น เป็นเหตุให้พุทธบริษัทติเตียน ขอให้คณะสงฆ์พิจารณาและบอingkัน

มหาเถรสมาคมประชุมเห็นพร้อมกันว่าไม่สมควรแก่บรรพชิตควรให้ตเสียบ เพราะฉะนั้น จึงประกาศห้ามไม่ให้พระภิกษุ สามเณรเข้าสอบแข่งขัน เพื่อรับราชการและการอาชีพอย่างอื่นอย่างคฤหัสถ์ ตั้งแต่บัดนี้ไป ถ้าภิกษุ สามเณร ผ่าฝืนข้อห้ามนี้ให้เจ้าอาวาสลงทัณฑ์กรรม หรือบัพพาทนัยกรรมตามสมควรแก่โทษ

ประกาศห้ามของคณะกรรมาการ มหาเถรสมาคมดังกล่าวพิจารณา ดู เจตนาจริงจะเห็นว่าต้องการตัดไฟแต่ต้นลม คือ พระภิกษุ สามเณรรูปใดไม่ประสงค์จะอยู่ในสมณะเพศก็ควรจะไปลาสิกขาไปสมัครสอบเช่นบุคคลธรรมดา จะอาศัยสมณะเพศอยู่ชั่วคราว โดยไม่ศรัทธาอย่างแท้จริงย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมศรัทธาแก่ศาสนิกชนทั้งหลาย และเป็นอันตรายแก่ศาสนาพุทธได้

อย่างไรก็ตามประกาศของคณะกรรมาการ มหาเถรสมาคมยังเป็นเรื่องของคณะสงฆ์อยู่ จนกระทั่งได้มีส่วนราชการบางแห่งหรือ ก.พ. เรื่องพระภิกษุสงฆ์สมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการ และแจ้งว่าถ้าสอบแข่งขันได้ และได้รับการบรรจุ ก็จะสามารถรับราชการ ก.พ. จึงได้พิจารณา ลงมติว่า "พระภิกษุสงฆ์ มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการได้ ในเมื่อมีความรู้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และมีคุณสมบัติตามความในมาตรา ๔๔ หรือได้รับการยกเว้นตามความ

ในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗" ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

จากหนังสือเวียนของ ก.พ. ดังกล่าว ทางคณะสงฆ์ไม่เห็นด้วย สมเด็จพระวันรัตสังฆนายก จึงได้มีลิขิตถึงนายกรัฐมนตรีว่า ตามที่สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งมติ ก.พ. ไปนั้น เป็นการขัดกับประกาศของคณะสงฆ์ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาและขอความอุปถัมภ์ด้วยว่า ถ้ามีเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับพระภิกษุ สามเณร ควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติแล้วขอได้แจ้งให้ทางคณะสงฆ์ได้ทราบก่อนด้วย คณะรัฐมนตรีจึงได้ลงมติตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารที่ น.ว. ๘๘/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๐๐ ให้ความอุปถัมภ์คณะสงฆ์รวมสองประการ คือ

๑. การที่พระภิกษุจะสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการ หรืองานอาชีพใด ๆ ที่เกี่ยวกับราชการห้ามทางราชการรับสมัคร เพราะแม้จะไม่มีกฎหมายห้ามแต่มีประกาศของคณะสงฆ์ห้าม ซึ่งเป็นการถวายเป็นความอุปการะส่งเสริมคณะสงฆ์

๒. ถ้าทางราชการจะส่งการใด ๆ อันเกี่ยวกับการปฏิบัติของภิกษุสงฆ์ สามเณรแล้วให้หารือไปยังคณะสงฆ์ (ผ่านกรมการศาสนา) ก่อน

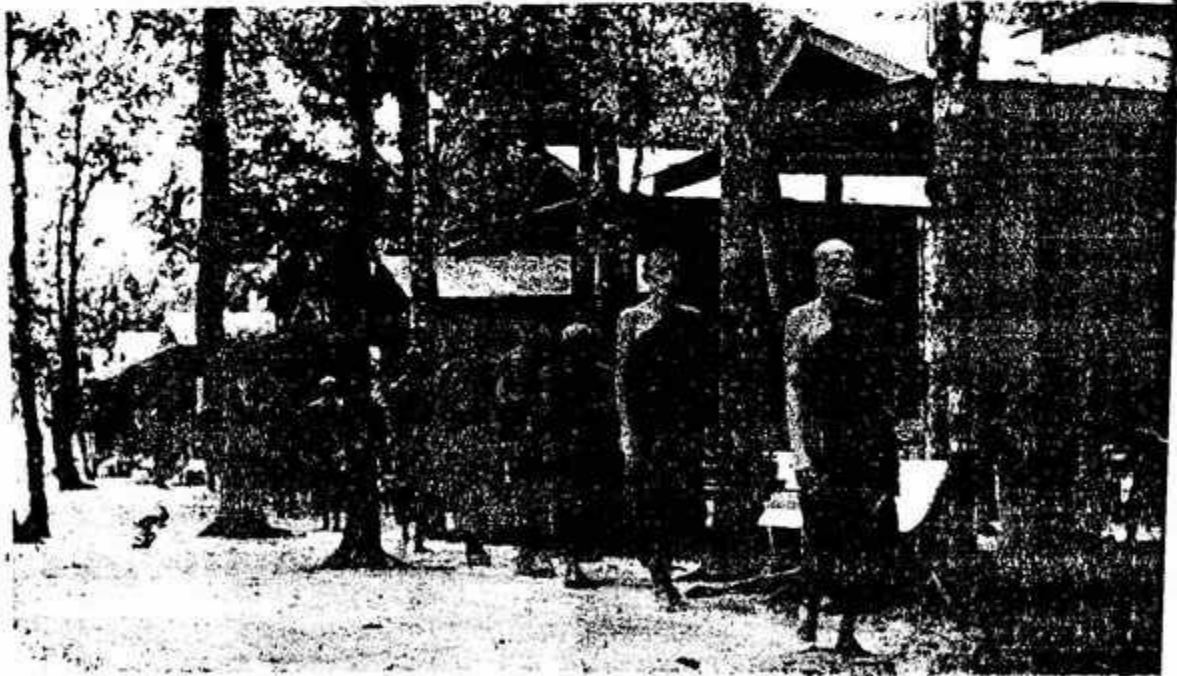
เป็นอันยุติสำหรับปัญหาพระภิกษุ สามเณร จะสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการ โดยทางราชการเห็นพ้องกับประกาศของคณะสงฆ์ และกำหนดข้อห้ามของทางราชการไว้ เช่นเดียวกัน ประกาศของคณะสงฆ์ด้วย

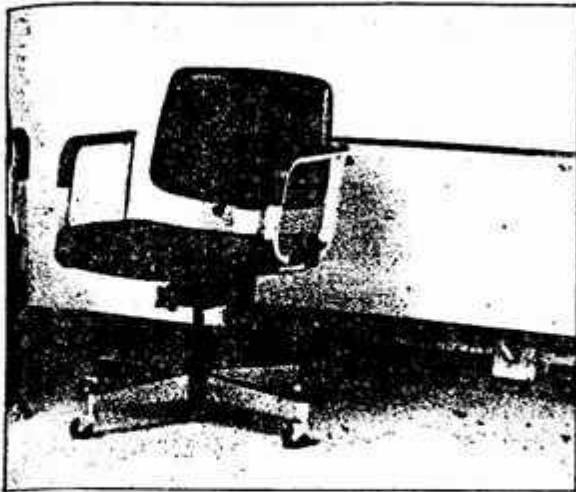
แต่ปัญหาได้สิ้นสุดแต่เพียงนั้น ในทางปฏิบัติ ยังมีกรณีที่เป็นปัญหาอีก เช่น สมัครงสอบไว้ก่อนอุปสมบท หรือให้ผู้อื่นสมัครงสอบแทน แล้วมาแสดงตนขอสอบขณะที่เป็นพระภิกษุ เป็นต้น เมื่อเกิดกรณีอย่างนั้น เจ้าหน้าที่ยอมรับสมัครงหรือดำเนินการสอบจะลำบากใจที่สุด เพราะส่วนใหญ่จะให้ความเคารพนับถือพระคุณท่าน ไม่กล้าทักท้วงหรือห้ามมิให้ท่านเข้าสอบ ยิ่งท่านให้เหตุผลว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าอาวาส หรือพระเถระชั้นผู้ใหญ่ก็ต้องยินยอมให้ท่านเข้าสอบจนแล้วเสร็จ

มีข้อสังเกตว่าปัญหาเช่นนี้ ยังมีได้หยิบยกขึ้นพิจารณาว่ามูลทางผ่อนคลายหรืออนุโลมกัน ได้แค่ไหนเพียงไร ตามทางปฏิบัติจึงแล้วแต่การตีความและดุลพินิจของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ

คราวนี้มาถึงการสอบอีกประเภทหนึ่ง คือ การสอบเลื่อนชั้น ตามกฎหมายเดิม หรือการเลื่อนตำแหน่งตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนใหม่ เกิดปัญหาขึ้นเหมือนการสอบแข่งขัน คือ การประกาศรับสมัครสอบเลื่อนชั้นหรือเลื่อนตำแหน่งข้าราชการหลายคนมี คุณสมบัติและพินความรู้คู่กับตำแหน่งที่เปิดสอบแต่อยู่ระหว่างขอลาอุปสมบทซึ่งเดิมไม่ทราบว่าจะปฏิบัติกันมาอย่างไร จนปี ๒๕๐๐ จึงมีส่วนราชการสอบถามไปยัง ก.พ. พิจารณาและวางหลักปฏิบัติในเรื่องนี้

หลังจากที่ ก.พ. ได้หารือกับคณะสงฆ์ ก็ได้รับคำตอบ โดยอ้างมติของคณะกรรมการมหาสมาคมในการประชุมครั้งพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๑ ว่า "การสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อเข้ารับราชการ การสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อน

เป็นการไม่ชอบด้วยจารีตของสงฆ์ และห้ามมิให้พระ
 ดิษุภะทำการดังกล่าว” ก.พ. จึงได้ลงมติในเรื่องนี้
 ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๕๐๔/ว. ๕ ลง
 วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ เรื่องพระภิกษุสมัคร
 สอบเลื่อนชั้นว่า ทางราชการไม่อาจรับสมัครข้าราชการ
 ซึ่งอยู่ในระหว่างลาอุปสมบทชั่วคราว ที่สมัครสอบ
 แข่งขันหรือสอบคัดเลือกเข้ารับราชการ หรือสอบ
 คัดเลือก เพื่อเลื่อนชั้นข้าราชการ

เรื่องของเรื่องนี้ น่าจะเกมไปได้แล้ว คือ ทั้งสอบ
 แข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและสอบเลื่อนตำแหน่ง
 ห้ามภิกษุ สามเณรสมัครและเข้าสอบทุกกรณี พอคิด
 เกิดมีปัญหาการสอบเลื่อนชั้นของกรมทางหลวงในปี
 ๒๕๑๑ โดยข้าราชการกรมทางหลวงซึ่งอยู่ในระหว่าง
 ลาอุปสมบทชั่วคราว ได้ยื่นขอสมัครสอบโดยมี

หนังสือจากสมเด็จพระสังฆราช ในฐานะเจ้าอาวาสวัด
 ราชบพิธ ขอให้กรมทางหลวงอนุโลมให้พระภิกษุเข้า
 สอบได้ โดยมีเหตุผลว่าเป็นข้าราชการอยู่แต่ลาบวช
 เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ต่อไปก็จะลาสิกขา
 ออกมารับราชการตามเดิม จึงควรมิอนุโลมให้เข้าสอบ
 เพื่อเลื่อนชั้นได้

ปัญหาของกรมทางหลวงได้ผ่านไปสู่อการ
 พิจารณาของคณะสงฆ์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งได้คำยืนยัน
 ว่าคณะสงฆ์หรือมหาเถรสมาคม มิได้มีการเปลี่ยนแปลง
 มติเกี่ยวกับเรื่องนี้แต่ประการใด เพราะคณะ
 สงฆ์มีเจตนากรณีห้ามตลอดถึงการสอบคัดเลือกเพื่อ
 เข้ารับราชการ หรือสอบเพื่อเลื่อนชั้นข้าราชการด้วย

สำหรับเหตุผลที่ยังพิจารณาเห็นว่า การสอบ
 แข่งขันหรือบรรจุเป็นข้าราชการ หรือการสอบคัดเลือก
 เพื่อเลื่อนตำแหน่งข้าราชการ เป็นการขัดกับจารีต
 ของสงฆ์ โดยทางคณะสงฆ์ถือหลักว่าผู้เข้ามา
 อุปสมบทเท่ากับยินยอมปฏิบัติหน้าที่ของบรรพชิต
 โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนรู้สึกไม่สนิทใจนักกับ
 ความเห็นของคณะสงฆ์ และมติของ ก.พ. ในเรื่อง
 นี้ เพราะเห็นว่าระเบียบปฏิบัติดังกล่าวกำหนดขึ้นตาม
 กันมาโดยไม่แยกพิจารณาสำหรับกรณีต่าง ๆ กันตาม
 เหตุผล และความจำเป็นของแต่ละกรณี

ก่อนอื่น ถ้าลำดับความเป็นมาแต่ต้นจะเห็นว่า คณะสงฆ์ได้มุ่งห้ามเฉพาะการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการอย่างเดียว แต่ไม่ถึงกับจะป้องกันมิให้ พระภิกษุ สามเณร เข้ารับราชการหรือประกอบอาชีพอย่างอื่นด้วย เพราะการที่คณะสงฆ์เห็นชอบที่ ก.พ. เทียบวิทยฐานะของเปรียญ ๖ ประโยคเท่ากับประโยคมัธยมบริบูรณ์ของกระทรวงศึกษาธิการก็เท่ากับสนับสนุนให้พระภิกษุ สามเณรมองเห็นอนาคตในการรับราชการเป็นอาชีพอยู่แล้ว

แต่ฝ่ายทางพลเรือนโดย ก.พ. จะเป็นเพราะไม่ทราบว่ามีประกาศของคณะสงฆ์ห้ามไว้ หรือเห็นว่าเป็นเรื่องของทางฝ่ายราชการ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ประเทศเหมือนกัน จึงมีความเห็นในปี ๒๕๐๐ ว่า พระภิกษุ สามเณร มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการได้ ซึ่งเป็นความเห็นที่ตรงกันข้ามกับคณะสงฆ์เลยทีเดียว

ทั้งสองความเห็นนี้ จะว่าไปแล้วต่างมีความมุ่งหวังอย่างเดียวกัน คือความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ โดยทางคณะสงฆ์ต้องการให้พระภิกษุสงฆ์เคร่งครัดในการสืบทอดพระพุทธศาสนา เพื่อชักนำไปให้ประชาชนอยู่ในศีลในธรรม ทำให้ประเทศชาติร่มเย็นเป็นสุข แต่ฝ่ายราชการก็ต้องการเลือกสรรคนที่มีความสามารถเข้าทำงานรับใช้ประเทศชาติ ให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ทางออกจึงน่าจะหาวิธีประสานประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน โดยเดินสายกลางมิให้เกิดผลเสียแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะดีที่สุด

แต่เมื่อแลไปถึง กรณีห้ามข้าราชการลาอุปสมบทชั่วคราว เข้าสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่ง จึงเป็นปัญหา เพราะมองเห็นชัดว่าเป็นเรื่องต่างไปจากกรณีสมัครสอบเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ และแม้แต่พระเถรชั้นผู้ใหญ่บางรูปยังเห็นว่าควรอนุโลมให้เข้าสอบเพื่อเลื่อนขั้นได้

การห้ามพระภิกษุสอบเลื่อนขั้น จึงเป็นเรื่องที่ขัดกับสามัญสำนึก ในแง่ความเป็นธรรมแก่คนส่วนใหญ่และประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งระเบียบปฏิบัติใดๆ ที่กำหนดขึ้น ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งเหล่านี้

ตัวอย่างที่เห็นว่าไม่เป็นธรรมก็คือ ข้าราชการผู้นั้นต้องถูกตัดหนทางก้าวหน้าในอาชีพราชการ จะชั่วคราวหรือตลอดไปเป็นได้ทั้งสองกรณี เพราะการสอบเลื่อนขั้นย่อมมีโอกาสได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นตามความรู้ความสามารถ แต่หากมีความรู้ความสามารถดีเพียงแต่ต้องลาอุปสมบทชั่วคราวตามประเพณีนิยมของสังคมเลยถูกต้องเสียเช่นนี้ ผลที่เกิดขึ้นย่อมทำให้ข้าราชการหมดกำลังใจทำงาน และต่อไปคงจะมีข้าราชการน้อยคนตัดสินใจขอลาอุปสมบทอีก

แล้วอย่างนั้นจะไม่เป็นผลเสียแก่พระพุทธ ศาสนาและประเทศชาติหรือ

ในกรณีสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ
ใจว่าทุกท่านคงจะเห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการ
นครสมาคม ที่ให้พระภิกษุ สามเณรลาสิกขา
ก่อน เพื่อป้องกันมิให้ท่านต้องเป็นทุกข์ กังวลใจ
เป็นเหตุให้ศาสนกิจของท่านต้องย่อหย่อนไป หรือ
มีปัญหาการติเตียนจากบรรดาศาสนิกชน ในทำนอง
ท่านอาศัยผ้าเหลืองโดยมิได้ศรัทธาอย่างแท้จริง

แต่สำหรับกรณีที่เป็นข้าราชการอยู่ และขอ
ลาอุปสมบทชั่วคราว จะเห็นว่อย่างไร ๆ ท่านก็ต้อง
ลาสิกขากลับไปปฏิบัติราชการตามปกติ กรณีนี้ย่อม
ต่างไปจากพระภิกษุ ที่ประสงค์จะสอบบรรจุเข้ารับ
ราชการ ไม่ว่าจะพิจารณาจากฐานะทางสังคมหรือ
สภาพจิตใจ นั่นคือ ท่านยังคงมีฐานะเป็นข้าราชการ
อยู่ ยังได้รับเงินเดือนของทางราชการ และยังมี
ความผูกพันกับทางราชการในเรื่องอื่นอยู่ มิได้ตัดขาด
แยกไปทางฝ่ายศาสนจักร เหมือนกับพระภิกษุทั่วไป
อย่างนี้ใคร ๆ ก็ต้องเข้าใจและยอมรับกัน

ในโอกาสนี้จึงใคร่ขอขณินทบาตจากท่านที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งได้โปรดรู้ ฟันและทบทวนเหตุผลเกี่ยวกับการสอบ
ของพระภิกษุ สามเณรชั้นใหม่ โดยเฉพาะกรณี
ข้าราชการลาอุปสมบทขอสอบเลื่อนชั้น ซึ่งหาก
คณะสงฆ์ยังคงยืนยันมติเดิมอยู่ ก็อาจแก้ไขโดย
เลื่อนกำหนดวันสอบมิให้ตรงกับช่วงเข้าพรรษา ก็
จะไม่ปัญหาเกิดขึ้น

การทำสิ่งใดด้วยความเห็นอกเห็นใจ และ
พยายามหลีกเลี่ยงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่น
เชื่อว่าเป็นมรรควิธีประการหนึ่งในการอยู่ร่วมสังคม
เดียวกันอย่างสงบสุข

เวงกมด้วยประการฉะนี้ .

การโยกย้ายหน้าที่การงาน

คนเรานั้น ปรกติเป็นคนรักถิ่น ไม่ชอบโยกย้าย หรือจากถิ่นเกิดมากนัก มีคนบางคน ที่ชอบเดินทาง หรือจำต้องเดินทางทุกระยะรอบ ๓-๖ ปีก็ การโยกย้ายที่พบบนนี้ อาจจะมิได้ดังนี้

ก) ย้ายเพื่อเลื่อนตำแหน่ง หน้าที่การงาน โดยที่ตนเองมีเงินเดือนมาก มีอาวุโสสูง ต้องย้ายไปเป็นผู้ช่วย หรือหัวหน้า ทั้งระดับอำเภอ และจังหวัด

ข) ย้ายไปตามระยะเวลา ที่กรมกองเขาบังคับไว้ เช่น ข้าราชการตุลาการ มักจะย้ายทุก ๒ หรือ ๔ ปี เพื่อจะได้ไม่มีข้อผูกพันตัวบุคคลกับคนอื่นมากนัก

ค) ย้ายเพราะมีเรื่อง อาจจะ ไม่ถูกกับผู้ใหญ่ หรือถูกกล่าวหา, ถูกฟ้องร้อง, และมีความผิดจริง หรือถ้าไม่ผิดรู้สึกเบื่อการงานที่นั่น ก็หาทางไปที่อื่น อาจจะดีกว่าที่เดิมก็ได้

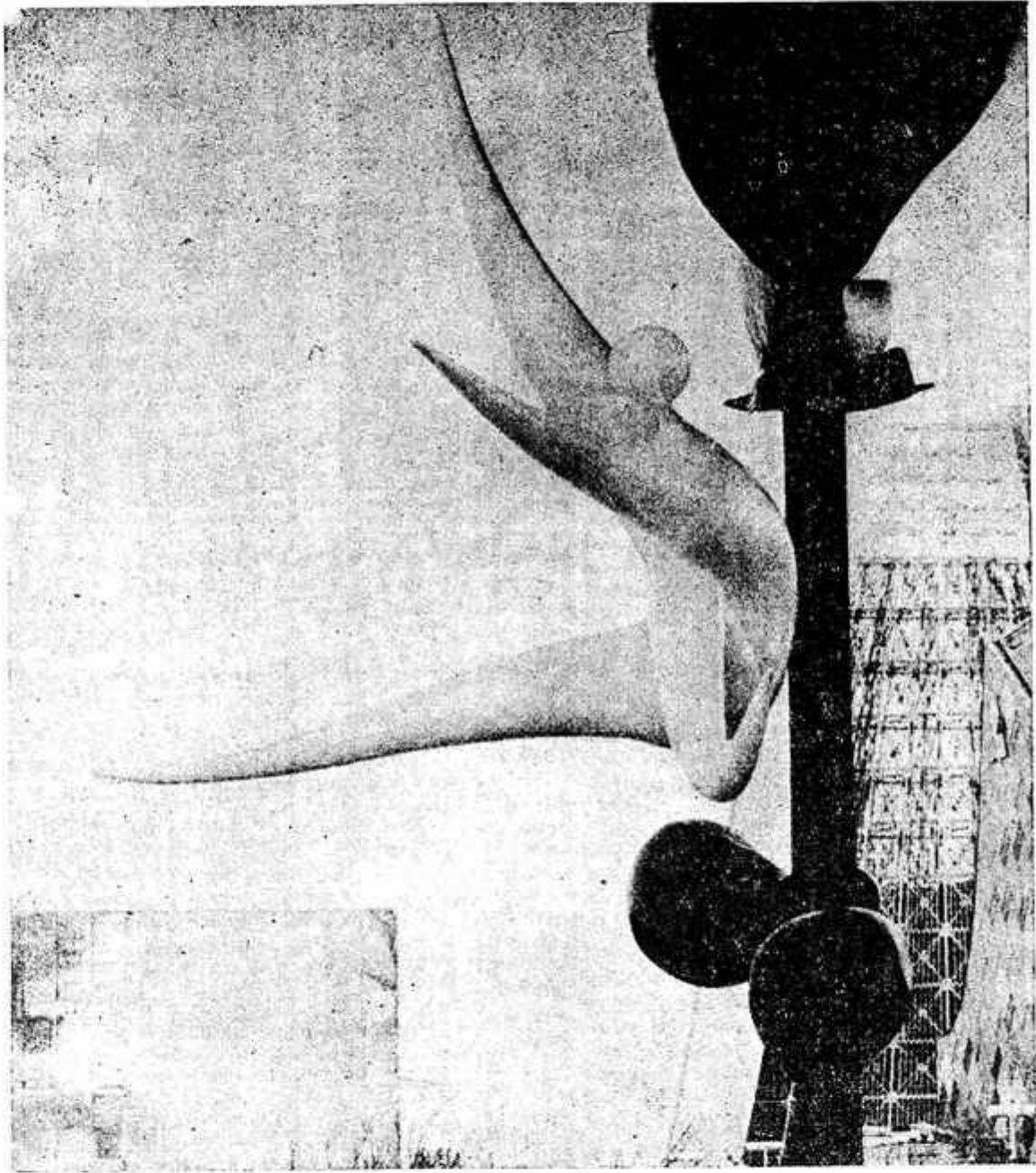
ง) ย้ายเพื่อกลับบ้านหรือภูมิลำเนาเดิม ทั้งนี้ อ้างว่าจะไปดูแลบตีamarดาในยามชราเป็นต้น บางราย ยังย้ายติดตามสามีอีกด้วย มที่แปลกว่า สามีจะย้ายติดตามภรรยาไม่ได้ อันที่จริงแล้ว เป็นเหตุผลของเขา

ที่ต้องอ้าง ควรที่จะอนุวัตตามบ้าง ทางราชการไม่ให้โอกาสสามีที่จะติดตามภรรยาเลย ทั้ง ๆ ที่กฎหมายก็ให้สิทธิเท่าเทียมกันแล้ว กาลและเวลาผ่านไป เราพบว่า สามีภรรยาหลายคู่ ที่มีภรรยาได้ตำแหน่ง หน้าที่การงาน ดีกว่าสามีก็ได้ เวลาเดิน เราก็อยกย่องให้ภรรยาเดินหน้า ทำไมเราไม่ให้สามี ย้ายตามภรรยาบ้าง?

ในปัจจุบัน การโยกย้ายการงานนั้น เรามีเหตุผลหลายอย่างที่เกดขึ้น ทั้งนี้ มิใช่เป็นของใหม่ แต่เป็นผลผลิตจากการทมนนยเรวมมาก เรื่องมันก็มากไปด้วยนั่นเอง วันนผู้เขียนอยากจะนำเรื่องการย้ายเข้าสู่ส่วนกลาง หรือกรมกอง มาสู่ท่านผู้อ่านได้ รับทราบบ้าง

การย้ายเข้ากรมกองนั้น บางครั้งก็ยาก เพราะหาตำแหน่งเงินเดือนยาก บางครั้งก็ดูว่าง่าย โดยมีผู้บังคับบัญชาหาตกลงไว้ให้แล้ว ทั้ง ๆ ที่มีคนหมดความรู้ความสามารถกว่าอีกหลายคนรอจังหวะ แต่ไม่ได้ พวกเราข้าราชการมักจะยกความพลาดหวัง และสมหวังนี้ ไว้ว่า "ดวง" เขาไม่คิด หรือคิด อันที่จริงนั้น ผู้เขียนก็คิด และมีความเห็นที่อาจจะไม่ถูกใจท่านผู้อ่านว่า คนที่มีความรู้ชั้นปริญญาตรีแล้ว ถ้ามีความประพฤติดี เป็นข้าราชการได้ทุกตำแหน่ง แต่ก็ไม่เหมาะสม ก็เพราะบุคคลผู้นั้นอาจ หรือหน้าที่ เป็นผู้คิด สรรหรือเลือกสรรนั้น ลงบนเอง ตามความชอบพลหรือความพอใจของท่านเหล่านั้นต่างหาก

โสรจ แสนศิริพันธ์

สำหรับตำแหน่งของตน ในกรมกองที่เหมาะสม
 ยังต้องดูหลายเรื่อง แต่ละเรื่องนั้น ยิ่งยากมากขึ้น
 ไปอีก ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับวิชา หน้าที่ตลอดจนผู้
 คนเคยในกรมกองที่จะตั้ง หรือคืน หรือลากจูงเข้าไป
 เมื่อส่งทกลงมา บางครั้งก็เหนือเหตุผล เลยทำให้
 คนดี มีผลงาน ท้อใจ น้อยใจกันบ่ละหลายสิบคน
 แต่ผู้น้อยนั้น คืออย่างหนึ่งว่า พยายามทำให้
 ผู้ใหญ่เห็นใจ ให้โอกาสท่านแก่ตัวที่จะเลือก
 ตนเข้าอีกและผู้ใหญ่เอง บางครั้งก็ไม่รับโอกาส
 เช่นนั้น เคยเกลียด เคยไม่สนใจใคร ก็ปล่อย
 เขาไว้ คนที่ขยันไป หรือได้รับการพิจารณา บาง
 คนก็ไม่ค่อยจะมีผลงานทางสร้างสรรค์ แต่เก่ง
 ต่อรับขบขัน เลี้ยงดูปู่เสือกมี ทำให้ความรัก
 สรทธาในตัวผู้บริหารลดลงทุกปีๆ ในที่สุด ก็เกิด
 ช่องว่างระหว่างตำแหน่งหน้าที่ชนในส่วนภูมิภาค และ
 ส่วนกลาง โดยจะโยนความผิดพลาดทั้งใจหรือ
 ผลอเรือให้ว่า “เล่นพวก หรือมีพวก”
 (หรือหยอดน้ำมัน)

การย้ายเข้าสู่กรมกองนั้น เทาที่สังเกตมอยู่
 ตามลักษณะดังนี้

๑) เงินเดือน และผลงานเกินที่จะ
 อยู่ในภูมิภาค ข้าราชการบางคนที่มีเงินเดือนสูง
 มากแล้ว มักจะต้องเดินทางจากหัวเมือง เข้ามาใน
 กรุง อาจจะดำรงตำแหน่งหัวหน้ากอง ผู้อำนวยการ
 กอง หรือรองอธิบดี ตามลำดับ และตามที่เห็นว่า

เหมาะสม ทั้งนยอมแล้วแต่ว่าอธิบดี หรือปลัด
 กระทรวง หรือว่า ร.ม.ต. ว่าท่านจะเสนอชื่อ
 มา การที่จะไม่รู้จักใคร หรือไม่มีผลงานนั้นยอม
 จะหมดโอกาสที่จะเข้ามาเป็นแน่แท้ บางท่านที่เข้ามา
 อาจจะมาขัดตาทัพ รอเวลาปลด หรือการโยกย้าย
 ไปสู่ที่ใหม่ก็ได้ และก็มีไม่น้อย ที่เข้ามาเพื่อรอการ
 ชักฟอกตนเอง ในชีวิตของการเป็นข้าราชการของ
 ผู้เขียน เคยเห็นเพียงครั้งเดียวที่ย้ายภาคการศึกษา
 เข้ามาเป็นรองปลัดกระทรวง แสดงว่าตำแหน่งระดับ
 รองปลัด รองอธิบดีนั้น ข้าราชการภูมิภาคมีโอกาส
 น้อยเต็มที่

๒) ย้ายเพื่อรอการลงโทษ ข้าราชการ
 ในภูมิภาคหลายท่าน ที่ตั้งใจทำความผิด หรือผลอ
 เรอ คิดว่าเมืองไทยเป็นของท่านเพียงคนเดียว หรือ
 เป็นสัตว์ทดลอง ทำงานให้เจ้านาย แต่เมื่อผิดมา
 ตนเองก็ต้องรับผลกระทบขึ้น คนพวกนี้อาจจะมีอำนาจ
 อิทธิพลในจังหวัดตนเป็นข้าราชการอยู่ การที่จะให้
 อยู่ในจังหวัด อาจจะบิดเบือนคดี หรือว่าใช้อำนาจ
 ทั้งในและนอกหน้าที่ของตน ทำให้เกิดความอยุติธรรม
 ขึ้น เจ้านายจึงรับเอามาเป็นหุ่นเก็บไว้ในกรม ใน
 กระทรวงเสีย เพื่อจะไม่ได้วุ่นวายกับคนดี ๆ ค่อยไป
 ในบางครั้ง การย้ายนี้อาจไม่มีความผิด ก็อาจจะกลับ
 ออกสู่ภูมิภาคออกก็ได้ สุดแต่ว่า ความโน้มเอียงของ
 ความดี ความชั่วจะคลบกันศาลให้อันเป็นไป

๓) ย้ายเพื่อความสะดวกแห่งตน

ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หลายท่านที่อายุมากพอ มีลูกเต้าโต เข้าโรงเรียน มหาวิทยาลัยในกรุง เมื่อทงไว้ก็เกรงว่าลูกเต้าจะไม่มีใครดูแล จึงพยายามวิ่งเต้นหาทางเข้ามาอยู่ด้วยเสีย จะเป็นตำแหน่งลอยๆ อันใดก็ได้ ความคิดความชั่วไม่เคยมียกกับเขา จะเป็นหัวหน้ากองก็ไม่ได้ เพราะความรู้น้อยลืมหวมดแล้วจะเป็นหัวหน้าแผนกก็ชั้นเอกเกือบเต็มชั้น จะเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง เขาก็มีตัวอยู่แล้ว ไม่อยากจะไปแย่งเขา เพียงอยู่ลอยๆ ก็พอแล้ว เมื่อวิ่งเต้นสำเร็จ ก็นั่งปนกับเขาไป แรกๆ ไม่มีเก้อก็อาศัยเขาไปก่อน เดินไปเดินมาพอ ๑๖ น. ก็เตรียมตัวกลับบ้าน

๔) อยู่กับคนอื่นไม่ได้ ทั้งนี้อาจจะมาจาก

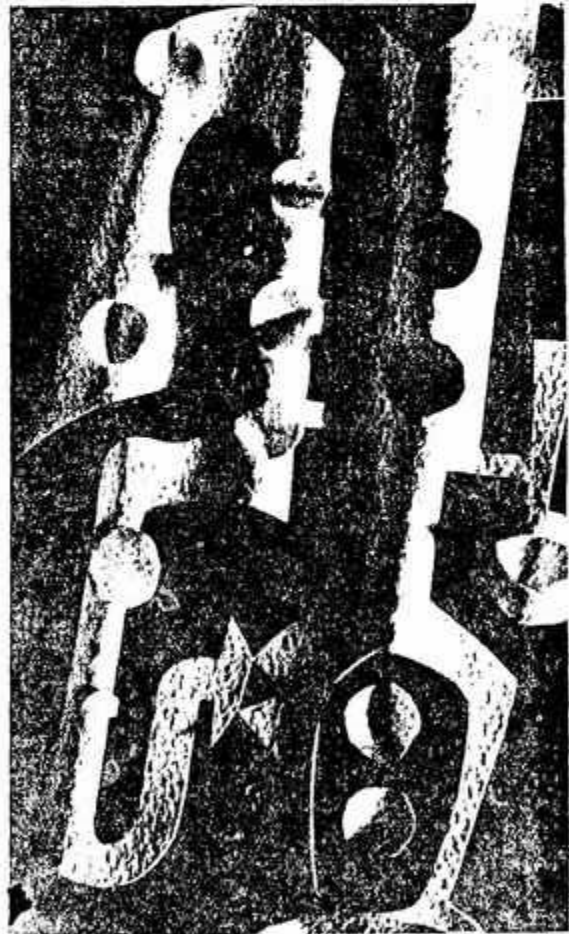
ก) เป็นหัวหน้าที่นิยมเผด็จการ ไม่ค่อยจะลงใคร หรือยอมใคร เข้าเจ้านายไม่ได้ เข้าลูกน้องก็ถือว่าคนอื่นโง่, เซย, ไร้การศึกษา ทำงานก็เอาแต่ใจตนเอง คำก็มระเบียบ สองคำก็ลงโทษ

ข) คดโกงหรือมีกลิ่นไม่สะอาด ทำอันใดก็เป็นที่สงสัยของชาวบ้าน จะคดก็ถูกเขาจับได้จะโกงก็ไม่แนบเนียน มีแต่ถูกฟ้องร้อง ไม่รู้จักกลับตัวเป็นคนดี เสียเลย

ค) ซ่อนอยู่กับใครไม่ได้ ทั้งนี้ ในแวดวงของผู้ที่คดโกง คนอื่นเขาเข้ากันได้ แต่ตนเองเขา

ไม่ยอมให้ร่วม หรือกินกับเขาไม่เป็น อยู่ก็คงได้ลูกตะกั่วเป็นของกำนัลย้ายดีกว่า และก็ไม่มีทงเพราะเงินเดือนมากเส้นก็ไม่แข็ง คนแบบนี้ซอจนอด ลูกเมียก็แย่ หนี้สินมาก

ง) ถูกบรรดานักเรียนหรือชาวบ้านเขาใช้มติประชาธิปไตย เดินขบวนไล่ ไม่ว่าจะด้วยเข้าใจผิดหรือตนเองเลวจริงก็ตามที่ ทำให้ต้องอับอาย, เสียขวัญเสียตำแหน่งหน้าที่การงาน, เสียความก้าวหน้า, เสียรายได้ประจำที่เคยได้มา ไม่ว่าจะทางตรงหรืออ้อม

เมื่อบุคคลดังกล่าวได้รับคำสั่งให้มาประจำ
 คนที่คนรู้จักการที่จะอยู่ได้ง่ายเข้า ถ้าไม่มีคนรู้จักก็
 คว้าจะอดอด ไม่สบายใจ หงุดหงิด โมโหร้าย
 นอนไม่หลับ คิดมาก ใจสั้น ใจเต้น ปวดท้อง ท้อง
 เสียบ ท้องผูก วิงเวียน หน้ามืด เป็นลมบ่อย ๆ ไม่มี
 ความตั้งใจ ใจลอย ไม่มีสมาธิ ความจำเสื่อม แกร่
 เรว ไม่ค่อยอยากทำงาน อันนี้เป็นอาการของโรคประ
 สาท ที่อาจเรื้อรัง หรือเป็นมากถึงโรคจิตได้ คนที่มี
 อาการเช่นนี้ ก็ให้รีบรักษาเสีย มิฉะนั้นก็อาจจะพบกับ
 คนดี ๆ เขาไม่รู้เรื่อง ต้องพบกับภรรยา หรือต้นไม้แทน
 คนเข้า

ผลตามของคนที่ย้ายเข้าใน

กรรม ดังได้เรียนให้ทราบแล้ว คนเรานั้น รักที่อยู่ ไม่
 ชอบย้ายที่หากิน การที่ใจย้าย ถูกเขาย้ายเพราะมี
 มลทินนั้น ย่อมจะต้องมีมาตรการช่วยเหลือตนเองขึ้น
 ๕๕ เพราะต้องแก้หรือกู้หน้าตนไว้มิให้คนที่รู้จักทั้ง
 ใหม่และเกอลเก่าจับได้ว่า ตนเองเลวตามข้อกล่าวหา
 จึงมีการเข้าหา หรือทำความรู้จักกับบรรดาคนที่อยู่ใน
 นั้น อาจจะมาในรูป

ก อาสาทำงานหรือช่วยงาน
 ให้เขาสบาย ทั้งยอมเป็นลูกมือ ทำงานทุกอย่าง ทั้ง
 เพื่อจะได้ให้เขาเห็นใจหรือว่าสงสาร ขณะเดียวกันก็
 แก้เหงาด้วย ทำงานไปมาก ๆ รู้จักคนมาก ๆ ก็อาจจะ
 มีความดีความชอบขึ้น อาจจะมีคนเห็นอกเห็นใจ หา
 ๕๖ หลงเพื่อจะได้กลับไปเป็นใหญ่อีก

ข หนีงาน โดยจะวิ่งไปโน่น มานี่

ไปกับเขาตามต่างจังหวัดบ้าง บางครั้งอาจจะไปเป็น
 วิทยากร ไปตรวจงานแทนเขา นอกจากนี้ บางราย
 หาทางเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี, โท ทั้งนี้ เพื่อ
 เยียวยาหัวใจ อันแตกร้าว

ค ยอมรับใช้ผู้ใหญ่และทำ
 ให้เห็นใจว่าเป็นคนดี คนพวกนี้ ประพฤติได้
 เป็นคนดีนัก ถ้ากับคนที่สูงกว่าเขาก็ต้องยอมเป็นธรรม
 ๕๗ ตา แต่ถ้าคนเท่ากัน หรือต่ำกว่า เขาก็ต้องยอมไม่
 ได้ แต่เป็นกรรมของผู้ใหญ่เมืองไทย ที่เห็นคนที่ยอม
 ให้ใช้ ยอมยกยอตัวท่าน ว่าเป็นคนดีหมด บ้านเมือง
 จึงยุ่งเหยิงมาจนบัดนี้ เมื่อผู้ใหญ่ทรมานอาจแต่งตั้งคน
 เป็นไปเช่นนั้น คนเลวก็มีโอกาสมาก่อกรรมทำชั่วได้อีก

แต่ตั้งได้เรียนแล้ว คนที่ขายไม่มกลนสกปรกก็มีมาก
คนพวกนี้ จึงไม่จำเป็นต้องไปกล่าวถึงในข้อนี้

ง ทาทางก้าวหน้ำ อาจจะเบ็นวิทยากร
กร แต่งหนังสือ เขียนตำราเพราะมีเวลาว่างมากมาย
ตลอดจนคนที่เก่งงานมาก พอที่จะถามไถ่ได้ รวบรวม
เสียใหม่ ใส่ชื่อตนเองเข้าไปหรืออาจจะใส่ชื่อคนที่ตน
เชื่อว่า เขาจะช่วยให้ตนได้ค้ำเข้าไปอีกคนหนึ่ง แล้ว
อุทิศความดี ให้แก่อธิบดี หรือปลัดกระทรวง ทำให้

เรื่องนั้น มคนต้องการอ่าน ขายก็ได้เงิน ซอกคัง ออกไม่
กบ ก็มีโอกาสดจะกลับไปได้อำแหน่งดีกว่าเก่าอีก

งานอันใดก็ตาม ถ้าจับบ่อย ๆ ก็เบ็นและคล่อง
ไปด้วยอัตโนมัติ คนที่ไม่มีโอกาสที่จะทำ จะเห็นเขาทำ
ก็ย่อมจะทำไปยาก มีผู้ใหญ่หลายท่าน ที่คิดตอนที่
พาคนไปดำรงตำแหน่งที่ว่างอยู่ว่า คนนี้ไม่เคยทำงาน
ไม่เคยดำรงตำแหน่ง ไม่ควรที่จะได้ อันเบ็นความคิด
ที่ผิด ถ้ามีโอกาส ผู้เขียนเชื่อว่า ทุกคนต้องทำได้ นอก
จากคนโรคจิต หรือโง่หรือปัญญาอ่อนเท่านั้น ที่จะปรับ
ตัวยาก ดังนั้น ในกรณีใดก็ตาม ที่ผู้ใหญ่ออกตัวเบ็น
ไปทำนองที่ว่า "ไม่เคยเห็นฝีมือ หรือไม่เคยทำหรือ
ไม่เคยรู้จัก" ก็เท่ากับบอกไม่ให้ทราบว่ ท่านไม่ต้อง
การมอบตำแหน่งให้กับคนนั้น หรือท่านมตัว อันอาจ
จะดีกว่าหรือ เบ็นคนของท่านอยู่ก่อนแล้วก็ได้ จึงไม่
ควรที่จะเข้าหาท่านอีกต่อไป

ในระยะที่บรรดาเพื่อนข้าราชการ ได้สวดโอ
ของประชาธิปไตยใหม่จนสำคัญ หรือขย้อน ออกจาก
นี้เราจะพบว่า เพื่อนข้าราชการของเราที่ไซ่ร้ายหลาย
คน ที่โดนตี เข้าไปสถิตย้อยู่ในกรมกอง บางท่านก็
อาจจะถูกกล่าวหาโดยที่ไม่มีความจริง หรืออาจจะม
ความจริง แต่กรมกองเอง ไม่เคยมาสนใจกับพวกนี้
ทำให้ขวัญของข้าราชการเสียไปโดยที่คนเหล่านี้ ยังใช้
ประโยชน์ในหน้าที่การงานได้อยู่ ควรที่จะสอบสวน
ตามข้อกล่าวหาให้เสร็จสิ้นไปโดยด่วน ทั้งนี้ ดูราว
กับว่ กรมกองเอง ยังเข้าข้างลูกน้อง บดบังความยุติ
ของลูกน้อง หรืออาจจะเชื่อว่า บรรดาลูกน้องที่ยาย

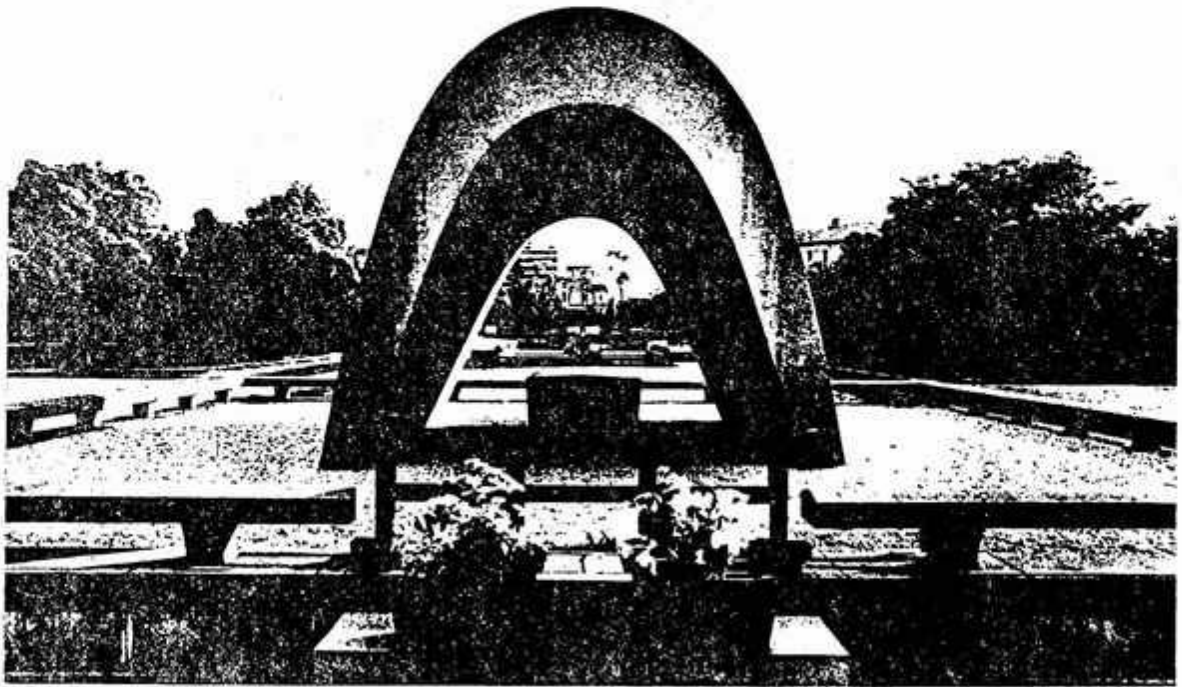
เขามา มีความผิดจริงตามที่ประชาชนหรือนักเรียน
กล่าวหา อันระเบียบการก็มีอยู่ ควรจะรับสอบสวน
ซักฟอกคนเหล่านั้นเสียโดยด่วน หากยังพอที่จะแก้ได้
ก็ส่งออกไป เป็นลูกมือของนักบริหารที่มึนเมา ให้เขา
มีการงานทำ ไม่ใช่มานั่งรอให้ถึงเวลาเลิกงานหรือรอ
รับเงินเดือนอยู่ จนล้นที่ทำงาน เป็นการใช้ทรัพยากร
ผิดๆ แต่ถ้าเขามีความผิดจริง โดยงานด้วยหลักฐาน
หรือว่ามีพยานบุคคล เอกสารชัด ก็น่าจะกำจัด
ออกไป คนชั่วๆ สำนึก ก.พ. ท่านคงไม่ได้ต้องการ
ให้อยู่แน่ เปลืองภาษาราชการ

อนึ่ง มีหลายท่าน ที่เมินข้าราชการระดับ
บริหาร หรือผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการโดนข้อหา
การที่จะย้ายออกไปให้แก่วันนี้ ก็ควรที่จะลดอำนาจ

บริหารลงไปบ้าง ท่าน เพราะการกลับไปเต็ม ที่คนคิด
หรือศรัทธา ที่จะมีคนในนั้น หรือขวัญของคนใน
นั้นย่อมลดลง ก็ควรจะให้กลับไปอยู่ที่เดิม ตำแหน่ง
เดิมนั้น เป็นการเสี่ยงต่อการอนาคต พยายาม
จงเวรอันนี้ กรมกองที่เกี่ยวข้อง น่าจะศึกษา
หาทางป้องกันเรื่องนี้ไว้แต่เนิ่นๆ มิใช่ว่าเป็น
ไปแล้วค่อยแก้ หรือรับรองกันด้วยวาจาแล้ว เขาจะ
ไม่ทำ อันนี้ทุกคนก็รับได้ แต่รับแล้วไปทำอีก เขา
มีเส้นสีแดงอย่าง ระเบียบ วินัย ทำอะไรเขา
ไม่ได้เลย เรื่องต่างๆ ที่เกิดแล้ว ค่อยหาทางแก้
เขาว่าไม่ใช่ปราชญ์ ไม่ใช่ผู้บริหาร แต่เขา
ว่าเพียงเป็นหัวหน้าคนงานเท่านั้น

มีเรื่องเล่ากันเรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับการย้าย โดย

ข้าราชการท่านหนึ่ง ท่านไม่สามารถจะเป็นทรกของ
ผู้ใหญ่ในกรมกองได้ ท่านถูกย้ายออกไป แต่เนื่อง
ด้วยเงินเดือนท่านมากแล้ว เขาก็ย้ายท่านจากจังหวัด
อันดับ ๒ ไปอยู่ในตำแหน่งเดิม จังหวัดระดับ ๓
ความที่ท่านเป็นคนพูดเก่ง ทำงานคล่อง (พูดกับทำ
ไม่จำเป็นต้องไปด้วยกัน) ท่านก็เป็นที่ชอบพอของผู้ว่า
ราชการจังหวัด ซึ่งเป็นเพื่อนรักของปลัดกระทรวง
ของท่าน ในที่สุด ตำแหน่งชั้นพิเศษ ว่างลง ท่าน
ก็ได้ไปครองอยู่ ซึ่งเราลองมานึกดู ถ้าท่านไม่ขัดกับ
เจ้านายระดับแรก ท่านก็ไม่พบเจ้านายระดับสูง ย้าย
เช่นนี้ ใครก็อยากไปจริงไหม? ความขัดแย้งบางครั้ง
ก็มีประโยชน์กับเจ้าตัวเหมือนกัน!

การโยกย้ายหน้าที่การงาน การหาตำแหน่ง
ตำแหน่ง เป็นเรื่องระดับกรม กระทรวง แม้แต่

ของชาติบ้านเมือง ผู้เขียนเอง ก็ไม่อาจเออมนไปเล่นอ
มะระได้ แต่ใครจะให้ข้อสังเกตว่า การแต่งตั้ง อัย
ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากนัก จะ
เป็นพวกใครก็ตาม บ้านเมืองยังเป็นของเรา
ทุกคนอยู่ จะบิดเบิด เบี้ยวเกอย่างไร ก็ยังมีคนจับ
ได้อยู่วันยังค่ำ ผู้ที่มีอำนาจ ฟังสั่งไว้ว่า การ
ทำชั่ว การทำผิด ไม่ถูกทำนองคลองธรรมนั้น
ย่อมจะมีคนเอาใจใส่ กระจายควไปตรวจ
เร็วเสมอ แต่คนทำเท่านั้นที่ไม่มีโทษ กระจาย
และถึงทราบก็ต้องแก้ข่าว แก้ตัวไป ๆ คน
ที่ไม่ยอมพูดเรื่องความผิดของคณมีชื่อ เป็น
คนฉลาด เอาตัวรอด แต่คนที่หาหนทาง ข้าง
ตนเองไม่ยอมรับผิด (ทั้ง ๆ ที่มีคนเห็น) การ
กระทำส่วนทางกับคำพูด เราไม่ทราบว่าท่าน
เล่นน้ำว่ากระไรดี ●

โหม่ๆ โนราชอาณาจักร

วารสารข้าราชการฉบับที่แล้วได้นำกฎ ก.พ. และระเบียบ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการต่างๆ ซึ่งเป็นทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ได้ออกใช้พร้อมๆ กับการกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนมาตีพิมพ์ไว้แล้ว สำหรับฉบับนี้ได้นำหนังสือเวียน ก.พ. เกี่ยวกับหลักปฏิบัติตามกฎหมายใหม่ดังกล่าว ซึ่งได้ออกในระยะเวลาต่อมาลงตีพิมพ์ไว้อีกเช่นกัน ทั้งนี้ ก็เพื่อประโยชน์สำหรับพนักงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนข้าราชการก็จะได้ทราบถึงสิทธิ หน้าที่ หรือประโยชน์ที่จะพึงพึงได้ในฐานะที่เป็นข้าราชการ หรือผู้สนใจโดยทั่วไปก็จะได้ทราบถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ของทางราชการในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน

นอกจากกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ในเดือนนี้ยังได้มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๑๘ ออกใช้บังคับอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งได้กำหนดกฎเกณฑ์บางอย่างต่างไปจากข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

สาระสำคัญของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๑๘ มีหลายประการด้วยกัน คือ

ประการแรก ได้กำหนดตำแหน่งและเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการครูไว้ดังต่อไปนี้

ก. ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอน	รับเงินเดือนระดับ	ข. ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการให้การศึกษา	รับเงินเดือนระดับ
ครูผู้ช่วย	๑-๒	สภารตรวจนักเรียนและนักศึกษา	๑-๓
ครู	๒-๔	ผู้ช่วยครูใหญ่	๒-๔
อาจารย์ ๑	๓-๕	ครูใหญ่	๓-๕
อาจารย์ ๒	๕-๖	ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่	๓-๕
อาจารย์ ๓	๖-๗	อาจารย์ใหญ่	๕-๖
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๕-๖	ผู้อำนวยการโรงเรียน	
รองศาสตราจารย์	๗-๘	หรือวิทยาลัย	๕-๖
ศาสตราจารย์	๗-๘	ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือวิทยาลัย	๗
		ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์อำเภอ	๓-๔
		ศึกษานิเทศก์อำเภอ	๔-๕
		ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด	๔-๕
		ศึกษานิเทศก์จังหวัด	๕-๖
		ศึกษานิเทศก์ ๑	๓-๕
		ศึกษานิเทศก์ ๒	๕-๖
		ศึกษานิเทศก์ ๓	๖-๗

การให้ข้าราชการได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งดังกล่าวนี้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้ คือ

๑. ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ก็ให้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของระดับแรก แต่ในกรณี
ที่ตำแหน่งใดกำหนดเงินเดือนไว้หลายระดับ ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งนั้นได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับถัดไปแล้ว ก็
ให้ได้รับเงินเดือนในระดับถัดไปนั้น เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย ได้รับเงินเดือนขั้น ๑,๓๗๕บาทขึ้นไปก็ให้
ได้รับเงินเดือนระดับ ๒ เป็นต้น

๒. ถ้าได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของระดับ ก็ให้ได้รับเท่ากับอัตราที่ได้รับอยู่

๓. ผู้ที่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่ ก.พ. ตีราคา

๔. ถ้าผู้ใดได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ก็ให้
ได้รับเงินเดือนเท่าเดิมไปก่อน เว้นแต่ ก.พ. จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น เช่น ให้มีการปรับเงินเดือนขั้นละชั้น
ปี จนกว่าจะถึงขั้นต่ำของระดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้น เป็นต้น

๕. ถ้าผู้ใดได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นสูงของระดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้นอยู่แล้ว ก็ให้
รับเงินเดือนเท่าเดิม

๖. กรณีอื่นนอกจากนี้ให้เสนอครุสภาพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป หรือกรณีที่พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้กำหนดไว้เป็นพิเศษ ก็ให้ได้รับเงินเดือนตามที่กฎหมายกำหนด
ไว้ เช่น เรื่องการบรรจุกลับเข้ารับราชการ การโอน เป็นต้น

ประการที่สอง ให้ครุสภาเป็นผู้กำหนดตำแหน่งข้าราชการครู โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพ
ของงานของสถานศึกษา ประกอบกับลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการครู

ประการที่สาม การบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการครูแต่ละตำแหน่งเป็น
ไปตามหลักเกณฑ์ในบัญชีมาตรฐานกำหนดตำแหน่งข้าราชการครู

ประการที่สี่ เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้เป็นไปเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ

แต่อย่างไรก็ดี พระราชกฤษฎีกานี้อาจจะได้ใช้บังคับเพียงในฤดูกาลอันแสนสั้นเท่านั้น เพราะ
ขณะที่ยังเขียนกำลังเขียนเรื่องราวอยู่ “สภาผู้แทนราษฎรอันทรงเกียรติแห่งชาติ” ก็กำลังพิจารณายกเลิกพระ
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ ถ้ามติของสภาเป็นไปในทางให้ยกเลิกกฎหมายดังกล่าวแล้ว
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นเพียงกฎหมายลูกบทก็คงจะต้องถูกยกเลิกตาม
ไปด้วย

ครับ กฎหมายทั้งหลายที่ใช้บังคับอยู่ในบ้านเมือง จะมีผลใช้บังคับได้นานเพียงไร มีการ
แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับกาลสมัยแค่ไหน ก็ย่อมขึ้นอยู่กับสติปัญญาและความรู้ ความสามารถของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มั่งคั่งเกียรติที่จะพึงพิจารณาตามสมควรแก่อัธยาศัยของแต่ละคน.

สมศักดิ์ ศุภะวีญญ์

๘ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การกำหนดตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

เรียน (เวียง กระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง จำนวน ๑ ชุด
 ๒. บัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่งและอนุมัติการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ฯ จำนวน ๑ ชุด
 ด้วย ก.พ. ได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังที่ส่งมาพร้อมหนังสือ และได้พิจารณา กำหนดตำแหน่งและอนุมัติการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนที่สมควรสมมติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่งในส่วนราชการตามความในมาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่งและอนุมัติการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ฯ แนบท้ายหนังสือ ทงน ดังแต่วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘ แล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการนี้ จึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ นับตั้งแต่วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ในการกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ ตามบัญชีรายละเอียดแนบท้ายหนังสือ ก.พ. ได้พิจารณา กำหนดเงื่อนไขไว้สำหรับบางตำแหน่ง ดังนี้

๑. ตำแหน่งใดกำหนดเงื่อนไข (๑) ไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่ง ฯ ให้กำหนดตำแหน่งนั้นเป็นระดับนั้นไปพลางก่อน เมื่อจะแต่งตั้งผู้สมควรสมมติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งในระดับที่สูงกว่าขึ้นไป ๑ ระดับ ของสายงานนั้น ซึ่งเป็นผู้สอบได้ หรือ ได้รับคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่านั้น ๑ ระดับ ของสายงานนั้น ก้อนุมัติให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับสูงขึ้นไป ๑ ระดับโดยจะย้อนไปถึงวันเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็ได้ เมื่อกำหนดตำแหน่งสูงขึ้นแล้ว ก็ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งในสายงานเป็นชื่อตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้นด้วย เช่น ตำแหน่งนิติกร ๓ ระดับ ๓ เมื่อกำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๔ ก็ ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งเป็นนิติกร ๔ โดยไม่ต้องทำความตกลงกับ ก.พ. อีก

๒. ตำแหน่งใดกำหนดเงื่อนไข (๒) ไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่ง ฯ ให้กำหนดตำแหน่งนั้นเป็นระดับนั้นไปพลางก่อน เมื่อจะแต่งตั้งผู้สมควรสมมติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งในระดับที่สูงกว่าขึ้นไป ๑ ระดับ หรือ ๒ ระดับ ของสายงานนั้น ซึ่งเป็นผู้สอบได้ หรือ ได้รับคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่านั้น ๑ ระดับ หรือ ๒ ระดับ ของสายงานนั้น ก้อนุมัติให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับสูงขึ้นไป ๑ ระดับ หรือ ๒ ระดับ โดยจะย้อนไปถึงวันเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็ได้ เมื่อ

กำหนดตำแหน่งสูงขึ้นแล้ว ก็ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งในสายงานเป็นชื่อตำแหน่งในสายงานที่สูงขึ้นนั้นด้วย เช่น ตำแหน่งนิติกร ๔ ระดับ ๔ เมื่อกำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๕ หรือระดับ ๖ ก็ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งนิติกร ๕ หรือนิติกร ๖ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องทำความตกลงกับ ก.พ. อีก

๓. ตำแหน่งใดกำหนดเงื่อนไข (๓) ไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่งฯ ให้กำหนดตำแหน่งนั้นเป็นระดับนั้นไปพลางก่อน เมื่อจะแต่งตั้งผู้สมควรสมควรตรงตามคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่งในระดับที่สูงกว่าขึ้นไป ๑ ระดับ ของสายงานนั้น ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคัดเลือกให้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่านั้น ๑ ระดับ ของสายงานนั้น ก่อนมัตให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับสูงขึ้นไปอีก ๑ ระดับ โดยจะย้อนไปถึงวันเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็ได้ เมื่อกำหนดตำแหน่งสูงขึ้นแล้ว ก็ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งในสายงานเป็นชื่อตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้นด้วย เช่น ตำแหน่งนิติกร ๖ ระดับ ๖ เมื่อกำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๗ ก็ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งเป็นนิติกร ๗ สำหรับตำแหน่งที่มีชื่อในการบริหารงานว่า "หัวหน้ากอง" นั้น เมื่อกำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๗ แล้ว ก็ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งในการบริหารงานเป็น "ผู้อำนวยการกอง" ได้ โดยไม่ต้องทำความตกลงกับ ก.พ. อีก

๔. ตำแหน่งใดกำหนดเงื่อนไข (๔) ไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่งฯ ให้กำหนดตำแหน่งนั้นเป็นระดับนั้นเป็นการเฉพาะคราว เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งนั้น ไปให้กำหนดตำแหน่งนั้นเป็นระดับต่ำลงมา ๑ ระดับ

๕. ตำแหน่งใดกำหนดเงื่อนไข (๕) ไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่งฯ ให้กำหนดตำแหน่งนั้นเป็นการเฉพาะคราว เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งนั้นไป ถ้าจะแต่งตั้งผู้อื่นให้ดำรงตำแหน่งนั้น ให้ทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อน

๖. ตำแหน่งใดกำหนดเงื่อนไข (๖) ไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่งฯ ให้กำหนดตำแหน่งนั้นเป็นการเฉพาะคราว เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ไปปฏิบัติงานร่วมกับ กอ. รจน.

๗. ตำแหน่งใดกำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๑ ไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่งฯ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับ ๒ และมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๒ ของสายงานนั้น และผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสมและคัดเลือกให้เลื่อนผู้ขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๒ ก่อนมัตให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๒ โดยจะย้อนไปถึงวันเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็ได้

การอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนที่มีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งตามบัญชีรายละเอียดตำแหน่งฯ มีเงื่อนไขว่า อนุมัติให้แต่งตั้งได้เฉพาะผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ อยู่แล้วเท่านั้น หากผู้ขอในบัญชีตำแหน่งฯ ผู้ใดเป็นผู้เคยดำรงตำแหน่งราชการพลเรือนสามัญอยู่ จะแต่งตั้งผู้อื่นให้ดำรงตำแหน่งตามบัญชีตำแหน่งฯ ไม่ได้ หรือหากเป็นข้าราชการ

พลเรือนสามัญที่ได้รับแต่งตั้งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด หรืออยู่ในระหว่างถูกส่งพักราชการ ก็ให้คงประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำกอง ประจำจังหวัด หรือพักราชการอยู่ตามเดิม สำหรับผู้ที่เริ่มเข้ารับราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๑ และได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๑๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แต่งตั้งผู้ขึ้นดำรงตำแหน่งที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นได้

ส่วนข้าราชการพลเรือนวิสามัญประจำผู้อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาขานฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๑๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนั้น ก.พ. กำลังพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ หากได้ผลประการใด จะได้แจ้งมาให้ทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเพื่อขอกำหนดค่าส่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดใหม่ให้ถูกต้องต่อไป ทั้งนี้ สำหรับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดี รองปลัดทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทรวง ปลัดกระทรวง และเทียบเท่าอยู่แล้ว ซึ่งเป็นตำแหน่งในระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ นั้น ไม่ต้องมีคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีก เนื่องจากตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ที่ ก.พ. ได้พิจารณากำหนดตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๔ นี้ คงมีชื่อตำแหน่งในการบริหารงานตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งไว้แล้ว โดยมีได้มีการเปลี่ยนแปลงแต่ประการใด จึงมิได้ระบุชื่อบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ในบัญชีที่ส่งมานี้

อนึ่ง ใ้ขอเรียนเพิ่มเติมว่า การกำหนดตำแหน่งตามบัญชีรายละเอียดที่แนบมานี้ ก.พ. ได้พิจารณากำหนดตามหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งที่ได้จากการสำรวจในระยะหนึ่ง หากหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งใดเพิ่มขึ้น ลดลง หรือมีกรณีเปลี่ยนแปลงไปจากที่ ก.พ. เคยสำรวจไว้ หรือหากยังมีตำแหน่งใด หรือบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งใด ตกสำรวจอยู่อีก และกรมเจ้าสังกัดประสงค์จะให้ ก.พ. พิจารณากำหนดใหม่หรือกำหนดเพิ่มเติม ก็ขอให้แจ้งให้สำนักงาน ก.พ. ทราบ เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

โทร. ๘๑๓๓๓๓ ต่อ ๑๘

๕ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน เสนอข้การตัดสินใจ การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

เรียน (กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

ส่งสงมาด้วย หลักสูตรวิธีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในตำแหน่งระดับต่าง ๆ

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔๐ ได้บัญญัติว่า ให้ ก.พ. เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในการนี้ ก.พ. จะมอบหมายให้ อ.ก.พ. หรือ ส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ก.พ. จะกำหนดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุในกระทรวงทบวง กรมเป็นการทั่วไปหรือในหน่วยราชการใด หรือในท้องที่ใดเป็นการเฉพาะแห่งก็ได้ สำหรับหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขันตลอดจนเกณฑ์การตัดสินใจ การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ก.พ. จึงกำหนดหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน เสนอข้การตัดสินใจ การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ไว้ดังนี้

๑. หลักสูตรและวิธีดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในตำแหน่งระดับต่างๆ มีรายละเอียดแนบท้ายหนังสือนี้

๒. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันประกาศรับสมัครสอบ โดยระบุชื่อตำแหน่งที่จะบรรจุและแต่งตั้ง และคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัครสอบสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.พ. กำหนด และข้อความอื่นที่ผู้สมัครสอบควรทราบ เช่น

- (๑) วัน เวลา และสถานที่รับสมัครสอบ
- (๒) เอกสารและหลักฐานที่จะต้องนำมาขึ้นในการสมัครสอบ
- (๓) หลักสูตรและวิธีดำเนินการสอบแข่งขันและเกณฑ์การตัดสินใจ

ประกาศรับสมัครสอบนั้น ให้เปิดเผย ณ สถานที่รับสมัครสอบก่อนวันเริ่มรับสมัครสอบ และจะประกาศทางวิทยุกระจายเสียงหรือทางอื่นใดตามความเหมาะสมด้วยก็ได้

๓. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับสมัครสอบโดยให้มีกำหนดเวลารับสมัครสอบไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

๔. ให้ผู้สมัครสอบเสียค่าธรรมเนียมสอบสำหรับแต่ละตำแหน่งที่ตนสมัครสอบตามอัตราที่ ก.พ. กำหนด คือ

ระดับ ๑ ตำแหน่งละ ๒๐ บาท

ระดับ ๒ ตำแหน่งละ ๓๐ บาท

ระดับ ๓ ตำแหน่งละ ๔๐ บาท

ระดับ ๔ ขึ้นไปตำแหน่งละ ๕๐ บาท

ในกรณีที่สมัครสอบหลายตำแหน่ง ในระดับเดียวกันและในการสอบครั้งเดียวกัน ให้เสียค่าธรรมเนียมสอบสำหรับตำแหน่งต่อ ๆ ไปเพียงครึ่งหนึ่งของอัตราดังกล่าวข้างต้น ค่าธรรมเนียมจะไม่จ่ายคืนให้ในเมื่อประกาศรายชื่อว่าเป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบแล้ว

๕. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบก่อนวันสอบ ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

๖. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน ตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ไม่น้อยกว่าสามคน โดยให้ตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ในกรณีที่ ก.พ. มอบหมายให้ อ.ก.พ. หรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันตั้งผู้แทน ก.พ. เป็นกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน

๗. คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน อาจตั้งกรรมการออกข้อสอบ กรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอบแข่งขันได้ตามความจำเป็น

๘. ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน กำหนดวัน เวลา สถานที่สอบ และระเบียบเกี่ยวกับการสอบได้เท่าที่จำเป็นและไม่ขัดต่อหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน แล้วให้ประธานกรรมการประกาศก่อนวันสอบ ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

๙. การตัดสินใจว่าผู้ใดเป็นผู้สอบแข่งขันได้ ให้ถือเกณฑ์ว่าต้องเป็นผู้สอบได้คะแนนในแต่ละภาคที่สอบตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบ และได้คะแนนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงหลักวิชาการวัดผลด้วย

๑๐. การสอบแข่งขันจะต้องสอบตามหลักสูตรทุกภาค แต่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน จะกำหนดให้ผู้สมัครสอบสอบเฉพาะภาคความรู้ความสามารถทั่วไป หรือภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งก่อน แล้วจึงให้ผู้สอบได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ สอบในภาคอื่นต่อไปก็ได้

๑๑. เมื่อสอบแข่งขันเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันรายงานผลการสอบต่อผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อผู้ดำเนินการสอบแข่งขันจะได้ประกาศชั้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ต่อไป

๑๒. การชั้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ให้เรียงลำดับที่จากผู้สอบได้คะแนนรวมสูงลงมาตามลำดับ ในกรณีที่ผู้สอบได้คะแนนรวมเท่ากันให้ผู้สอบได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมากกว่าเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า ถ้าได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเท่ากันให้ผู้ได้คะแนนภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งมากกว่าเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า ถ้ายังคงได้คะแนนเท่ากันอีก ก็ให้ผู้ได้รับหมายเลขประจำตัวสอบก่อนเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า

๑๓. บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ให้ใช้ได้ไม่เกินสองวันนับแต่วันชั้นบัญชี แต่ตามการสอบแข่งขันอย่างเดียวกันนอก และได้ชั้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ใหม่แล้ว บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ครั้งก่อนเป็นอันยกเลิก

๑๔. ผู้สอบได้ผู้ใดได้ชั้นบัญชีไว้ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ถ้ามีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้เป็นอันยกเลิกการชั้นบัญชีผู้นั้นไว้ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ คือ

- (๑) ผู้นั้นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่สอบได้แล้ว
- (๒) ผู้นั้นได้ขอสละสิทธิการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่สอบได้
- (๓) ผู้นั้นไม่มีรายงานตัวเพื่อรับการบรรจุภายในเวลาที่ผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน หรือผู้มีอำนาจบรรจุกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องให้เวลาผู้สอบได้มารายงานตัวไม่น้อยกว่าสิบวันนับแต่วันที่มีหนังสือให้มารายงานตัว
- (๔) ผู้นั้นมีเหตุที่ไม่อาจเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ตามกำหนดเวลาที่จะบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่สอบได้

ในกรณีที่ได้มีการประกาศรับสมัครสอบตำแหน่งเดียวกัน ระดับเดียวกัน การสอบครั้งเดียวกัน และแยกชั้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้เป็นรายบัญชี เพื่อบรรจุในกระทรวงทบวงกรมเป็นการทั่วไป ในหน่วยราชการใด และในท้องที่ใดไว้แล้ว ถ้ามีกรณีจะต้องยกเลิกการชั้นบัญชีผู้ใดจากบัญชีผู้สอบแข่งขันได้บัญชีใด ก็ให้ยกเลิกการชั้นบัญชีผู้นั้นจากบัญชีผู้สอบแข่งขันได้บัญชีอื่นดังกล่าวด้วย

๑๕. ผู้สอบได้ผู้ใดซึ่งถูกยกเลิกการชั้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้บัญชีใดไปแล้ว ถ้าบัญชีนั้นยังไม่ยกเลิก และ ก.พ. เห็นมีเหตุผลอันสมควร จะอนุมัติให้ชั้นบัญชีผู้นั้นไว้ตามเดิมอีกก็ได้ แต่สำหรับผู้ซึ่งถูก

ยกเลิกการขานัญชั เนื่องจากไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการทหารโดยไม่มีวี่ความเสียหาย และประสงค์จะเข้ารับราชการ ในตำแหน่งที่สอบได้และบัญชีผู้สอบแข่งขัน ได้ นั้น ยังไม่ยกเลิกให้ขานัญชัผู้นั้นไว้ตามเดิม

๑๖. ในกรณีที ก.พ. มอบหมายให้ อ.ก.พ. หรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) ส่งสำเนาประกาศรับสมัครสอบรวม ๓ ชุด ไปยังสำนักงาน ก.พ. ก่อนวันเริ่มรับสมัคร ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน
- (๒) เมื่อการสอบเสร็จสิ้นแล้ว ให้ส่งข้อสอบ ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป และภาค ความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งภาคละ ๑ ชุด ไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยเร็ว
- (๓) ส่งบัญชีกรอกคะแนน ๑ ชุด ไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยเร็ว
- (๔) ส่งบัญชีผู้สอบแข่งขัน ไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันขานัญชั
- (๕) เมื่อมีการยกเลิกการขานัญชั หรือขานัญชัผู้ใดไว้ตามเดิม ให้รายงานไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันยกเลิกหรือขานัญชัผู้นั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองการสอบ

โทร. ๘๑๐๕๐๕

หลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ

ในตำแหน่งระดับ ๑ และระดับ ๒

(ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว. ๑๕ ลงวันที่ ๕ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘)

ก. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้ โดยวิธีสอบข้อเขียน โดยคำนึงถึงระดับความรู้ความสามารถที่ต้องการของตำแหน่ง ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งในแต่ละระดับด้วย

๑. ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความสามารถในการคิดและหาเหตุผล โดยใช้ข้อมูลหรือปัญหาทางสังคมศึกษา หรือทางคณิตศาสตร์ หรือทางอื่นที่เหมาะสมแก่การทดสอบความสามารถดังกล่าวทางใดทางหนึ่งหรือหลายทางก็ได้ ทั้งนี้ เมื่อจะใช้ข้อมูลหรือปัญหาทางใดทดสอบความสามารถในการคิดและหาเหตุผล ให้ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบด้วย กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

๒. ภาษาไทย

ให้ทดสอบความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ข. ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถในทางที่จะใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยเฉพาะตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยวิธีสอบข้อเขียน หรือให้ทดลองปฏิบัติงาน หรือวิธีอื่นวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม กำหนดคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน ทั้งนี้จะรวมสอบเป็นวิชาเดียวหรืออย่างเดียว หรือแยกสอบเป็นสองวิชาหรือสองอย่าง โดยกำหนดคะแนนเต็มวิชาละหรืออย่างละ ๑๐๐ คะแนน หรือวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง ๑๕๐ คะแนน และอีกวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง ๕๐ คะแนนก็ได้ เมื่อจะทดสอบความรู้ความสามารถในทางใด และโดยวิธีใดให้ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบด้วย

ค. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่จากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานของผู้เข้าสอบ และสัมภาษณ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงทิวาจา อุปนิสัย อารมณ์ ทัศนคติ การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงาน รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อม ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ความเป็นปัญญา และบุคลิกภาพอย่างอื่น เป็นต้น กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

หลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป

(ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว. ๑๕ ลงวันที่ ๘ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔)

ก. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้โดยวิธีสอบข้อเขียน โดยคำนึงถึงระดับความรู้ความสามารถที่ต้องการของตำแหน่ง ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งในแต่ละระดับด้วย

๑. ความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์และสรุปเหตุผล

ให้ทดสอบความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์และสรุปเหตุผล โดยการให้สรุปความ หรือให้จับประเด็นในข้อความหรือเรื่องราว หรือให้วิเคราะห์เหตุการณ์หรือสรุปเหตุผลทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม หรือให้หาแนวโน้มหรือความเปลี่ยนแปลงที่น่าจะเป็นไปตามข้อมูลหรือสมมติฐาน หรือให้ศึกษาวิเคราะห์และสรุปเหตุผลโดยการอย่างอื่น ซึ่งเหมาะสมแก่การทดสอบความรู้ความสามารถดังกล่าวอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างก็ได้ กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

๒. ภาษาไทย

ให้ทดสอบความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ข. ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยเฉพาะ ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยวิธีสอบข้อเขียนหรือให้ทดลองปฏิบัติงาน หรือวิธีอื่นใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม กำหนดคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน ทั้งนี้ จะรวมสอบเป็นวิชาเดียวหรืออย่างเดียว หรือแยกสอบเป็นสองวิชาหรือสองอย่าง โดยกำหนดคะแนนเต็มวิชาละหรืออย่างละ ๑๐๐ คะแนน หรือวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง ๕๐ คะแนน และอีกวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง ๕๐ คะแนนก็ได้ เมื่อจะทดสอบความรู้ความสามารถในทางใดและโดยวิธีใด ให้ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบด้วย

ค. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่จากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานของผู้เข้าสอบ และสัมภาษณ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงทิวาจา อุปนิสัย อารมณ์ ทัศนคติ การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงาน รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อม ความคลริเริ่ม และสร้างสรรค์ ใจกว้าง ปัญญา และบุคลิกภาพอย่างอื่น เป็นต้น กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

๘ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขณบัญญัติ และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้

เรียน (กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

ส่งส่งมาด้วย หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่าง ๆ

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๐ ได้บัญญัติว่า หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกเกณฑ์การตัดสิน การขณบัญญัติ และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ก.พ. จึงกำหนดหลักสูตร วิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขณบัญญัติ และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ไว้ดังนี้

๑. หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่าง ๆ มีรายละเอียดแนบท้ายหนังสือ

๒. คุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกสำหรับตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งสำหรับตำแหน่งนั้น แต่ด้วยเหตุผลและความจำเป็น ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกจะกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือการปฏิบัติราชการ ให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือจะกำหนดอัตราเงินเดือนขั้นต่ำของผู้สมัครสอบคัดเลือกก็ได้

๓. ให้ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกประกาศรับสมัครสอบ โดยระบุชื่อตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง คุณสมบัติของผู้สมัครสอบ หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก และข้อความอันที่ผู้สมัครสอบควรทราบ

๔. ให้ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับสมัครสอบ โดยให้มีกำหนดเวลารับสมัครสอบไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

๕. ให้ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือก ตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกไม่น้อยกว่าสามคน โดยให้ตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

๖. คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกอาจตั้งกรรมการออกข้อสอบ กรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง หรือ กรรมการหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกได้ตามความจำเป็น

๗. ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกกำหนดวัน เวลา และสถานที่ทดสอบและสัมภาษณ์ รวมทั้งออกระเบียบเกี่ยวกับการสอบได้เท่าที่จำเป็นและไม่ขัดต่อหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกนี้ แล้วให้ประธานกรรมการประกาศก่อนวันสอบ ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

๘. การตัดสินใจว่าผู้ใดเป็นผู้สอบคัดเลือกได้ให้ถือเกณฑ์ว่าต้องเป็นผู้สอบได้คะแนนในแต่ละภาคที่สอบตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบ และได้คะแนนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงหลักวิชาการวัดผลด้วย

๙. การสอบคัดเลือกจะต้องสอบตามหลักสูตรทุกภาค แต่ละคณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกจะกำหนดให้ผู้สมัครสอบสอบเฉพาะภาคความรู้ความสามารถทั่วไปหรือ ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งก่อน แล้วจึงให้ผู้สอบได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๘. สอบในภาคอื่นต่อไปก็ได้

๑๐. เมื่อสอบคัดเลือกเสร็จแล้วให้คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกรายงานผลการสอบต่อผู้ดำเนินการสอบคัดเลือก เพื่อผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกจะได้ประกาศรายชื่อผู้สอบคัดเลือกต่อไป

๑๑. การประกาศรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้ จะเรียงรายชื่อตามลำดับเลขประจำตัวสอบ หรือตามลำดับตัวอักษรก็ได้ และให้ถือประกาศรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้ดังกล่าวเป็นการขานรับของผู้สอบคัดเลือกได้ด้วย

๑๒. บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ให้ใช้ได้ไม่เกินสองนับแต่วันขานบัญชี แต่ดำเนินการสอบคัดเลือกอย่างเดียวกันนี้อีก และได้ขานบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ใหม่แล้ว บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ครั้งก่อนเป็นอันยกเลิก

๑๓. ให้ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกส่งรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้ไม่ถึงสำนักงาน ก.พ. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันขานบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัด และกรมต่างๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินตา ณ สงขลา

(จินตา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองการสอบ

โทร. ๘๐๐๕๐๕

หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ

ขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๓

(ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว. ๑๖ ลงวันที่ ๘ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘)

ก. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์และสรุปเหตุผล โดยการให้สรุปความหรือให้จับประเด็นในข้อความหรือเรื่องราว หรือให้วิเคราะห์เหตุการณ์หรือสรุปเหตุผลทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม หรือให้หาแนวโน้ม หรือความเปลี่ยนแปลงที่น่าจะเป็นไปตามข้อมูล หรือสมมติฐาน หรือให้ศึกษาวิเคราะห์และสรุปเหตุผลโดยการอย่างอื่น ซึ่งเหมาะสมแก่การทดสอบความสามารถ ดังกล่าวอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างก็ได้ ทั้งนี้โดยวิธีสอบข้อเขียน กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ข. ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ โดยเฉพาะตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่งจะทดสอบโดยวิธีสอบข้อเขียน หรือให้ทดลองปฏิบัติงานหรือวิธีอื่นใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม กำหนดคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน ทั้งนี้ จะรวมสอบเป็นวิชาเดียวหรืออย่างเดียว หรือแยกสอบเป็นสองวิชาหรือสองอย่าง โดยกำหนดคะแนนเต็มวิชาละหรืออย่างละ ๑๐๐ คะแนน หรือวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง ๑๕๐ คะแนน และอีกวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง ๕๐ คะแนนก็ได้ เมื่อจะทดสอบความรู้ความสามารถในทางใด และโดยวิธีใด ให้ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบด้วย

ค. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งในด้านต่างๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในแบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดแนบท้ายนี้

ทั้งนี้ จะพิจารณาจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษาประวัติการทำงาน พฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่น และหรือสัมภาษณ์ก็ได้ กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ

ชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ และ ระดับ ๕

(ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว. ๑๖ ลงวันที่ ๕ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘)

ก. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถและความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองมั่งคั่งกับบัญชา การควบคุมงาน การตรวจสอบการปฏิบัติงาน การให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงาน การติดต่อประสานงาน กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่และความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการปรับปรุงงาน นโยบายและแผนงานด้านต่าง ๆ ของส่วนราชการที่สังกัด และอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งตามแนวที่ระบุไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ทั้งนี้ โดยวิธีสอบข้อเขียน กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ข. ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ให้ทดสอบความรู้ความเข้าใจหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในตำแหน่งนั้นโดยเฉพาะ โดยวิธีสอบข้อเขียน หรือให้ทดลองปฏิบัติงานหรือวิธีอื่นวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ค. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งในด้านต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในแบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดแนบท้ายนี้

ทั้งนี้ จะพิจารณาจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน พฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่น และหรือสัมภาษณ์ก็ได้ กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ

ชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖

(ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๐๐๔/ว. ๑๑) ลงวันที่ ๘ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘)

ก. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถและความคิดริเริ่มในการกำหนดและปรับปรุงนโยบาย แผนงาน ระบบงาน และการบริหารของส่วนราชการที่สังกัด และอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่ง ตามแนวที่ระบุไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งโดยวิธีสอบข้อเขียน กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ข. ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ให้ทดสอบความรู้ความเข้าใจหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในตำแหน่งนั้นโดยเฉพาะ โดยวิธีสอบข้อเขียนหรือให้ทดลองปฏิบัติงาน หรือวิธีอื่นวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ค. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งในด้านต่างๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในแบบประเมินบุคคล เพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดแนบท้ายนี้

ทั้งนี้ จะพิจารณาจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน พฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นและหรือสัมภาษณ์ก็ได้ กำหนดคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

แบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ตำแหน่งที่จะเลื่อนขั้นแต่งตั้ง.....ระดับ.....

แผนก/ฝ่าย.....กอง.....กรม.....

กระทรวง.....

ชื่อผู้รับการประเมิน.....ตำแหน่งปัจจุบัน.....ระดับ.....

องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการประเมิน	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้รับ
หมวด ๑ องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินทุกตำแหน่ง (๖๐ คะแนน)		
๑.๑ ความรู้ความสามารถ ให้พิจารณาดังการศึกษา ความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญ ความรอบรู้ ในงานที่จะปฏิบัติ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่ง ความสามารถในการ แก้ปัญหา เซว่นปัญญา ความถนัดเฉพาะงาน ฯลฯ	๒๐	
๑.๒ ความประพฤติ ให้พิจารณาดังอุปนิสัยและความประพฤติทั้งในด้านส่วนตัวและการรักษาวินัย ข้าราชการจากประวัติส่วนตัว ประวัติการทำงานและพฤติกรรมที่ปรากฏ ทางอื่น ฯลฯ	๒๐	
๑.๓ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ให้พิจารณาดังความตั้งใจที่จะทำงาน ความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จ และเป็นผลดีแก่ทางราชการ รวมถึงความพอใจและยินดีที่จะรับ ผิดชอบในหน้าที่ และความเป็นที่ไว้วางใจได้ ฯลฯ	๒๐	
หมวด ๒ องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินเฉพาะบางตำแหน่ง (๔๐ คะแนน)		
๒.๑ ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ให้พิจารณาดังความสามารถในการคิดริเริ่มหาหลักการ แนวทางวิธีการ หรือ สิ่งใหม่ ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงาน การปรับปรุงงาน และการแก้ ปัญหาต่างๆและความสามารถในการค้นคว้าหรือทำงานยาก งานใหม่ให้ สำเร็จเป็นผลดี ฯลฯ		
๒.๒ ทศนคติและแรงจูงใจ ให้พิจารณาดังความกระตือรือร้น ความต้องการและแรงจูงใจในการทำงาน ความจงรักภักดีในหน่วยงาน อุทิศตน แนวความคิดและความเชื่อที่สอดคล้อง กับนโยบาย โครงการหรือแผนงานที่จะทำนั้น ฯลฯ		

องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
<p>๒.๓ ความเป็นผู้นำ ให้พิจารณาดังความสามารถในการตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การปกครอง บังคับบัญชา การวางแผน การจัดการ การประสานงาน การควบคุมงาน การประเมินผลงาน ความคิดริเริ่ม กว้างขวาง รอบคอบ ความยุติธรรม ฯลฯ</p> <p>๒.๔ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ให้พิจารณาดังพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมกับวัย ความหนักแน่น มั่นคงในอารมณ์ ตลอดจนการวางตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ฯลฯ</p> <p>๒.๕ บุคลิกภาพและท่วงท่า ให้พิจารณาดังลักษณะส่วนบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจที่เหมาะสมกับตำแหน่ง เช่น ลักษณะรูปร่าง ความเข้มแข็ง ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเสียสละ และบุคลิกลักษณะอื่นๆ ตลอดจนกิริยาท่าทาง และท่วงท่าที่เหมาะสม ฯลฯ</p> <p>๒.๖ การปรับตัวและมนุษยสัมพันธ์ ให้พิจารณาดังความสามารถส่วนบุคคลที่จะเข้าได้กับสถานการณ์สังคม และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ความสามารถทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถในการติดต่อและประสานงานโดยทั่วไปกับผู้อื่น ฯลฯ</p> <p>๒.๗ องค์ประกอบอื่น ๆ (ให้ระบุ)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		
คะแนนรวม	๑๐๐	

(ลงชื่อ).....กรรมการผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....

หลักเกณฑ์-วิธีการประเมิน-และการให้คะแนน

๑. องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการประเมินประกอบด้วย องค์ประกอบในหมวด ๑ ทั้งหมด และองค์ประกอบในหมวด ๒ เท่าที่ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกพิจารณาเห็นว่าจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งนั้นอีก ไม่น้อยกว่า ๒ องค์ประกอบ สำหรับคะแนนเต็มในแต่ละองค์ประกอบในหมวด ๒ ให้ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกเป็นผู้กำหนด โดยเมื่อรวมคะแนนเต็มในหมวด ๒ ทั้งหมดแล้วต้องให้ได้ ๔๐ คะแนน
๒. การกำหนดและให้คะแนนสำหรับเกณฑ์ต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบ ให้ถือคะแนนโดยประมาณ ดังนี้

คะแนนเต็ม	เกณฑ์และคะแนนความเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะเลื่อนชั้นแต่งตั้ง				
	ไม่เหมาะสม	เกือบเหมาะสม	พอเหมาะสม	เหมาะสมดี	เหมาะสมอย่างยิ่ง
๕	๑	๒	๓	๔	๕
๑๐	๒	๔	๖	๘	๑๐
๑๕	๓	๖	๙	๑๒	๑๕
๒๐	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐
๒๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
๓๐	๖	๑๒	๑๘	๒๕	๓๐
๓๕	๗	๑๔	๒๑	๒๘	๓๕

๓. ในกรณีที่มีการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งมากกว่า ๑ คน ให้ถือค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมจากกรรมการทุกคน เป็นคะแนนที่ได้รับในการสอบ

๘ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง วิชาดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก

เรียน (กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๐ ได้บัญญัติว่า วิชาดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ก.พ. จึงกำหนดวิชาดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก เพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยให้ผู้ดำเนินการคัดเลือกพิจารณาดำเนินการคัดเลือกโดยวิธีการประเมินบุคคลตามแบบที่ ก.พ. กำหนดแนบท้ายนี้ หรือโดยวิธีอื่นใดตามที่เห็นสมควร ในอันที่จะพิจารณาความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และคุณลักษณะอย่างอื่นที่เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะเลื่อนชั้นแต่งตั้ง เพื่อผู้สมัครตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จะได้ใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งให้เหมาะสมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อปฏิบัติตามวิธีการที่ ก.พ. กำหนดต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. ๘๑๕๔๕๑

แบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ตำแหน่งที่จะเลื่อนชั้นแต่งตั้ง.....ระดับ.....

แผนก/ฝ่าย.....กอง.....กรม.....

กระทรวง.....

ชื่อผู้รับการประเมิน.....ตำแหน่งปัจจุบัน.....

องค์ประกอบที่ใช้พิจารณา ในการประเมิน	เกณฑ์ความเหมาะสมกับตำแหน่ง				
	ไม่ เหมาะสม	เกือบ เหมาะสม	พอเหมาะ สม	เหมาะสม ดี	เหมาะสม อย่างยิ่ง
<p>หมวด ๑ องค์ประกอบที่ใช้ใน การประเมินทุกตำแหน่ง</p> <p>๑.๑ ความรู้ความสามารถ ให้พิจารณาถึง การศึกษา ความรู้ ประสบการณ์ ความ ชำนาญ ความรอบรู้ในงานที่ จะปฏิบัติ และงานอื่นที่เกี่ยวข้อง กับตำแหน่ง ความสา- มารถในการแก้ปัญหา เขว่น ปัญญา ความถนัดเฉพาะ งาน ฯลฯ</p> <p>๑.๒ ความประพฤติ ให้พิจารณาถึงอุปนิสัยและ ความประพฤติทั้งในด้านส่วน ตัว และการรักษาวินัยข้าราชการจากประวัติส่วนตัว ประวัติการทำงาน และ พฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่น ฯลฯ</p>					

องค์ประกอบที่ใช้พิจารณา ในการประเมิน	เกณฑ์ความเหมาะสมกับตำแหน่ง				
	ไม่ เหมาะสม	เกือบ เหมาะสม	พอเหมาะ สม	เหมาะสม ดี	เหมาะสม อย่างยิ่ง
<p>๑.๓ ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ให้พิจารณาดังความตั้งใจจะทำงาน ความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและเป็นผลดีแก่ทางราชการ รวมถึงความพอใจและยินดีที่จะรับผิดชอบในหน้าที่ และความเป็นที่ไว้วางใจได้ ฯลฯ</p> <p>หมวด ๒ องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินเฉพาะบางตำแหน่ง</p> <p>๒.๑ ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์</p> <p>ให้พิจารณาดังความสามารถในการคิดริเริ่มหาหลักการแนวทาง วิธีการ หรือสิ่งใหม่ ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงาน การปรับปรุงงาน และการแก้ปัญหาต่างๆ และความสา-ในการค้นคว้า หรือทำงานยาก งานใหม่ ให้สำเร็จเป็นผลดี ฯลฯ</p>					

องค์ประกอบที่ใช้พิจารณา ในการประเมิน	เกณฑ์ความเหมาะสมกับตำแหน่ง				
	ไม่ เหมาะสม	เกือบ เหมาะสม	พอเหมาะ สม	เหมาะสม ดี	เหมาะสม อย่างยิ่ง
<p>๒.๒ ทักษะและแรงจูงใจ ให้พิจารณาถึงความกระตือรือร้น ความต้องการ และแรงจูงใจในการทำงาน ความจงรักภักดีในหน่วยงาน อุดมคติ แนวความคิดและความเชื่อที่สอดคล้องกับนโยบาย โครงการหรือแผนงานที่จะทำนั้น ฯลฯ</p>					
<p>๒.๓ ความเป็นผู้นำ ให้พิจารณาถึงความสามารถในการตัดสินใจ การให้คำแนะนำการปกครองบังคับบัญชา การวางแผน การจัด การประสานงาน การควบคุมงาน การประเมินผล งาน ความคิดริเริ่ม กว้างขวาง รอบคอบ ความยุติธรรม ฯลฯ</p>					
<p>๒.๔ วุฒิกว้างขวาง ให้พิจารณาถึงพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมกับวัย ความหนักแน่นมั่นคงในอารมณ์ ตลอดจนการวางตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ฯลฯ</p>					

องค์ประกอบที่ใช้พิจารณา ในการประเมิน	เกณฑ์ความเหมาะสมกับตำแหน่ง				
	ไม่ เหมาะสม	เกือบ เหมาะสม	พอเหมาะ สม	เหมาะสม ดี	เหมาะ อย่างยิ่ง
<p>๒.๕ บุคลิกภาพและท่วงท่า ให้พิจารณาลักษณะส่วน บุคคลทั้งทางร่างกายและจิต ใจที่เหมาะสมกับตำแหน่ง เช่น ลักษณะรูปร่าง ความ เข้มแข็ง ความอดทน ความ ขยันหมั่นเพียร ความเชื่อ มั่นในตนเอง ความเสียสละ และบุคลิกลักษณะอื่นๆ ตลอดจนกริยาท่าทาง และ ท่วงท่าที่เหมาะสม ฯลฯ</p>					
<p>๒.๖ การปรับตัวและมนุษย สัมพันธ์ ให้พิจารณาดังความสามารถ ส่วนบุคคลที่จะเข้า ได้กับ สถานการณ์สังคม และสิ่ง แวดล้อมใหม่ ๆ ความ สามารถทำงานร่วมกับผู้ บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา ความ สามารถ ในการติดต่อและ ประสานงาน โดยทั่วไปกับผู้ อื่น ฯลฯ</p>					
<p>๒.๗ องค์ประกอบอื่น ๆ (ให้ระบุ).....</p>					

สรุปผลการประเมิน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ประเมิน.....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

หลักเกณฑ์และวิธีประเมิน

๑. ให้พิจารณาว่าผู้รับการประเมินมีความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และคุณลักษณะอย่างอื่น เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะเลื่อนชั้นแต่งตั้ง หรือไม่เพียงใด ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามองค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการประเมิน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบในหมวด ๑ ทั้งหมด และองค์ประกอบในหมวด ๒ จำนวนเท่าที่ผู้ดำเนินการคัดเลือกพิจารณาเห็นว่าจำเป็น สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น
๒. ในแต่ละองค์ประกอบให้พิจารณาผู้รับการประเมินตามเกณฑ์ความเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะเลื่อนชั้นแต่งตั้ง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการ
๓. ให้ผู้ประเมินบันทึกสรุปผลการประเมินว่า ผู้รับการประเมินมีความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และคุณลักษณะอย่างอื่นเหมาะสมกับตำแหน่งเพียงใด

๘ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

ด้วย ก.พ. ได้พิจารณาตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้ว ลงมติกำหนดให้คัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่จะเลื่อนข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ ขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๒ เมื่อผู้นั้นได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับ ๒ และมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งระดับ ๒ ของสายงานนั้น ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสม ก็ให้พิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นได้

สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่พิมพ์คดี ๑ ที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่พิมพ์คดี ๒ ซึ่งกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไว้ว่า ต้องมีความสามารถพิมพ์คดีภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศได้อย่างใดอย่างหนึ่งได้ในอัตราความเร็วไม่น้อยกว่านาทีละ ๔๕ คำนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่พิมพ์คดี ๑ ผู้ใดมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่พิมพ์คดี ๒ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยกรมเจ้าสังกัดได้จัดให้ผู้นั้นทดสอบพิมพ์คดีได้ความเร็วตามมาตรฐานด้วยแล้ว และผู้นั้นได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับ ๒ ถ้าผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสม ก็ให้พิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นได้

๒. ในกรณีที่จะเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ ๑ ขึ้นไป เมื่อผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะเลื่อนชั้นแต่งตั้ง และผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และความประพฤติเหมาะสม ก็ให้พิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นได้

๓. ในกรณีที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งใดโดยมีเงื่อนไข (๑) หรือ (๒) ไว้ในบัญชีรายละเอียด กำหนดตำแหน่งฯ และในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น ถ้าจะคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ให้ทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อน มีมติใดๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติตามมติ ก.พ. ต่อไป และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองการสอบ

โทร. ๘๑๓๓๓๓ ต่อ ๕๐

๘ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การสับเปลี่ยนหรือโอนอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน
เร่ยน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

เนื่องจาก ในการบรรจุแต่งตั้ง โยกย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในบางกรณีอาจจะต้องมีการสับเปลี่ยนหรือโอนอัตราเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือนด้วย ฉะนั้น เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการบริหารราชการเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก.พ. จึงได้พิจารณา
เห็นสมควรกำหนดหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการสับเปลี่ยนหรือโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการพลเรือน โดย
ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่งสับเปลี่ยนหรือ
โอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการพลเรือนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. การสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือน ซึ่งหมายถึงการสับเปลี่ยนเฉพาะอัตราเงินเดือน โดยมีได้
สับเปลี่ยนตำแหน่ง ให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑.๑ การสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในระดับเดียวกัน

๑.๒ การสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในระดับที่ต่างกัน เพื่อ
บรรจุหรือเลื่อนตำแหน่ง ตัวอย่างเช่น นาย ก. เงินเดือน ๓,๘๕๐ บาท ตำแหน่งนติกร ๔ สอดคล้องเลือกเพื่อ
เลื่อนตำแหน่งได้ในตำแหน่งนติกร ๕ ที่มีอัตราเงินเดือนของตำแหน่งเพียง ๓,๐๓๐ บาท เมื่อจะเลื่อนและแต่งตั้ง
นาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งนติกร ๕ ก็ให้สับเปลี่ยนอัตราเงินเดือน ๓,๘๕๐ บาท กับอัตราเงินเดือน ๓,๐๓๐ บาท ได้

๒. การโอนอัตราเงินเดือน

๒.๑ การโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งหนึ่งไปเป็นอัตราเงินเดือนของอีกตำแหน่งหนึ่ง
ซึ่ง ก.พ. ได้กำหนดให้มีตำแหน่งแล้วแต่ยังไม่มีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ทำได้ภายใต้หลักเกณฑ์
๒ ประการ ดังต่อไปนี้

๒.๑.๑. อัตราเงินเดือนที่จะโอนไปนั้นมิใช่อัตราเงินเดือนของตำแหน่งหัวหน้าส่วน-
ราชการตามกฎหมาย เช่น อัตราเงินเดือนของตำแหน่งหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการ
ประจำจังหวัด เป็นต้น

๒.๑.๒. อัตราเงินเดือนที่จะโอนไปนั้นต้องไม่ต่ำกว่าขนาดของอัตราเงินเดือนสำหรับ
ตำแหน่งที่รับโอน

๒.๒ การโอนอัตรากำลังเดือนของตำแหน่งในระดับ ๑ และระดับ ๒ จากส่วนราชการหนึ่ง ไปยังอีกส่วนราชการหนึ่ง ซึ่งเป็นการตัดตำแหน่งจากส่วนราชการเดิมไปเพิ่มยังอีกส่วนราชการหนึ่ง ให้ทำได้ ตามความจำเป็นตามปริมาณและคุณภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป

ส่วนการสับเปลี่ยนหรือโอนอัตรากำลังเดือนในกรณีอื่นนอกเหนือที่ได้กำหนดให้ทำได้ดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องขอให้ ก.พ. พิจารณามسبقก่อน

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
(จินดา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองตำแหน่งและอัตรากำลังเดือน
โทร. ๘๑๐๕๗๖

๑๑ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการ
เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรมต่างๆ)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๖/ว. ๒๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘

ตามหนังสืออ้างถึง ก.พ. ได้มีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติสำหรับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน
ให้แก่ข้าราชการเฉพาะในบับประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนเงินเดือนตาม
ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ฉบับที่ ๖๗๗ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ฉบับที่ ๗๓๓ (พ.ศ. ๒๕๑๖) และฉบับ
๗๘๔ (พ.ศ. ๒๕๑๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ มาใช้บังคับ
แก่การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้แก่ข้าราชการในระดับตำแหน่งต่างๆ โดยอนุโลมนั้น ได้มีส่วนราชการ
บางแห่งสงสัยในทางปฏิบัติบางประการ

สำนักงาน ก.พ. จึงขอเรียนขอความเข้าใจ ดังนี้

๑. ผู้ที่ได้รับเลื่อนระดับตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕
โดยที่ผู้นั้นไม่ได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น ให้นำเวลาในตำแหน่งเดิมหรือชั้นและระดับเดิมของผู้นั้นรวมเข้ากับเว
ในตำแหน่งใหม่หรือระดับใหม่เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนเงินเดือนตามข้อ ๓ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗๘
(พ.ศ. ๒๕๑๗) ได้ ตัวอย่างเช่น เดิมเป็นข้าราชการชั้นจัตวา อันดับ ๔ ชั้น ๒,๑๐๐ บาท ตามพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๑ เงินเดือน ๒,๑๐
บาท ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๗ ต่อมา
เลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๑๗ ก็นับเวลารวมกันเพื่อเลื่อนช
เดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้

๒. โดยที่อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเร
พ.ศ. ๒๕๑๔ ไม่มีอันดับ ดังนั้นจึงไม่มีกรณีที่จะต้องขออนุมัติ ก.พ. เลื่อนเงินเดือนเกินกว่าขั้นค่าของอัน
ตามกฎ ก.พ. ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

โทร. ๘๑๐๘๗๖

๑๕ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง ก.พ. ๗ แบบใหม่ และเพิ่มประวัติข้าราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๑๒๐๓/ว. ๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๑๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตัวอย่าง ก.พ. ๗ แบบใหม่

๒. คู่มือการจัดทำ ก.พ. ๗ แบบใหม่

๓. ตัวอย่างเพิ่มประวัติข้าราชการ

๔. คู่มือการใช้เพิ่มประวัติข้าราชการ

ตามหนังสืออ้างถึง แจกมติคณะรัฐมนตรี ให้ยกเลิกการจัดทำสมุดประวัติข้าราชการสำหรับ
ข้าราชการที่เข้ารับราชการใหม่ และให้ส่วนราชการจัดทำ ก.พ. ๗ ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการ
พิจารณาปรับปรุงสมุดประวัติข้าราชการกำหนดขึ้นใหม่ และให้ส่วนราชการต่างๆ จัดให้มีเพิ่มประวัติข้าราชการ
ตามแบบที่กำหนดเป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับ ก.พ. ๗ และเพิ่มประวัติข้าราชการให้ติดต่อขอคู่มือ
สำนักงาน ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว

สำนักงาน ก.พ. ขอส่งตัวอย่าง ก.พ. ๗ แบบใหม่ และเพิ่มประวัติข้าราชการตลอดจนคู่มือ
การใช้มาให้ส่วนราชการอย่างละ ๑ ชุด มาพร้อมหนังสือและขอเรียนขอแจ้งแนวปฏิบัติเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ก.พ. ๗ แบบใหม่นี้ ให้ใช้แทนสมุดประวัติข้าราชการเฉพาะผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับ
ราชการตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งตามความในมาตรา ๓๒ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

๒. การจัดทำ ก.พ. ๗ ตามข้อ ๓.๑ ของคู่มือการจัดทำ ก.พ. ๗ แบบใหม่นั้น ก.พ. ๗
ของข้าราชการแต่ละคนทุกฉบับที่จัดทำขึ้น จะต้องมีการทุกรายการตรงกัน ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งระหว่าง
ก.พ. ๗ ของข้าราชการแต่ละฉบับ ให้ถือว่า ก.พ. ๗ ฉบับที่ส่งไปเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงาน ก.พ. เป็นฉบับ
ถูกต้อง

๓. โดยเหตุที่ ก.พ. ๑ เป็นหลักฐานสำคัญยิ่งสำหรับนับอายุบุคคลในการรับราชการและการบันทึกประวัติอื่น ๆ ของข้าราชการ การขีด ฆ่า หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการใน ก.พ. ๑ อาจเป็นผลกระทบกระเทือนสิทธิบางประการของข้าราชการผู้เป็นเจ้าของประวัติได้ ฉะนั้น ในกรณีที่มีการขีด ฆ่า ชุติ ลบ ตก เต็ม แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการใน ก.พ. ๑ ขอให้ผู้ที่กระทำดังกล่าวและหัวหน้าส่วนราชการผู้ลงนามรับรองใน ก.พ. ๑ ตามข้อ ๔. ๑๕.๒ ของคู่มือการจัดทำ ก.พ. ๑ แบบใหม่ ลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่มีการขีด ฆ่า ชุติ ลบ ฯลฯ ด้วย

๔. การจัดทำแฟ้มประวัติข้าราชการ ตามข้อ ๓.๑ ของคู่มือการใช้แฟ้มประวัติข้าราชการนั้น จะต้องจัดทำแฟ้มประวัติข้าราชการให้แก่ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการใหม่ และผู้ที่เป็นข้าราชการอยู่แล้วทุกคน คนละ ๑ แฟ้ม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองทะเบียนประวัติ

โทร. ๘๐๐๕๑๑

หมายเหตุ ตัวอย่าง ก.พ. ๑ แบบใหม่ คู่มือการจัดทำ ก.พ. ๑ แบบใหม่ ตัวอย่างแฟ้มประวัติข้าราชการ คู่มือการใช้แฟ้มประวัติข้าราชการ ขอคู่มือได้จากหน่วยงานการเจ้าหน้าที่ของกรมต่างๆ

๑๕ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง กำหนดการดำเนินการบางเรื่องที่อยู่ในระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

เรียน (กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

ตามที่ ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนราชการต่าง ๆ ไป เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘ แล้วนี้

โดยที่บทเฉพาะกาลตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๒ บัญญัติว่า การใดอยู่ในระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ในวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งดังกล่าว การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด และมาตรา ๑๒๓ บัญญัติว่า การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด ก.พ. จึงกำหนดการดำเนินการไว้ดังต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้ใดออกจากราชการไว้ก่อน ตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก่อนวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ภายหลังจากจะส่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เพราะผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือจะต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการด้วยเหตุอื่น เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการที่ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จะดำเนินการสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในขณะที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น เป็นตำแหน่งระดับดังต่อไปนี้

๑.๑ ตำแหน่งปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ถือเป็นตำแหน่ง

ระดับ ๑๑

๑.๒ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวง รองปลัดทบวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า
ถือเป็นตำแหน่งระดับ ๑๐

๑.๓ ตำแหน่งรองอธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ถือเป็นตำแหน่งระดับ ๙

๑.๔ ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ถือเป็นตำแหน่งระดับ ๘

๑.๕ ตำแหน่งหัวหน้ากอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ถือเป็นตำแหน่งระดับ ๖

๑.๖ ตำแหน่งหัวหน้าแผนก หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมา ถือเป็นตำแหน่งตั้งแต่

ระดับ ๔ ลงมา

๒. ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ ก่อนวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการ
พลเรือนตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔ และผู้นั้นมีสิทธิที่จะ
อุทธรณ์คำสั่งได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ยังมีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ ก็ให้
มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔ หรือจะใช้สิทธิ
อุทธรณ์ตามวิธีทบทวนคดีไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ ก็ได้ แต่การพิจารณา
อุทธรณ์ให้เป็นไปตามหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔ เช่นข้าราชการ
พลเรือนชั้นจตุราในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดส่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามมาตรา
๙๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ก่อน
วันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๖๔ กรณีเช่นนี้ ผู้นั้นจะอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง หรือจะอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐๓
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
ของผู้นั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งก็ได้ ส่วนการพิจารณาอุทธรณ์ให้ส่งไปให้ ก.พ. พิจารณาตาม
มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔

๓. ในกรณีที่เดิมการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๖๑ ไว้แล้วก่อนวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตาม
มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔ แลผู้นั้นอาจพิจารณาอุทธรณ์ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ พิจารณาสั่งการยังไม่เสร็จ ก็ให้ผู้นั้นอาจพิจารณา
อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้นตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เว้นแต่กรณีอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงได้พิจารณามติเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๑๘ ก็ให้ปลัดกระทรวงส่งการไปตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่าง ๆ ทราบ
คืบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. ๘๑๕๕๑

๑๖ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การใช้ผลการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

ด้วยมีส่วนราชการหลายแห่งได้หารือเกี่ยวกับการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกที่ได้ดำเนินการ
ไปแล้ว หรือกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไร และผลการสอบจะนำมาใช้ในการ
บรรจุหรือแต่งตั้งได้เพียงไร หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า

๑. การสอบแข่งขันหรือการสอบคัดเลือกใด ๆ ที่ได้ประกาศรับสมัครสอบไปแล้วก่อนวันที่ ๕
กันยายน ๒๕๑๘ และยังอยู่ระหว่างดำเนินการหลังประกาศรับสมัครสอบตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ หรือตามพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งและเงินเดือน ๆ สำหรับส่วนราชการใด
จะดำเนินการสอบต่อไปตามกฎหมายและหลักสูตรและวิธีการสอบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นจนกว่าจะแล้วเสร็จก็ได้
เมื่อจะนำบัญชีผู้สอบได้ไปใช้บรรจุ แต่งตั้ง หรือเลื่อนตำแหน่ง ในตำแหน่งใด ก็ขอให้ทำความตกลงกับ
ก.พ. ก่อน เพื่อนำผลการสอบนั้น ๆ ไปใช้ต่อไป

๒. การสอบแข่งขันหรือการสอบคัดเลือกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๔๘๗ หรือตามพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งและเงินเดือน ๆ สำหรับส่วนราชการใด ที่ได้ดำเนินการ
จนแล้วเสร็จก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๑๘ และขึ้นบัญชีผู้สอบได้ไว้แล้ว หากจะใช้บรรจุ แต่งตั้ง หรือเลื่อน
ตำแหน่ง ในตำแหน่งใด ขอให้ทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อน เพื่อนำผลการสอบนั้น ๆ ไปใช้ต่อไป

อนึ่ง ในการทำความตกลงกับ ก.พ. ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ขอได้โปรดส่งประกาศรับสมัคร
สอบ บัญชีผู้สอบแข่งขันหรือผู้สอบคัดเลือกได้ พร้อมด้วยรายชื่อผู้ได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนชั้นหรือ
เลื่อนตำแหน่งแล้ว ไปประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่าง ๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองการสอบ

โทร. ๘๑๐๕๐๕

๒๒ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และคัดเลือก เพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

เรียน (กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว. ๒๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘

ตามหนังสือท่อก้างถึง แจงมติ ก.พ. อนุมัติการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น นั้น

บัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณาตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงมติกำหนดเพิ่มเติมให้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือ คัดเลือก เพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นในกรณีดังต่อไปนี้ .

๑. การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๓ ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ แต่ถ้ามเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับการคัดเลือก ก็ให้ทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อนที่จะดำเนินการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือก

๒. การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ ระดับ ๕ และระดับ ๖ ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบคัดเลือกได้ แต่ถ้ามเหตุผลและความจำเป็นที่จะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ได้รับคัดเลือก ก็ให้ทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อนที่จะดำเนินการคัดเลือก

จึงเรียนมาเพื่อขอเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ทราบด้วยแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
(จินดา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

๒๔ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การเทียบคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อสิทธิในการสมัครสอบ หรือรับคัดเลือก
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมและจังหวัด)

โดยที่ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ไว้ว่า ข้าราชการ
พลเรือนที่จะเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ จะต้องเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับต่ำลง
ไป หรือที่ ก.พ. เทียบเท่ามาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วด้วย ดังนั้น ก.พ. จึงพิจารณาสมควรให้เทียบการเป็น
ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๖ และการดำรง
ตำแหน่งหรือการรักษาการในตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางต่าง ๆ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งและ
อัตราเงินเดือน ฯลฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๑๒ เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๑๘ เพื่อประโยชน์ในการสมัครสอบหรือรับคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยให้ส่วนราชการ
เจ้าสังกัดพิจารณาเทียบให้ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

๑. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๑ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา
หรือการดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๑ หรือการรักษาการในระดับมาตรฐานกลางที่ ๒ เท่ากับดำรง
ตำแหน่งในระดับ ๑

๒. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ ให้เทียบการเป็นข้าราชการสามัญชั้นตรี หรือกา
ดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๒ หรือการรักษาการในตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๓ มาแล้ว
เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับ ๒

๓. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๓ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญไม่ต่ำกว่า
ชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้น ๑,๔๖๐ บาท หรือการดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๓ หรือการรักษาการใ
ตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๔ มาแล้ว เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับ ๓

๔. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโ
หรือการดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๔ หรือการรักษาการในตำแหน่งระดับมาตรฐานกลางที่ ๕
มาแล้ว เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับ ๔

๕. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๕ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญไม่ต่ำกว่า
ชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๒,๖๘๐ บาท หรือดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๕ หรือการรักษาการใน
ตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๖ มาแล้ว เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับ ๕

๖. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอก
หรือการดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๖ มาแล้ว เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับ ๖

๗. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๗ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษ
และดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า หรือการดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางที่ ๗ มาแล้ว
เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับ ๗

๘. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๘ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้น
พิเศษ และดำรงตำแหน่งรองอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือการดำรงตำแหน่งในระดับมาตรฐานที่ ๘ มาแล้ว เท่ากับ
การดำรงตำแหน่งในระดับ ๘

๙. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ ๑๐ ให้เทียบการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษ
และดำรงตำแหน่งอธิบดี รองปลัดทบวง รองปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า หรือการดำรงตำแหน่งในระดับ
มาตรฐานกลางที่ ๙ มาแล้ว เท่ากับการดำรงตำแหน่งในระดับ ๑๐

หลักเกณฑ์การเทียบคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งดังกล่าวนี้ ใช้สำหรับการเทียบเพื่อนับ
เวลาราชการ เพื่อสิทธิในการสมัครสอบหรือรับคัดเลือกดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นเท่านั้น ส่วนกำหนดเวลาของการ
ดำรงตำแหน่งและคุณสมบัติประการอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของแต่ละระดับ
ของสายงานนั้น ๆ

สำหรับกรณีอื่นที่ไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นให้เสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณาเทียบเป็นราย ๆ ไป
จึงเรียนมาเพื่อโปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่าง ๆ ทรา

คืบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองทะเบียนประวัติ

โทร. ๘๐๐๘๗๗

๒๔ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การเปลี่ยนระดับตำแหน่ง
เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

ตามที่ ก.พ. ได้กำหนดระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญไว้ในส่วนราชการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ นั้น ในบางกรณีเมื่อมีตำแหน่งระดับสูงว่าง บางกระทรวงทบวงกรมอาจมีความจำเป็นต้องบรรจุบุคคลเข้ารับราชการใหม่ในตำแหน่งนั้น โดยให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและปฏิบัติงานในระดับที่ต่ำกว่าไปก่อน ก.พ. จึงได้ลงมติอนุมัติเป็นหลักการเกี่ยวกับการเปลี่ยนระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ สั่งเปลี่ยนระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและเปลี่ยนกลับเป็นตำแหน่งในระดับเดิมได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. การเปลี่ยนตำแหน่งในระดับ ๒ ของตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๑ เป็นตำแหน่งในระดับ ๑ โดยไม่เปลี่ยนสายงาน เช่น เปลี่ยนตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ เป็นต้น

๒. การเปลี่ยนตำแหน่งในระดับ ๓ ของตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๒ เป็นตำแหน่งในระดับ ๒ โดยไม่เปลี่ยนสายงาน เช่น เปลี่ยนตำแหน่งพยาบาล ๓ เป็นพยาบาล ๒ เป็นต้น

๓. การเปลี่ยนตำแหน่งในระดับ ๔ ของตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๓ เป็นตำแหน่งในระดับ ๓ โดยไม่เปลี่ยนสายงาน เช่น เปลี่ยนตำแหน่งนิติกร ๔ เป็นนิติกร ๓ เป็นต้น

๔. การเปลี่ยนตำแหน่งในระดับ ๕ หรือระดับ ๖ ของตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๔ เป็นตำแหน่งในระดับ ๔ โดยไม่เปลี่ยนสายงาน เช่น เปลี่ยนตำแหน่งนายแพทย์ ๕ หรือนายแพทย์ ๖ เป็นนายแพทย์ ๔ เป็นต้น

๕. การเปลี่ยนตำแหน่งที่ลดระดับลงมาตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ กลับเป็นตำแหน่งในระดับเดิม และการเปลี่ยนตำแหน่งที่ลดระดับลงมาตามข้อ ๔ กลับเป็นตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม ในสายงานเดียวกัน เพื่อแต่งตั้งผู้สมควรสมควรตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งในระดับนั้น ๆ เช่น เปลี่ยนตำแหน่งนิติกร ๓ เป็นนิติกร ๔ หรือเปลี่ยนตำแหน่งนายแพทย์ ๔ เป็นนายแพทย์ ๕ หรือนายแพทย์ ๖ เป็นต้น

ทั้งนี้ เมื่อเปลี่ยนระดับตำแหน่งให้ต่ำลงหรือสูงขึ้นตามกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้วให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งในสายงานให้ตรงกันด้วย เช่น ตำแหน่งนิติกร ๔ เมื่อเปลี่ยนเป็นตำแหน่งในระดับ ๓ ก็ให้เปลี่ยน

ขอตำแหน่งเป็นนติกร ๓ และในกรณีกลับกันเมื่อจะเปลี่ยนตำแหน่งนติกร ๓ เป็นตำแหน่งในระดับ ๔ ตามเดิม ก็ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งเป็นนติกร ๔ โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับ ก.พ. อีก

ส่วนการเปลี่ยนระดับตำแหน่งในกรณีอื่นนอกจากกรณีดังกล่าวข้างต้น ให้เสนอ ก.พ. พิจารณาอนุมัติก่อน

จึงเรียนมาเพื่อขอเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
(จินดา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

โทร. ๘๑๐๕๗๖

๖ ตุลาคม ๒๕๑๘

เรื่อง การย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่างกันและตำแหน่งที่มีเงื่อนไข
เวียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ตามที่ ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญไว้ในส่วนราชการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยได้กำหนดตำแหน่งไว้เป็นระดับต่าง ๆ และได้กำหนดเงื่อนไขสำหรับบางตำแหน่งไว้ให้ปรับระดับสูงขึ้นหรือลดระดับต่ำลงตามตัวบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือกำหนดตำแหน่งเป็นระดับนั้นไว้เป็นการเฉพาะคราว ความละเอียดปรากฏในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่ง ๆ ของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นั้น

โดยการย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่างกัน และตำแหน่งที่มีเงื่อนไขดังกล่าวไม่อาจทำได้ เว้นแต่ ก.พ. จะได้อนุมัติ ฉะนั้นเพื่อความคล่องตัวในการแต่งตั้งสับเปลี่ยนข้าราชการ ก.พ. จึงลงมติอนุมัติให้ผู้อำนวยการส่วนราชการ ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่งย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานเดียวกันที่ระดับตำแหน่งต่างกัน และตำแหน่งที่มีเงื่อนไขดังกล่าวไปดำรงตำแหน่งอื่นได้ในบางกรณี โดยให้คงเลขที่ประจำตำแหน่งไว้ที่เดิม ส่วนระดับตำแหน่งและเงื่อนไขให้ตามตัวบุคคลไปกำหนดในตำแหน่งที่จะแต่งตั้งใหม่เป็นการกลับกันได้ ดังต่อไปนี้

๑. การย้ายสับเปลี่ยนผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานเดียวกันที่ระดับตำแหน่งต่างกัน โดยให้คงเลขที่ประจำตำแหน่งไว้ที่เดิม ส่วนระดับตำแหน่งให้ตามตัวบุคคลไปกำหนดในตำแหน่งที่จะแต่งตั้งใหม่เป็นการกลับกันได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

๑.๑ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๑ กับผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ เช่น ย้ายสับเปลี่ยนนาย ก. ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ ตำแหน่งเลขที่ ๑๐ กับนาย ข. ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๒ ตำแหน่งเลขที่ ๒๐ ให้ทำได้โดยให้ตำแหน่งเลขที่ ๑๐ คงอยู่ที่เดิม แต่เปลี่ยนเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๒ ส่วนตำแหน่งเลขที่ ๒๐ คงอยู่ที่เดิม แต่เปลี่ยนเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ เป็นการกลับกัน

๑.๒ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ กับผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ ของตำแหน่งในสายงานการทูต สายงานคลัง สายงานการปลัดตัวอำเภอ สายงานสัตวแพทย์ สายงานพยาบาล สายงานทันตอนามัย สายงานวิทยาศาสตร์ และสายงานวิทยาจารย์ เช่น ย้ายสับเปลี่ยนผู้ดำรงตำแหน่งพยาบาล ๒ กับผู้ดำรงตำแหน่งพยาบาล ๓ เป็นต้น ให้ทำได้โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๑.๑

๑.๓ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๓ กับผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ ของตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๓ เช่น ย้ายสับเปลี่ยนผู้ดำรงตำแหน่งนិการ ๓ กับผู้ดำรงตำแหน่ง นิการ ๔ เป็นต้น ให้ทำได้โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๑.๑

๑.๔ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ กับผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๕ หรือ ระดับ ๖ ของตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๔ และย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๕ กับผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ ของตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๔ เช่น ย้ายสับเปลี่ยนผู้ดำรงตำแหน่ง นายแพทย์ ๔ กับผู้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ ๕ หรือผู้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ ๖ และย้ายสับเปลี่ยนผู้ดำรง ตำแหน่งนายแพทย์ ๕ กับผู้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ ๖ เป็นต้น ให้ทำได้โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๑.๑

๒. การย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานเดียวกันที่ระดับตำแหน่ง ต่างกันและมีเงื่อนไข โดยให้คงเลขที่ประจำตำแหน่งไว้ที่เดิม ส่วนระดับตำแหน่งและเงื่อนไขให้ตามตัวบุคคล ไปกำหนดตำแหน่งที่จะแต่งตั้งใหม่เป็นการกลับกันได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๒.๑ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ เงื่อนไข (๑) ผู้ดำรงตำแหน่ง ในระดับ ๓ และผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ เงื่อนไข (๔) เช่น ย้ายสับเปลี่ยนนาย ก. ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้า- หนาทชุกรการ ๒ เงื่อนไข (๑) ตำแหน่งเลขที่ ๑๑ กับนาย ข. ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ชุกรการ ๔ เงื่อนไข (๔) ตำแหน่งเลขที่ ๒๑ ให้ทำได้โดยให้ตำแหน่งเลขที่ ๑๑ คงอยู่ที่เดิม แต่เปลี่ยนเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่ชุกรการ ๔ เงื่อนไข (๔) ส่วนตำแหน่งเลขที่ ๒๑ ก็คงอยู่ที่เดิม แต่เปลี่ยนเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่ชุกรการ ๒ เงื่อนไข (๑) เป็นการกลับกัน

๒.๒ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ เงื่อนไข (๒) ผู้ดำรงตำแหน่ง ในระดับ ๓ เงื่อนไข (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ และผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๕ เงื่อนไข (๔) ให้ทำได้ โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒.๑

๒.๓ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๓ เงื่อนไข (๒) ผู้ดำรงตำแหน่ง ในระดับ ๔ เงื่อนไข (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๕ และผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ เงื่อนไข (๔) ให้ทำได้ โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒.๑

๒.๔ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ เงื่อนไข (๒) ผู้ดำรงตำแหน่ง ในระดับ ๕ เงื่อนไข (๑) และผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ ให้ทำได้โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒.๑

๒.๕ ย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ เงื่อนไข (๑) กับผู้ดำรงตำแหน่ง ในระดับ ๗ ให้ทำได้โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒.๑

๕๕ การย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานเดียวกันที่ระดับตำแหน่งต่างกัน และตำแหน่งที่มั่งงอน ไซ ในกรณีต่าง ๆ ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ นั้น ให้หมายรวมถึงการย้ายข้าราชการไปดำรง ตำแหน่งว่างด้วย และเมื่อย้ายข้าราชการไปดำรงตำแหน่งในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้วจะสับเปลี่ยน อัตราเงินเดือนตามตัวไปตั้งจ่ายด้วยก็ได้

ส่วนการย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานเดียวกันที่ระดับตำแหน่งต่างกันและ ตำแหน่งที่มั่งงอน ไซ ในกรณีอื่นนอกจากกรณีดังกล่าวข้างต้น และการย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งใน ระดับต่างกันและต่างสายงานกัน ให้เสนอ ก.พ. พิจารณานุมัติก่อน

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่าง ๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) จินตา - ณ สงขลา
(จินตา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

โทร. ๔๑๐๕๑๖

๖ ตุลาคม ๒๕๑๘

เรื่อง การย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันทมเงอนไข
เรียน (กระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยกระทรวงทบวงกรมบางแห่งได้หารือว่า ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ก.พ. ได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดย ก.พ. ได้กำหนดเงอนไขสำหรับบางตำแหน่งไว้ให้ปรับระดับสูงขึ้น หรือลดระดับต่ำลงตามตัวบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือกำหนดตำแหน่งเป็นระดับนั้นไว้เป็นการเฉพาะคราวนั้น หากเป็นตำแหน่งในระดับเดียวกันจะย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระหว่างกันได้หรือไม่เพียงใด

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ลงมติว่าการย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันทมเงอนไขโดยย้ายสับเปลี่ยนเฉพาะตัวบุคคล ส่วนตำแหน่งและเงอนไขยังคงเป็นไปตามเดิมและอยู่ที่เดิมตามที่ ก.พ. ได้กำหนดไว้ในบัญชีรายละเอียดกำหนดตำแหน่ง ฯ นั้น ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อาจจะส่งย้ายสับเปลี่ยนตัวบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. ย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันทมเงอนไขอย่างเดียวกันให้ทำได้เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ทั้งนี้แม้ว่าเงอนไขของตำแหน่งจะกำหนดไว้เป็น (๔) หรือ (๕) ซึ่งได้กำหนดตำแหน่งนั้นไว้เป็นการเฉพาะคราวก็ตาม

๒. ย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันแต่เงอนไขต่างกัน เช่น ระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ มเงอนไข (๓) กับผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ เป็นต้น จะทำได้เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และพึงกระทำเฉพาะ ในกรณีทมเหตุผลความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ เพราะอาจเป็นสาเหตุให้มีการร้องทุกข์ได้

ทั้งนี้ การย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันทมเงอนไขดังกล่าวข้างต้นนั้น ให้หมายรวมถึงการย้ายข้าราชการไปดำรงตำแหน่งว่างได้ด้วย เว้นแต่ตำแหน่งทวงนมนบนตำแหน่งทมเงอนไข (๔) หรือ (๕) ซึ่ง ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งไว้ให้เป็นการเฉพาะคราว จะย้ายข้าราชการไปดำรงตำแหน่งทวงนมนในระดับเดิมไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

โทร. ๘๑๐๘๑๖

๒ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘
เรียน เวียงกระทรวงทบวงกรม

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๒๐๑/ว. ๘๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบดังกล่าวข้างต้น

ตามที่ได้ส่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาเพื่อปฏิบัติ ความแจ้งอยู่แล้วนี้

บัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๑๘ ตามหนังสือที่ สร. ๐๒๐๑/ว. ๘๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๘ อนุมัติให้โอนอำนาจของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติตัวบุคคลให้ข้าราชการ พนักงานของรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างของส่วนราชการ ราชการภายในประเทศ หรือราชการไปต่างประเทศ ทุกกรณีให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ สำหรับกรณีปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าราชการตามนัยดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ กับให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแก้ไขบรรดาระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ ขึ้น และคณะกรรมการ ฯ ได้แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วและได้เสนอมาเพื่อดำเนินการ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๘ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ กับให้ใช้ระเบียบนี้บังคับรวมถึงพนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างของส่วนราชการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติตัวบุคคลได้โดยอนุโลม ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอ ฯ พล ฯ นายกรัฐมนตรี พิจารณาลงนามในระเบียบดังกล่าวแล้ว ค่ะที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง - สูง

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ระเบียบ

ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ” หมายความว่า

ก) นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับตำแหน่งข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า

ข) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าแล้วแต่กรณี สำหรับข้าราชการในสังกัด

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการทุกประเภท ยกเว้นข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียนหรือการวิจัย ตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยกรณีนี และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษา และการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

“ฝากอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการทำงาน โดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย กฏ ก.พ. ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝากอบรม หรือการดำเนินงานเป็นส่วนหนึ่งของการฝากอบรมหรือต่อจากการฝากอบรมนั้นด้วย

“ทุน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์

“การปฏิบัติการวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของสถาบันหรือหน่วยงานโดยตรง และไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝากอบรม

“ทุน” หมายความว่า เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ฝากอบรม ทุน หรือปฏิบัติการวิจัย และเพื่อการครองชีพระหว่างศึกษา ฝากอบรม ทุน หรือปฏิบัติการวิจัย และหมายความรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ด้วย แต่ไม่รวมถึงเงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

“ทุนประเภท ๑” ได้แก่

(ก) ทุนที่กระทรวงหรือกรมเป็นผู้ให้ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือจากเงินอื่นใดของทางราชการ

(ข) ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ มอบให้รัฐบาลไทย เพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝากอบรม ทุน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้น ตามที่กรมวิเทศสหการจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายผ่านกระทรวงหรือกรม หรือจ่ายให้ผู้รับทุนโดยตรง หรือจ่ายโดยวิธีการอื่นใด

(ค) ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาในประเทศมอบให้แก่กระทรวงทบวงกรม เพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝากอบรม ทุน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ โดย ก.พ. พิจารณาเห็นชอบด้วย

“ทุนประเภท ๒” ได้แก่ทุนอื่นที่ไม่ใช่ทุนประเภท ๑”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝากอบรม และทุน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ ภายใต้มงคับข้อ ๑๒ การให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝากอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท ๑ (ก) และ (ค) และการให้อุปศึกษา หรือฝากอบรมต่อด้วยทุนเดิมให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ พิจารณาอนุมัติเมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุมัติแล้ว ให้กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัด รายงานให้ ก.พ. ทราบโดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ ส่งอนุมัติ พร้อมทั้งแจ้งวันกำหนดเดินทางและส่งเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุนและระยะเวลาให้ทุน

(๒) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม

(๓) เหตุผลความจำเป็น และความต้องการของทางราชการที่จะต้องให้ข้าราชการผู้นั้นไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติตามข้อ ๑”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ การให้ข้าราชการไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑ (๗) ให้กระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัด และกรมวิเทศสหการทำความตกลงกันก่อน โดยกระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัด ต้องส่งเอกสารไปเพื่อกรมวิเทศสหการพิจารณาดังต่อไปนี้ คือ

(๑) โครงการหรือแนวการศึกษา หรือฝึกอบรม เว้นแต่กรมวิเทศสหการเป็นผู้จัดสรรทุน ให้เอง

(๒) บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นและความต้องการของทางราชการที่จะต้องให้ข้าราชการ ผู้นั้นไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงาน หรือโครงการที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมา ปฏิบัติราชการตามข้อ ๑

เมื่อรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือนิติบุคคล ต่างประเทศ ได้อนุมัติให้ทุน หรือให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนเต็ม สำหรับข้าราชการผู้นั้นแล้ว ให้ กรมวิเทศสหการรายงานไปยังกระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัด เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณา เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ข้าราชการผู้นั้นจึงจะออกเดินทางไปต่างประเทศหรืออยู่ศึกษา หรือฝึกอบรมต่อได้ แล้ว ให้กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดแจ้งรายชื่อผู้รับทุน พร้อมทั้งระยะเวลาให้ทุน และวันกำหนดเดินทางให้ ก.พ. และกรมวิเทศสหการทราบโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากผู้มีอำนาจอนุมัติ ส่งอนุมัติ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ การให้ข้าราชการไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒ ให้กระทรวง หรือทบวงเจ้าสังกัด ทำความตกลงกับ ก.พ. โดยส่งเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. คือ

(๑) โครงการหรือแนวการศึกษา หรือฝึกอบรม

(๒) บันทึกของกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัด แสดงเหตุผลความจำเป็นและความต้องการของทางราชการที่จะต้องให้ข้าราชการผู้นั้นไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติตามข้อ ๑

เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติจึงจะอนุมัติให้ข้าราชการผู้นั้นไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศได้”

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานศึกษาหรือฝึกอบรม หรือแนวการศึกษา หรือฝึกอบรม ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุมัติไว้มิได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้อำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ก.พ. สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนรัฐบาลไทย ตามที่ ก.พ. หรือผู้ทำการแทน ก.พ. จัดการสอบแข่งขัน

(๒) ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑ (ก) และ (ค) ยกเว้นกรณีดังกล่าวใน (๑)

(๓) ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ และกรมวิเทศสหการ สำหรับผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑ (ข)

(๔) ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ และ ก.พ. สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนประเภท ๒

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนใดๆ หากประสงค์จะอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ หลังจากครบกำหนดที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานเกี่ยวกับผลการศึกษา หรือฝึกอบรมที่ผ่านมาแล้ว และคำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องอยู่ศึกษา หรือฝึกอบรมต่ออีก ผ่านผู้ท ก.พ. มอบหมายให้คณบดีนักเรียนไทยในต่างประเทศ โดยปกติไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติไว้เดิม เพื่อผู้ท ก.พ. มอบหมายให้คณบดีนักเรียนไทย

ในต่างประเทศ จะได้ทำความเห็นรายงานให้ ก.พ. และผู้บังคับบัญชา ผู้อำนาจอนุมัติพิจารณาต่อไป เมื่อ ก.พ. เห็นสมควรและผู้บังคับบัญชาผู้อำนาจอนุมัติ อนุมัติให้อยู่ศึกษา หรือฝึกอบรมต่อไป เป็นเวลาเท่าใด จึงจะอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อไปตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัตินั้น ทั้งนี้ ภายใต้บังคับข้อ ๘ โดยให้อยู่ในจำนวน อัตราร้อยละ สำหรับทุนประเภท ๑ หรือทุนประเภท ๒ ก็ได้

สำหรับข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑

(ข) ต้องได้รับอนุมัติจากกรมวิเทศสหการ แล้วจึงดำเนินการตามความในวรรคก่อนได้”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๘ แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาฝึกอบรม และตุงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๘ การให้ข้าราชการตุงาน ณ ต่างประเทศ จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การให้ข้าราชการตุงาน โดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือต่อจากการศึกษาหรือฝึกอบรม อันถือเป็นการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย ต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้สำหรับกรณีศึกษา หรือฝึกอบรม

(๒) การให้ข้าราชการตุงานด้วยทุนประเภท ๑ (ก) นอกจากกรณีดังกล่าวใน (๑) ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้อำนาจอนุมัติพิจารณาอนุมัติ

(๓) การให้ข้าราชการตุงานด้วยทุนประเภท ๑ (ข) นอกจากกรณีดังกล่าวใน (๑) ให้กระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัด และกรมวิเทศสหการทำความตกลงกันก่อนแล้วเสนอผู้บังคับบัญชา ผู้อำนาจอนุมัติพิจารณาอนุมัติ

(๔) การให้ข้าราชการตุงานด้วยทุนประเภท ๑ (ค) หรือทุนประเภท ๒ นอกจากกรณีดังกล่าวใน (๑) ให้ผู้บังคับบัญชาผู้อำนาจอนุมัติ พิจารณาอนุมัติได้ไม่เกิน ๖๐ วัน การให้ข้าราชการตุงานด้วยทุนประเภท ๑ (ค) หรือทุนประเภท ๒ เกินกำหนด ๖๐ วัน จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นพิเศษ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๑๘

(ลงนาม) สักฤทธิ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

๓ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การโอนเงินเดือนข้าราชการสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค

เรียน

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๐๒๐๓/ว. ๗๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๘

ซึ่งส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ ๐๒๐๕/ว. ๔๖๐ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๘

ตามที่ ได้ยื่นขออนุมัติคณะรัฐมนตรีมอบอำนาจ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาความดีความชอบ
ประจำปีของข้าราชการชั้นตรีและจัตวาของทุกกระทรวงทบวงกรม รวมทั้งข้าราชการตำรวจหมยศเทียบเท่า ซึ่ง
เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคโดยเด็ดขาดนั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของจังหวัด และของกระทรวงทบวงกรม
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อปฏิบัติ ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ ซึ่งกระทรวงการคลัง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าตามแนว
ทางปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยเสนอเหมาะสมแล้ว และเพื่อให้การทำบัญชีจ่ายเงินเดือนประจำปีของ
ข้าราชการเสร็จโดยเร็วตามความประสงค์ของทางราชการ อันจะเป็นผลให้ข้าราชการได้รับเงินเดือนที่ได้ออก
โดยไม่ชักช้า สมควรให้จังหวัดส่งบัญชีรายการความดีความชอบเพื่อกรมเจ้าสังกัดตรวจสอบภายในวันที่ ๓๐
กรกฎาคมของทุก ๆ ปี และสำหรับการพิจารณาความดีความชอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ สมควรกำหนด
ให้จังหวัดส่งบัญชีรายการความดีความชอบให้กรมเจ้าสังกัดตรวจสอบ ภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๘

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๑๘ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้
ถือปฏิบัติต่อไปได้ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง-ยิ่ง

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม

โทร. ๘๑๐๐๐๗

๓ กันยายน ๒๕๑๔

เรื่อง เปลี่ยนแปลงบัญชีทะเบียนรถราชการ
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ส่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้

ด้วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรปรับปรุงบัญชีทะเบียนรถของ
ทางราชการเสียใหม่ และได้เสนอหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา รวม ๕ ข้อ ความ
ละเอียดปรากฏตามบันทึกที่ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๑๔ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่รัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ สำหรับการแก้ไขกฎกระทรวงเพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๑ มอบให้กระทรวงมหาด
ไทย (กรมตำรวจ) รับผิดชอบร่างกฎกระทรวงเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ทันใช้ใน ๑ มกราคม ๒๕๑๕ ส่วน
การจัดให้มีตราเครื่องหมาย อักษร และข้อความตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ
ถือปฏิบัติต่อไป โดยให้เครื่องหมาย อักษร และข้อความตามข้อ ๒ และข้อ ๓ มีขนาดโตเห็นได้ชัดและเหมาะสม
กับขนาดของตัวรถ

จึงเรียนมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
ปลัด มุข
(นายปลัด มุข)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๘๑๐๐๐๗

บันทึก

เรื่อง เปลี่ยนแปลงป้ายทะเบียนรถราชการ

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงป้ายเลขทะเบียนรถยนต์ของทางราชการเสียใหม่ เพื่อให้เห็นเด่นชัดว่า เป็นรถของทางราชการ ซึ่งจะเป็นการป้องกันการครหาของประชาชน และมีให้ข้าราชการนำรถของทางราชการไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชน กับทางราชการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีจึงเห็นสมควรจะให้มีการปรับปรุงป้ายทะเบียนรถยนต์ของทางราชการ ดังต่อไปนี้

๑. รถประจำตำแหน่งของทูลส่วนราชการ ให้ใช้แผ่นป้ายทะเบียนสีขาวสำหรับกรุงเทพมหานคร ให้มีอักษร กท. เรียงตามทางตั้ง สำหรับจังหวัดอื่นให้มีอักษรย่อของจังหวัดเรียงตามทางตั้ง มีตัวเลขอารบิกเรียงตามทางยาว ตัวอักษรและตัวเลขให้อัดเป็นรอยคน ทาสีเขียว ขนาดป้าย ขนาดตัวเลข ให้เป็นไปตามข้อ ๘ ทวิ ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (๒๕๐๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ ๒๔๗๓ เว้นแต่รถยนต์ประจำตำแหน่งของข้าราชการที่ประจำในต่างประเทศ ให้ใช้ป้ายทะเบียนตามที่ประเทศนั้น ๆ กำหนดให้

๒. รถส่วนกลางสำหรับราชการพลเรือนทั่วไป ให้ใช้แผ่นป้ายอย่างเดียวกับรถยนต์ประจำตำแหน่ง แต่ให้มีตราเครื่องหมายหรืออักษรแสดงว่าเป็นรถของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด รวมทั้งคำว่า "ใช้ในราชการเท่านั้น" ไว้ข้างนอกรถทั้งสองข้าง เว้นแต่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดเห็นว่าการมีตราเครื่องหมาย หรืออักษรแสดงสังกัดไว้ที่ยานพาหนะ อาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้รถหรือจะไม่ได้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการ ก็ให้ขออนุมัติปลัดกระทรวง หรือรัฐมนตรีผู้ทำหน้าที่กำกับหรือควบคุม แล้วแต่กรณีเพื่อขอยกเว้นการมีตราเครื่องหมาย หรืออักษรแสดงสังกัดเสียได้

๓. รถส่วนกลางสำหรับราชการตำรวจ ให้ใช้แผ่นป้ายทะเบียนตามเดิมขนาดกว้างยาวเท่าเดิม แต่ให้มีตราเครื่องหมายหรืออักษรแสดงว่าเป็นรถของส่วนราชการตำรวจ รวมทั้งคำว่า "ใช้ในราชการเท่านั้น" ไว้ข้างนอกรถทั้งสองข้าง เว้นแต่การใช้ป้ายทะเบียนตราโลโก้ของกรมตำรวจ และการมีเครื่องหมายหรืออักษรแสดงว่าเป็นรถของส่วนราชการตำรวจไว้ที่ยานพาหนะใด จะทำให้ไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือจะไม่ได้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการ ก็ให้ขออนุมัติปลัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอยกเว้นการมีตราเครื่องหมายหรืออักษรแสดงสังกัด และป้ายทะเบียนตราโลโก้ กรมตำรวจ เสียได้

๔. รถยนต์หลวง (ร.ธ.ล.) ของสำนักพระราชวัง ให้คงไว้ตามเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

๕. รถยนต์สงครามและรถยนต์ปกติในราชการทหาร ให้ใช้แผ่นป้ายทะเบียนสีขนาดกว้างยาว เครื่องหมายและตัวเลขตามเดิม
จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

๑๒ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร

เรียน เวียงกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือที่ นว. ๑๑๕/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๑

ตามที่ได้ยื่นข้อมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรตามข้อเสนอของกระทรวงมหาดไทยและอนุมัติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปได้ ความแจ้งอยู่แล้วนั้น บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยรายงานว่า ได้มีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับความไม่สะดวกของราษฎรในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทะเบียนราษฎรว่าล่าช้า ไปขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านต้องรอเสียเวลานาน และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎรนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติขอให้หน่วยราชการที่เคยเรียกสำเนาทะเบียนบ้านจากราษฎรเพื่อประกอบเรื่องเปลี่ยนเป็น ให้เจ้าหน้าที่บันทึกการตรวจสอบสำเนาทะเบียนบ้านที่ราษฎรนำมาขึ้นแทน ถ้าจำเป็นจะต้องให้หลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านไว้ประกอบเรื่อง ก็ควรได้พิจารณาคำเนิการจัดแบบพิมพ์แบบสำเนาทะเบียนบ้านมอบให้เจ้าหน้าที่ไว้สำหรับคัดรายการ และอนุมัติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปได้ แต่ปรากฏว่าหน่วยราชการต่าง ๆ ไม่ยินยอมปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ยังคงให้ราษฎรไปติดต่อขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านไว้ประกอบเรื่องตามเดิม กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นควรแก้ไขเรื่องนี้โดยแจ้งให้หน่วยราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษามือวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ทุกกระทรวงทบวงกรมกำชับให้ทุกหน่วยงานในสังกัดถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อให้ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล
(นายปลั่ง มีจุล)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๘๐๓๐๐๗

ปัญหาเปรียบเทียบ ข้าราชการพลเรือน

ปัญหาทางปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับระบบ พ.ช.

ถาม : ๑. เหตุใดการเลื่อนชั้นในบัญชีประกาศผลสอบคัดเลือกของกรมสรรพากร เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ จึงไม่อยู่ในระดับเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่ข้อสอบคัดเลือกก็ข้อสอบเดียวกัน และประกาศผลในบัญชีและวันเดียวกัน กล่าวคือ การเลื่อนชั้นรุ่นแรก ๒๐ คน ได้ ช. ๔ รุ่นต่อ ๆ มาได้ ช. ๓ และขณะนี้ ก.พ. ได้ ยกฐานะสมุหบัญชีอำเภอ ช. ๓ เป็น ช. ๔ (ยกเว้นสมุหบัญชีกิ่งอำเภอ)

๒. ผู้ที่ได้รับการเลื่อนชั้นให้ดำรงตำแหน่ง ช. ๓ (สมุหบัญชีกิ่งอำเภอและพนักงานสรรพากร) ในขณะที่มีโอกาสได้ยกฐานะเป็น ช. ๔ เช่นเดียวกับสมุหบัญชีอำเภอ ช. ๓ ตามข้อ ๑ กับเขาบ้างหรือไม่ เพราะการแต่งตั้งผู้ได้รับการแต่งตั้งมิได้ตั้งใจว่าจะเลือกตำแหน่งใด กรมเป็นผู้ส่งแต่งตั้งให้ทั้งสิ้น ผมและคนอื่น ๆ อีกหลายคนคงมีความเห็นเช่นเดียวกันว่า ก.พ. ควรจะปรับปรุงและแก้ไขให้เหมือนกันเสีย มิฉะนั้นจะเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ หรือเหลื่อมล้ำต่ำสูงถึงที่ว่าข้อสอบคัดเลือกข้อสอบเดียวกันและประกาศผลในบัญชีและวันเดียวกัน

๓. ขอทราบว่ กรมสรรพากรจะต้องจัดระบบ พ.ช. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ใหม่อีกหรือ หรือถือว่าได้จัดไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกา

ตอบ : ๑. การสอบเลื่อนตำแหน่งในระดับ ๔, ๕ และ ๖ นั้น หลักสูตรการสอบจะกำหนดเนื้อหาเหมือนกันทั้ง ๓ ระดับ แต่ความยากง่ายของข้อสอบต้องแตกต่างกัน ฉะนั้น ผลการสอบจึงออกมาเป็นคนละบัญชี

ทั้งกล่าวว่าประกาศผลการสอบในบัญชีและวันเดียวกัน การเลื่อนรุ่นแรก ๒๐ คน ได้ ช. ๔ รุ่นต่อ ๆ มาได้ ช. ๓ ผมเชื่อว่าน่าจะมี ความเข้าใจคลาดเคลื่อนอยู่บ้างเป็นแน่ คุณจะต้องตรวจสอบรายชื่อผู้ชบบัญชีให้ถี่ อีกประการหนึ่ง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งใน ช. ๓ นั้น อาจจะเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ รักษาการในตำแหน่งเป็นครั้งแรกใน ช. ๓ แล้วสอบเพื่อดำรงตำแหน่งที่รักษาการอยู่ เมื่อสอบได้จึงแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ช. ๓ อย่างไรก็ตาม ถ้าดำรงตำแหน่ง ช. ๓ และได้รับการเลื่อนชั้นเป็นชั้นโทแล้ว ก่อนวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๑๘ การจัด พ.ช. ครั้งนี้ ได้กำหนดให้อยู่ระดับ ๔ ทุกคน

๒. คงไม่ต้องตอบอีก เพราะได้เรียนให้ทราบ
แล้วว่า ช. ๓ ที่เป็นชั้นโท ก.พ. กำหนดตำแหน่งเป็น
ระดับ ๔ ทั้งหมด

๓. จัดใหม่ครบ เพราะการจัด พ.ช. ครั้งแรก
เป็นการจัดตามพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่ง ฯ
ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๒ ส่วน
การจัดครั้งหลังเป็นการจัดตาม ม.๓๒ แห่งพระราช-
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘

ถาม : ผมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา
อัตราเงินเดือน ๑,๑๕๐ บาท ได้รับราชการมาแล้ว
ประมาณ ๖ ปี ต่อมาปี ๒๕๑๑ กรมที่ผมทำงานอยู่
ได้เบ็ดเสร็จคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นจัตวาเป็นตรี ผมก็
เข้าสอบด้วยและสอบได้ในอันดับ ๑ และผมได้ทุ่มเท
ทำงาน รวมทั้งได้มีส่วนรับผิดชอบในหน้าที่ในแผนก
อย่างกว้างขวาง (งานของผมเป็นงานที่ต้องใช้ความ
สามารถเฉพาะตัว คือใช้ความชำนาญงานเป็นหลัก)
หลังจากนั้นทางกรมได้ทำเรื่องขอให้ ก.พ. พิจารณา
เพื่อเลื่อนชั้นเป็นชั้นตรี และในขณะนั้นทาง ก.พ. กำลัง
พิจารณาอยู่ แต่พอวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘ ได้
ประกาศใช้ระบบจำแนกตำแหน่ง ผมอยู่ในซี ๑
เท่านั้น แต่ทาง ก.พ. ได้ให้กฎเกณฑ์ไว้ว่า ซี ๑
จะขึ้น ซี ๒ ได้ต้องทำงานมาแล้ว ๕ ปี และเงิน
เดือนถึง ๑,๓๖๕ บาท ผมจึงเบ็ดเสร็จอัตราเงินเดือน
ดูเห็นว่าห่างกันถึง ๓ ชั้น ซึ่งเท่ากับผมเสียสิทธิไป
ถึง ๓ ปีจะได้เป็นชั้นสัญญาบัตรได้ กระผมจึงใคร่
เรียนถามผู้ทรงคุณวุฒิทางคอลัมน์ตอบปัญหาว่า

๑. การกระทำให้ข้าราชการเสียสิทธิ หรือ
ทำให้ข้าราชการได้สิทธิล่าช้าไปเช่นนี้หรือ คือการ
ปรับปรุงระบบ พ.ช. ที่ออกมาช่วยข้าราชการ

๒. เหตุใดเวลากำหนด ซี. ๒ ขึ้นค่า ไม่
กำหนดเอาอัตราเงินเดือน ๑,๑๕๐ บาท เป็นเกณฑ์
ขั้นต้นของอันดับ จะทำให้ผู้มีสิทธิตามกฎหมายแก่
ไม่เสียสิทธิที่จะเป็นสัญญาบัตร

๓. ก.พ. คิดบ้างหรือเปล่าว่า การกระทำ
เช่นนี้ทำให้ข้าราชการชั้นผู้น้อย หมตกกำลังใจในการ
ทำงาน ซึ่งเท่ากับคืออายุการเลื่อนฐานะไปอีกถึง ๓ ปี

ขอให้ตอบในวารสาร ข้าราชการพลเรือนด้วย
จักขอบคุณยิ่ง

ตอบ : ๑. เรื่องเกี่ยวกับสิทธิส่วนได้เสียของข้าราชการ
นั้น สำนักงาน ก.พ. ได้คำนึงถึงอยู่เสมอ
มิได้ปล่อยปละละเลยให้เสียประโยชน์ แต่เนื่องจาก
เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการดำเนินการตามพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ฉบับเก่ากับ
การปรับใช้ระบบจำแนกตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ จึงทำให้
การพิจารณาเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายฉบับเก่า
ต้องล่าช้าไปบ้างในบางสายงาน ตามระบบใหม่
ข้าราชการมีทางเลือกหน้าที่กว่าระบบเดิม ระดับตำแหน่ง
ต่างๆ ก็ได้กำหนดให้เป็นตำแหน่งระดับควบ (Deer
Class) เช่น ระดับ ๑ จะเลื่อนไปเป็นระดับ ๒ ไป
ทุกตำแหน่ง เมื่อมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ครบถ้วน หรือตำแหน่งที่เริ่มรับข้าราชการระดับ ๓
ก็เลื่อนเป็นระดับ ๔ ได้ เช่นคน สำหรับตำแหน่ง
ระดับ ๑ ที่เลื่อนเป็นระดับ ๒ นั้น ได้มอบหมายให้
ทางกรมเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาส่งเลื่อนได้เอง โดย
ไม่ต้องส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาอีก

๒. เหตุที่กำหนด ๑,๐๗๕ บาท เป็นอัตรา
ขั้นค่าของตำแหน่งระดับ ๒ โดยไม่เอาอัตราเงินเดือน
๑,๑๕๐ บาท เป็นอัตราขั้นค่าของระดับ ๒ เพราะ
เกณฑ์การพิจารณากำหนดระดับ ๒ นี้ มิได้ถือเอาขั้น
เป็นหลักในการพิจารณา

๓. เพราะเหตุที่สำนักงาน ก.พ. คำนึงถึงสิทธิ
และประโยชน์ของข้าราชการ จึงได้เสนอก.พ. พิจารณา
กำหนดให้ตำแหน่งระดับ ๑ เป็นระดับ ๒ ได้ เมื่อผู้
ดำรงตำแหน่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรฐานกา
หนดตำแหน่งแล้ว ก็ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๒
ได้ โดยไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ. อีก และให้ใช้วิธีการ
คัดเลือกโดยไม่ต้องสอบด้วย การที่สอบคัดเลือกเลื่อน
ขั้นได้ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๔๘๗ มิได้หมายความว่า การเลื่อนขั้นจะเป็นไป
โดยอัตโนมัติ ก.พ. ยังจะต้องพิจารณาปริมาณและ
คุณภาพของงาน ในตำแหน่งนั้นเสียก่อนว่าสมควรจะ
กำหนดเป็นขั้นสูงขึ้นไปหรือไม่อีกด้วย

ถาม : ผมสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นเป็นโทได้แล้ว
ได้ลำดับที่ ๑๐ กรมกำลังเสนอขอเลื่อนขั้นไปยัง อ.ก.พ.
กระทรวง ต่อมา ก.พ. ประกาศใช้ พ.ช. เมื่อวันที่ ๘
กันยายน ๒๕๑๘ ดังนี้ ผลการเลื่อนขั้นของข้าราชการ

ทั้งหมดนั้นจะอย่างไร เรื่องที่นำไปยัง อ.ก.พ.
กระทรวงจะอย่างไร และจะใช้ผลการสอบนั้นมา
ใช้เป็นการสอบเลื่อนตำแหน่งได้หรือไม่

ตอบ : เมื่อไม่ขึ้นแล้วก็ไม่ต้องเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง
ต่าง ๆ จึงควรคืนเรื่องเดิมกลับไปเจ้าสังกัดไป
สำหรับผลการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นนั้น อาจจะ
นำมาใช้เป็นผลการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่ง
หรือเป็นผลการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งหรือแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งได้ แต่อย่างไรก็ตาม มาตรา ๑๒๒
และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับใหม่ได้
กำหนดให้ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการไปแล้ว ถ้า
จะนำมาใช้กับพระราชบัญญัติฉบับใหม่แล้ว ก็ให้ทำ
ความตกลงกับ ก.พ. ก่อน ซึ่ง สำนักงาน ก.พ. ก็ได้มี
หนังสือเวียนแจ้งไปยังกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แล้ว
ว่า ก่อนที่จะใช้ผลการสอบนั้น ๆ มาบรรจุหรือแต่งตั้ง
ขอให้ส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาเสียก่อน จึงเชื่อว่า
จะช่วยขจัดข้อขัดข้องในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ
ได้ โดยแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการประกาศรับสมัคร
สอบ ผลการสอบ รายชื่อผู้สอบได้ ที่ได้รับบรรจุ
หรือแต่งตั้งไปแล้ว ฯลฯ

รับราชการ ๘ ปีจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จหรือไม่

ผู้ถาม : ผู้ที่ไม่ใช่ข้าราชการ

ข้าราชการที่รับราชการมาเป็นเวลา ๘ ปี ลา
ออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอื่น โดยผู้บังคับ
บัญชาอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตามมาตรา ๓๕
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

๒๔๕๖) เมื่อยื่นขอรับบำเหน็จ กระทรวงการคลังไม่
ส่งจ่ายให้โดยอ้างว่า ไม่เข้าเกณฑ์ ทั้ง ๆ ที่พระราช
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔
บัญญัติให้ผู้มีเวลาราชการตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไป มีสิทธิ
ได้รับบำเหน็จและเวลาราชการตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปมีสิทธิ
ได้รับบำนาญ แต่เหตุใดจึงว่าไม่เข้าเกณฑ์

ตอบ : ข้าราชการที่ออกจากราชการจะมีสิทธิได้รับ
บำเหน็จบำนาญหรือไม่ จะต้องพิจารณาว่า การออก
จากราชการเข้าเหตุหนึ่งเหตุใดใน ๔ เหตุ คือ

๑. เหตุทดแทน ให้แก่ผู้ออกจากราชการ
เพราะขยับเล็กตำแหน่งหรือทางราชการให้ออกโดยไม่มี
ความผิดตามมาตรา ๓๖ (ก) (ข) (ค) มาตรา ๓๗,
๓๘, ๔๐, ๔๑ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๖ หรือ
ตามกฎหมายอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน หรือผู้ออกจาก
ราชการตามบัญญัติในรัฐธรรมนูญ หรือทหารซึ่งย้าย
ประเภทจากกองหนุนเบ็ดตัว

๒. เหตุอุปพลภาพ ให้แก่ผู้ลาออกหรือ
ทางราชการให้ออกเพราะแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้
ตรวจและให้ความเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับราชการใน
หน้าที่ได้ต่อไป

๓. เหตุสูงอายุ ให้แก่ผู้มายุครบ ๕๐ ปี
บริบูรณ์แล้ว ลาออกจากราชการหรือทางราชการให้
ออกเมื่ออายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว

๔. เหตุรับราชการนาน ให้แก่ผู้ลาออก
จากราชการ เพราะมีเวลาราชการสำหรับคำนวณ

บำเหน็จบำนาญครบ ๒๕ ปีบริบูรณ์แล้ว หรือผู้ซึ่ง
ทางราชการให้ออกรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการ
นาน โดยมีเวลาราชการครบ ๓๐ ปีบริบูรณ์แล้ว

เมื่อการออกจากราชการเข้าเหตุใดเหตุหนึ่งดัง
กล่าวแล้ว ถ้ามีเวลาราชการตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไปแต่ไม่
ถึง ๑๐ ปี ก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จ ถ้ามีเวลาราชการ
ตั้งแต่ ๑๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปก็มีสิทธิได้รับบำนาญ

แต่สำหรับผู้ที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณ
บำเหน็จบำนาญครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์แล้ว ลาออกจาก
ราชการโดยไม่เข้าเหตุใดเหตุหนึ่งดังกล่าวแล้ว ก็มี
สิทธิรับบำเหน็จตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ได้

ตามที่ถามว่ารับราชการมา ๘ ปี ไม่มีสิทธิ
รับบำเหน็จ ก็เพราะลาออกจากราชการไม่เข้าเหตุใด
เหตุหนึ่งดังกล่าวแล้ว

รับบำเหน็จไปแล้วบรรจุกลับใหม่รับบำเหน็จได้ไหม

คู่ถาม : ข้าราชการกระทรวงเกษตร

ผมเคยเป็นครุมาก่อน และได้ลาออกเพื่อรับ
บำเหน็จตามมาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ก.ค. ๒๕๑๖
ขณะนั้นผมได้บรรจุเข้ารับราชการใหม่ในกระทรวงเกษตร

๑. ผมอยากจะขอคืนเงินบำเหน็จที่รับมาเพื่อ
ผลในการต่ออายุราชการจะได้หรือไม่ (เป็นครุมาตั้ง
แต่ ๓ มี.ย. ๒๕๐๖ ลาออก ๒๔ ก.ค. ๒๕๑๖)

๒. ถ้าไม่ใช้เพราะเหตุใด ถ้าได้สมควรจะปฏิบัติอย่างไรตามขั้นตอน

ตอบ : ๑. ข้าราชการผู้มีสิทธิคบหาเพื่อนบวลา
ราชการก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับเวลาราชการ
ในตอนใหม่ได้ จะต้องเป็นผู้ได้รับบำเหน็จไป
แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๒ คือ ก่อน
วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๔๘๒ สำหรับท่านออกจากราชการ
และได้รับบำเหน็จเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๔๗๗ จึง
ไม่มีสิทธิคบหาเพื่อนบวลาเวลาราชการตอนแรกคิด
ต่อกับเวลาราชการตอนหลังตามมาตรา ๓๐ (ก) แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔

๒. เมื่อท่านไม่มีสิทธิคบหาเพื่อนบวลา
ราชการต่อกันแล้ว เวลาราชการตอนก่อนลาออกต้อง
ถูกตัดตามมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔

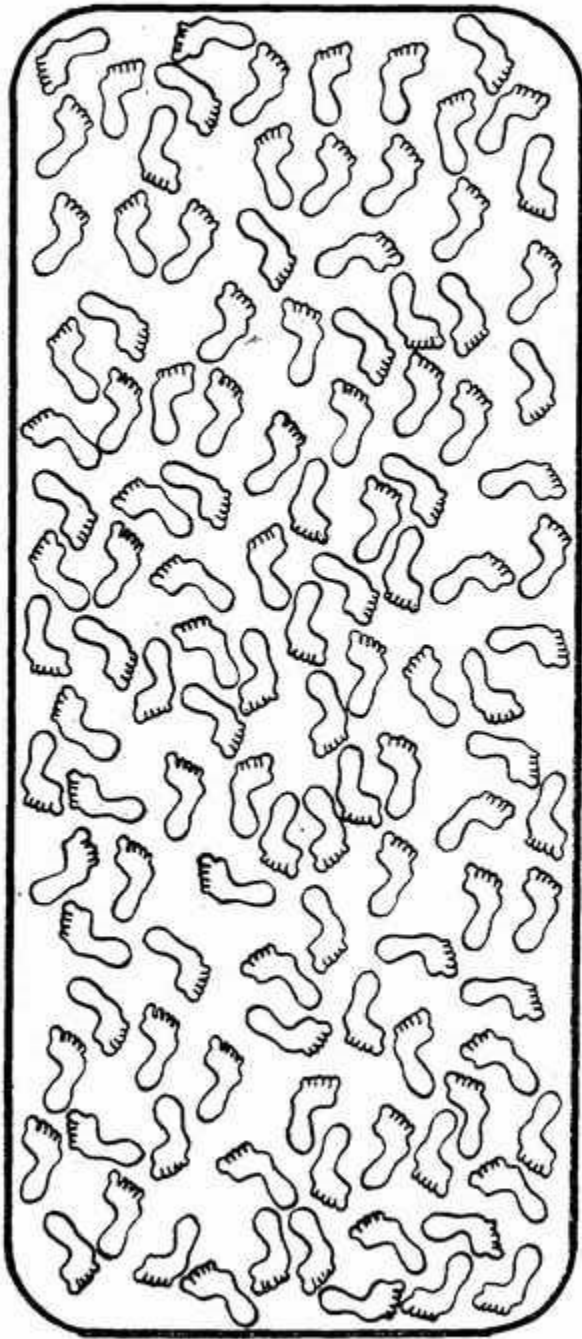
ผู้ตอบปัญหาในฉบับนี้	
ด้านักงาน ก.พ.	
ธงชัย	วณิชกะ
สุพจน์	สาทรกิจ
สุธี	สุทธิสมบูรณ์
สมศักดิ์	สุระรัฐเดช
กรมบัญชีกลาง	
ผาสุนิตย์	บัณฑิตรุ่ง
สุชัย	วารุณีรัตน์
สมพงษ์	วัฒนสุระ

วิเศษแท้

เหมอรอลเย็นชื่น
พาดุณระรินชื่น

รอยเท้าบนพื้นทราย

อัคนี หฤทัย

เดินทางตามวันเวลามาจนถึงช่วงต่อของปลาย
กันยายนกับต้นตุลาคม มองให้ลึกเข้าไปถึงช่วงเวลา
นี้อย่างระมัดระวัง ด้วยความรู้สึกอันเอาใจใส่และละ
เอียดอ่อน เราได้พบความหอยเหงาเศร้าสร้อยและ
อ้างว้างลึก ๆ วัณระบายเจือระคนเป็นส่วนประกอบอยู่
ในวันเวลาช่วงนี้

ความรู้สึกดังกล่าวนี้ เป็นความรู้สึกของใคร
ก็ได้ ใครหลายคน

ทำไมถึงหุคอย่างนั้น ? ใครบางคนถาม

คำตอบก็คือ ช่วงต่อของกันยายนกับตุลาคม
นี้มิใช่หรือ ที่เ็นช่วงเวลาของการจากพราก เป็นวัน
เวลาแห่งการสิ้นสุดอะไร ๆ หลายอย่าง

การออกจากราชการเพราะเหตุครบเกษียณอายุ
นั้น ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
กำหนดไว้ว่าข้าราชการผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์
ในบั้นปลายชีวิต ก็ให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่
ในวันสิ้นสุดบั้นปลายนั้น

เพราะฉะนั้น ในวันที่สามสิบกันยายน ใครก็
ตามทอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ก็มาเช่นขอทำ
งานเป็นวันสุดท้าย

ถ้าเป็นข้าราชการระดับต่ำ ๆ อย่างที่เรียกกันว่า
ข้าราชการจอก เช่นขอแล้วก็ได้เงินบำนาญและ
เงินร่วมงานให้ท่วมท้น ตอนบ่ายขอเงินชดเชย
เดือน ข้าราชการแล้วพอกตอนเย็นก็กลับบ้าน
ทำงานกลับบ้านไปได้สบาย ๆ

แต่ถ้าเป็นวันที่สามสิบกันยายน ของข้าราชการระดับสูงสักหน่อยก็อาจจะมีผู้ใต้บังคับบัญชา มาเยี่ยมเรียงแถวกล่าวคำกล่าวอาลัย (ซึ่งเป็นคนละคำกับ คำไว้อาลัย) สำหรับการจากไปครั้งนี้

อย่าเสียเวลาไปค้นหาความรู้สึกจริงแท้ ซึ่งถูกขุดไว้ในขอกมูมเรนลับเบื้องหลังคำกล่าวอาลัยเหล่านั้นเลย เพราะถ้าใช้คอมพิวเตอร์ชนิดที่สามารถจับเอาความรู้สึกของคนออกมาได้ได้แล้วละก็ เชื่อได้เลยว่าจะได้พบความรู้สึกหลายทิศทาง ปะปนสับสนอยู่ในหัวใจของกลุ่มคนเหล่านั้น ได้อย่างน่าทึ่งนัก

แน่นอน ข้าราชการผู้ใดก็ได้คิดได้ถึงความเจริญเติบโตก้าวหน้าในราชการเพราะระบบ "นายอุปถัมภ์" เนื่องด้วยความอ่อนน้อม สุภาพอ่อนโยนทำคางเขนเป็นกึ่ง โกงค่าน้อยอย่างเคารพหมอบ ทำท่าทางเหมือนนับถือ "นาย" ยิ่งกว่าผู้บุพการีของตนเสียอีก นอกจากนั้นยังยินดีรับใช้ทั้งในกิจการอันเป็นเรื่องส่วนตัว ทั้งของ "นาย" และ "ครอบครัวนาย" แม้จะไม่ได้ทำอะไรให้ราชการมากไปกว่าการพยายามทำให้ "นาย" เห็นว่าตนทำงานในลักษณะที่วันและยุ่งยากมากเหลือเกิน ทั้งต้องใช้ความสามารถอันสูงสุดชนิดที่คนอื่นทำไม่ได้เลย

และ "นาย" ก็พลอยเห็นดีเห็นงามกับกิจการทำนองนี้ไปด้วย โดยการเอาความดีความชอบของทางราชการเป็นสิ่งปูนบำเหน็จตอบแทน

ข้าราชการจำพวกนี้ย่อมต้องอาลัยอาวรณ์กับการจากไปของผู้บังคับบัญชาที่แสนดี (แต่ใจ) เหล่านี้เป็นอย่างมาก ขอให้เชื่อเถิดว่า เป็นความอาลัยที่ออกมาจากหัวใจจริงๆ เพราะเคยได้อะไรๆ มา มาก ทั้งไม่แน่ใจว่าวันข้างหน้าเขา (หรือเธอ) จะมีโอกาสได้พบกับผู้บังคับบัญชาพันธุ์นี้อีกหรือไม่

หรือยังได้พบ ก็ยังไม่แน่ว่าจะมีคุณสมบัติครบถ้วนอย่างกับผู้บังคับบัญชาผู้กำลังจะจากไปคนนั้นหรือไม่

ข้าราชการตระกูลนี้ มาเยี่ยมเรียงแถวร่วมอาลัยด้วยหัวใจที่กลักร้องไห้ แต่ด้วยสายตาที่เขม่นมอมาคมนี้ ในความหมายของการฝากเนื้อฝากตัวกับผู้บริหารคนใหม่ ด้วยท่วงท่อนอนน้อม หลังออลกว่าที่เคยเป็นมาเล็กน้อย และมือทั้งสองกุมสันทอตรงเบ้าทางแกง

เป็นท่วงท่าที่น่ารังเกียจมาก แต่ไม่เคยใครใช้แล้วไม่ประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์บนถนนสหทัยชื่อว่าราชการ

และที่ยืนปะปนอยู่ในแถวยาวนั้นด้วย ก็คือกลุ่มบุคคลอีกจำพวกหนึ่งที่แสดงท่าที อาลัยอาวรณ์ แม้ในหัวใจจะแอบยินดีอยู่อย่างเงิบๆ ก็ตามที่ที่ยืนตกเพราะอย่างน้อย เก้าอี้ในระดับสูง จะว่างลงหนึ่งตัว

ข้าราชการบางกลุ่มอาจจะมีความรู้สึกเฉยช
ต่อการจากไปของใคร ๆ ก็ตาม ในวาระครบเกษียณอายุ
เพราะไม่รู้สึกว่าคุณเองมีส่วนได้เสียอะไรเลยแม้แต
น้อยต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการคงอยู่ ใครจะมาหรือ
ใครจะไป ก็อาจจะกระตุ้นความสนใจของข้าราชการ
กลุ่มนี้ได้เพียงชั่วคราว เล็กน้อยจนแทบไม่รู้สึก แล้ว
ก็หันกลับเข้าไปสู่วงจรชีวิตเดิมของตนต่อไปตามเดิม

วงจรชีวิตนี้ ได้แก่การทำงานในระบบเข้า
ครึ่งข้าม เช่นครึ่งข้าม

เรียกว่าทำงานไปเรื่อย ๆ

ภาษาที่ใช้ในวงการมวยเขาเรียกว่า ประคอง
ตัวให้ครบยก คอยเลี้ยงระวังหมดยกตอนสี่โมงครึ่ง

ซึ่งบางครั้งบางหน เสียระวังยังไม่ดี

ก็มุดเขือกลงเวทีกลับบ้านไปเสียก่อนก็มาก

รวบรวนก็จะเลื่อนไหลไปสู่เป้าหมายเหมือน

น้ำ

สายน้ำใหม่ย่อมจะไหลแทนที่สายน้ำเก่า

และคลื่นลูกใหม่ย่อมซัดสาด ไล่คลื่นลูกเก่า

ทันเสมอ

ไม่ทันวันนั้น ก็ต้องทันในวันข้างหน้า หรือ
อย่างน้อยก็เร่งช่วงก้าวหน้าให้กระชั้นชิดเข้าไปอีก

หน่อย

เพราะฉะนั้น จึงมีความยินดีแผ่เร้นซ่อนอยู่
อย่างเรงโลดในการจากไปของผู้ที่นั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวที่
อยู่สูงกว่าตน

และนั่นคือกลุ่มข้าราชการผู้แซ่ซร้องสาธุการ
กับการจากไปของผู้บังคับบัญชาคนเก่า เพราะข้าราชการ
กลุ่มนี้ มีความต้องการอยากเห็นภาพการเปลี่ยน
แปลงในทางที่ดีขึ้น กระดับกระแจะขึ้น และมีคุณธรรม
ขึ้น ของหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่

โดยเชื่อว่า บางที่ระบบพรรคพวกที่เห็นคำตา
มาตลอดระยะเวลาสิบปี อาจจะลดน้อยลงบ้าง ไม่ได้
หวังถึงกันจะ ให้ระบบพวกพ้องอย่างที่ว่านั้นหมดจาก
ระบบราชการไปหรือ

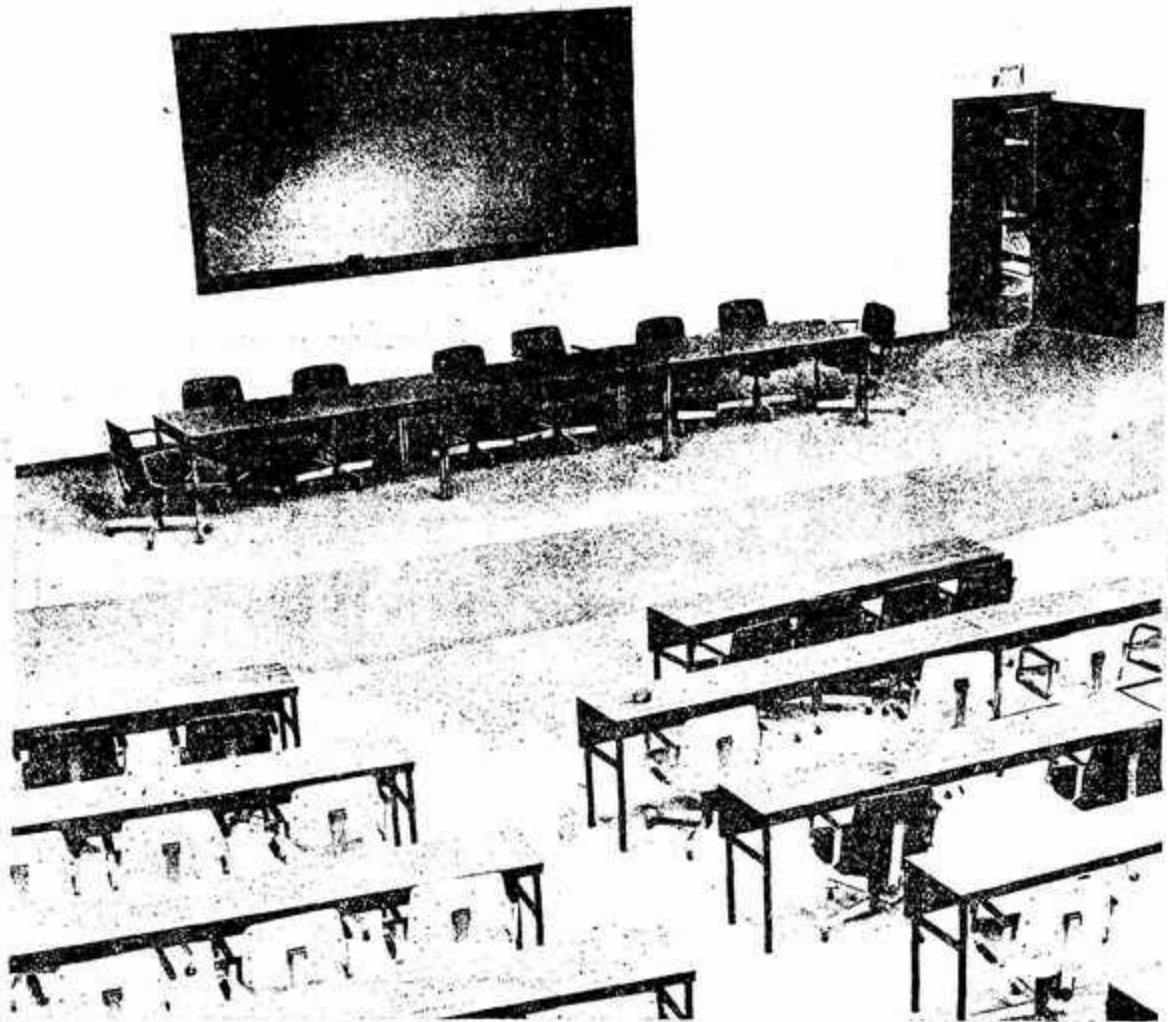
อย่างนั้นคุณมันจะเป็นความฝันอันสูงสุดมาก
เกินไป

ที่แอบ ๆ หวังเอาไว้ก็เพียงแค่ว่า ผู้มาใหม่
อาจจะต้องใช้เวลาบ้าง สำหรับการที่จะสร้างฐานและ
สร้างกลุ่มอิทธิพลขึ้นในอภิปรายหาอาณาจักรของคน

หรืออาจจะเป็นผู้มีคุณธรรมโดยแท้บ้าง
หรืออาจจะปลอบใจตัวเองลม ๆ แล้ง ๆ เพียง

ว่าวันหนึ่งมันควรจะดีขึ้น

ซั่มมันก็ไม่แน่นอนเสมอไป

ความรู้สึกจากหลายทิศทางเหล่านี้มารวมกลุ่มกันอยู่อย่างสับสนแต่ซ่อนเร้นมีจิตใจอยู่ในวันสิ้นเดือนกันยายน

ไม่มีใครจับความรู้สึกอันแท้จริงของใครได้ในเช้าวันนี้

ที่เห็นกระจ่างแจ่มอยู่ในท่าที่นอนนุ่ม อารมณ์ถวิลอยู่ในสายตาและรอยขมบนนั้น ถ้าจะให้สุภาพหน่อยก็ต้องเรียกว่า ความเสแสร้ง

แต่ถ้าอยากรู้ค่าที่เป็นความหมายจริงแท้และถกขบาคความรู้สึกของคำว่า ความเสแสร้ง ก็ขอให้ถามมาเป็นการส่วนตัว

ซึ่งก่อนจะตอบก็ต้องศึกษาค้นถามเสียก่อน เพราะไม่ว่าจะหงัดหรือเปล่านั้น

มองย้อนกลับไปสู่ความรู้สึกของผู้ที่จะกำลังจะจากไปบ้าง

ความรู้สึกหนึ่งก็คงเหมือนพระภิกษุผู้เพียรประกอบตนครองพรหม ผ่านอาบตีปราชิกมาได้จนตลอดรอดฝั่ง และมีสิทธิได้นั่งเป็นพระอันดับรับรองกัณฐิน สำหรับพรหมานันด้วย

นั่นเป็นความรู้สึกหนึ่ง

แต่ก็ไม่ใช่เหมือนกันว่า ผู้ที่จากไปเหล่านั้นจะมีเวลาหวนคิดถึงอดีตยาวนานที่ตนได้ผ่านมา ในชีวิตราชการบ้างหรือไม่ว่า ตนได้ทำอะไรไว้ให้กับราชการบ้าง

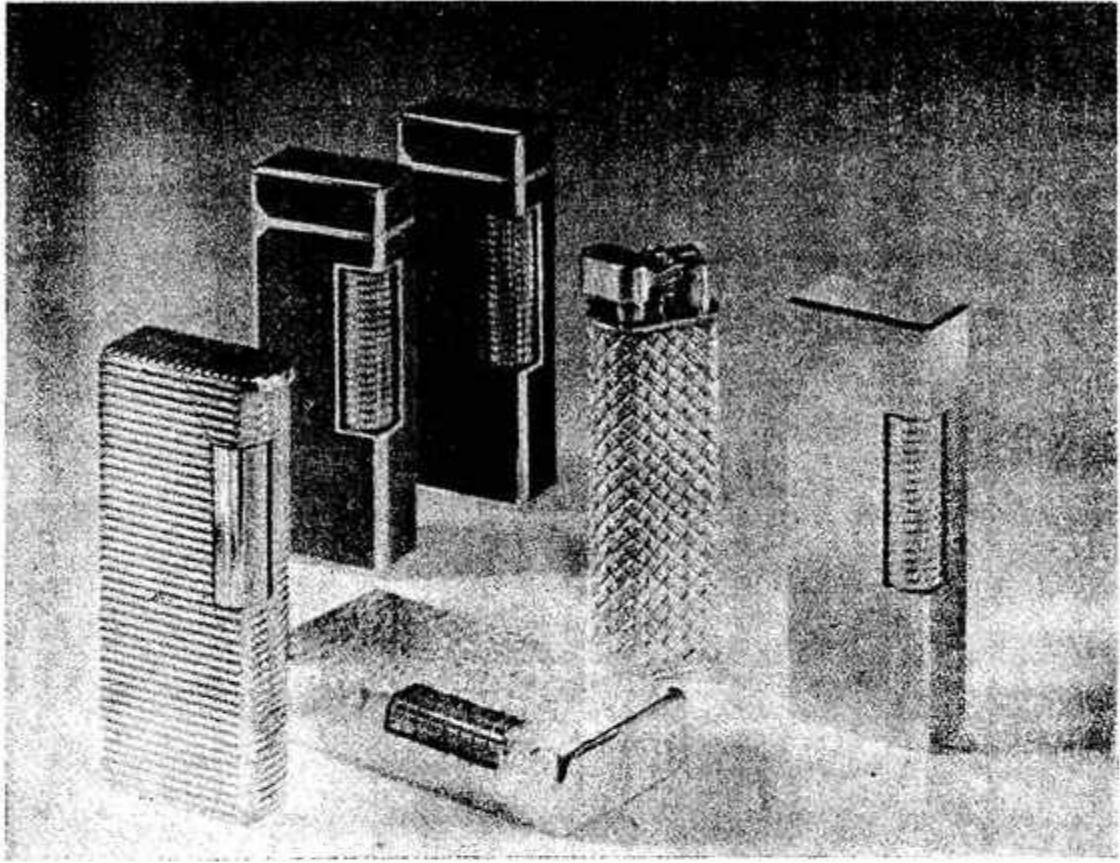
ถ้ามีเวลาหวนคิด ก็ต้องกำหนดเงื่อนไขบังคับตัวเองคิดว่า จะคิดด้วยหัวใจอันเที่ยงธรรม ไม่คิดอย่างเข้าข้างตัวเอง

ไม่อย่างนั้นก็เป็นการคิดที่เปล่าเปลือง โดยไม่ได้อะไรขึ้นมาเลย

คนดีในราชการ และที่ผ่านพ้นจากราชการไปแล้ว มีจาก

เชื่อว่าจะมีข้าราชการหลายคน มองย้อนกลับไปสู่เส้นทางสายที่เขาได้เดินผ่านมาแล้วอย่างเข้มแข็งด้วยความภาคภูมิใจ เนื่องจากวันเวลาช่วงนั้น เขาได้ปฏิบัติหน้าที่ภาระกิจของเขาอย่างซื่อสัตย์สุจริต ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งตลอดมา

บุคคลของราชการในแบบฉบับนี้ เป็นบุคคลที่ยึดเป็นแบบอย่างได้ จุดไฟในหัวใจให้กับอุดมการณ์ในการทำงานอันมีเป้าหมายแน่นอนของคลื่นลูกหลังที่ไล่ตามมาได้ เป็นบุคคลที่ทราบไหวได้สนิทมือสนิทใจ และอยู่เหนือการเป็นเป้าหมายแห่งการสนทนาอย่างคุดเจียด จาบจ้วงก้าวร้าว และไม่เคารพ ของผู้ใต้บังคับบัญชา

ข้าราชการต่างๆจำพวกนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในราชการ หรือพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการไปแล้วก็ตาม ก็เป็น ปุชนัยบุคคลในหัวใจของผู้คนได้เสมอ

ส่วนข้าราชการประเภทที่มีพฤติกรรมตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้วนั้น คือข้าราชการจำพวกที่ใช้ราชการเป็นแหล่งสร้างอาณาจักรของตนมาตลอด (หรือเกือบตลอด) ระยะเวลาที่ยังอยู่ในราชการ ย่อมจะได้พบว่าวันหนึ่ง ตุลาคม ของบทรต้นพ้นจากราชการ นั้น เป็นวันที่หงอบเหงามและอ้างว้างอย่างรุนแรงที่สุด นอกเหนือไปจากสำนึกทว่า เมื่อตนขึ้นในตอ

เช่า ก็ไม่ต้องกระวักกระวาดทำอะไรอีกต่อไป เพราะไม่ต้องไปทำงานแล้ว ยังจะต้องเตรียมตัวเตรียมใจไว้สำหรับรับการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ อีกหลายประการที่จะตามสู่ชีวิตในช่วงสุดท้ายของตน

อย่างน้อยที่สุดก็หมดสิ้นไปแล้วสำหรับอำนาจวาสนาบุญญาบารมที่เคยมีมา คนที่จะกราบไหว้พนอบพิเทา ก็จะลดน้อยลง

ลดน้อยลง และ ลดน้อยลง

ผู้คนและผู้คนในอภิมาหาอาณาจักรที่ตนเคยสร้างสมเอาไว้ ก็จะไม่มามีเวลามางอหลังรายงานเอาอกเอาใจอย่างเคยอีกต่อไป

เพราะคนตระกูลนี้ก็ต้องใช้เวลาที่เคยทำอย่าง
นี้ ไปทำกิจวัตรอย่างนี้ แต่ทำกับผู้บังคับบัญชาคน
ใหม่

ขงเบเนเวอจธรรมดามาก

ทุกคนด้วยแห่งสภาพของจิตนิยม ไม่ใช่ทุน
นิยม หรือวัตถุนิยม ก็ต้องว่า-นอกจากอดีตรุ่งโรจน์
แล้ว ก็ไม่มีอะไรเหลืออยู่อีกเลย

ที่หาโลกคือ หวลดวลถึงอดีตของท่าน

เห็นจะไม่ต้องบอกว่าหวลดวลถึงความรู
สึกภาคภูมิใจหรือปยศ

มันขึ้นอยู่กับหัวใจและสายตาได้สัมผัส
แสงธรรมรำเรืองไร บางแล้ว หรือยังมีมดนอนธกาล
อยู่กับโมหจริต และอวิชชามืดดำอยู่เท่านั้นเอง

เรื่องนายนชนด้วยความตงอกตงใจ และ
อยากจะอุทิศให้ข้าราชการผู้ซึ่งครบเกษียณอายุไปแล้ว
หรือจวนจะครบเกษียณ หรือผู้ซึ่งตั้งใจจะอยู่ในราช
การจนครบเกษียณอายุทุกท่าน

เพื่อว่าเวลาช่วงที่เหลืออยู่ในราชการจะได้ทำ
ให้ท่านได้คิดว่าท่านควรจะทำอะไรหรือทำอย่างไรกับ
เวลาที่เหลืออยู่

และเพื่อว่าวันพรุ่งนี้ จะมีอะไรดี ขนบ้าง
จากการปฏิบัติราชการในระบบคุณธรรม (ถ้ามี)
ของท่าน

เพื่อที่ว่าท่านได้เจ็บปวดน้อยลง เมื่อท่านตม
ขึ้นมาในตอนเช้าของวันที่หนึ่ง ตุลาคม.

ท้ายเล่ม

ในโอกาสที่งานจัดงานเนื่องรำลึกถึงวีรชนผู้เสียชีวิตและเลือดเนื้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกราช และประชาธิปไตยของชาติ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ระดับหนึ่ง

เดือนตุลาคมจึงนับได้ว่าเป็นเดือนแห่งการสร้างสรรค์ประโยชน์แก่ส่วนรวม ซึ่งควรเชิดชูให้สูงเด่นเป็นแบบอย่างในการสืบทอดเจตนารมณ์และปลุกเร้าจิตใจเหล่าต่อสู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย คือเอกราชและประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

เมื่อพูดถึงปัญหาของประเทศกล่าวกันว่า หากประเทศมีเอกราชและประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ ย่อมก่อให้เกิดบรรยากาศที่ส่งเสริมความเป็นธรรมในสังคม นั่นคือสามารถใช้ทรัพยากรของประเทศสร้างสรรค์ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนส่วนใหญ่ได้ นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่จะมีสิทธิเสียงและส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางของตนอย่างกว้างขวาง

ดังนั้น ก่อนอื่นประเทศที่ก้าวหน้าจะต้องหาทางขจัดอิทธิพลของต่างชาติให้ได้ อิทธิพลของต่างชาตินี้ เท่าที่ปรากฏในประเทศต่าง ๆ สรุปได้ว่า เพื่อต้องการขูดรีดทรัพยากรของประเทศนั้น ๆ เอาไปทำนุบำรุงประเทศของตนให้มากที่สุด และนานที่สุดเท่าที่จะทำได้

ความมั่งคั่งของประเทศยุโรปในยุคอาณานิคมเป็นต้นมา จนกระทั่งถึงยุคจักรวรรดินิยมคือ บรรดาอาณานิคมประเทศ กำลังบรรลุจุดยอดของความเจริญ เนื่องจากความขยายอิทธิพลทางเศรษฐกิจครอบงำผูกขาดทรัพยากรของประเทศต่าง ๆ ในโลก เป็นตัวอย่างที่เห็นเด่นชัดที่สุด

และดูเหมือนว่าชนชั้นปกครองปฏิกริยาทั้งหลาย นอกจากไม่ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา ยังรู้เห็นเป็นใจ เพราะมีส่วนได้เสียในผลประโยชน์บางประการร่วมกัน และใช้สำนวนโวหารเพื่อขบขี้กระแสดความตื้นตื้นเกี่ยวกับเอกราชของประเทศ เป็นผลให้เกิดสภาพ ผู้ปกครองมั่งคั่ง และมั่นคงแต่ประชาชนส่วนใหญ่ยากจน และไม่มีหลักประกัน เพราะทรัพยากรส่วนใหญ่ของประเทศแทนที่จะกระจายไปสู่ประชาชน กลับต้องตกเป็นของต่างชาติและชนชั้นปกครอง เพียงไม่กี่คน

ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาประชาธิปไตยนั้น จะต้องยึดหลักให้คนส่วนใหญ่ ซึ่งมีบทบาทในกระบวนการผลิต และสร้างสรรค์ประเทศเข้ามามีส่วนได้เสีย และร่วมในการกำหนดแนวทางอนาคตของตนเอง จึงจะเรียกได้ว่าเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เช่นในประเทศที่อาศัยเกษตรกรรมเป็นหลัก ความเจริญก้าวหน้าของประเทศขึ้นอยู่กับผลิตทางการเกษตร กรณีนี้ต้องอาศัยผู้ที่อยู่ในแวดวงเกษตรกรรม เข้ามีส่วนร่วมกำหนดแนวทางด้วยตนเอง ชาวไร่ชาวนาทั้งหลาย จึงจะมีหลักประกัน และมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ลักษณะที่เป็นประชาธิปไตย จึงเอื้ออำนวยต่อการระดมมวลชนอันไพศาลร่วมกัน สร้างสรรค์ความดีทั้งหลายให้เจริญวัฒนาสถาพรขึ้นได้ ตรงกันข้ามกับประเทศซึ่งไม่เป็นประชาธิปไตย ยังคงวนเวียนอยู่กับการแก่งแย่งอำนาจกัน ไม่มีสิ้นสุด การที่ประเทศจะปลอดจากอิทธิพลของต่างชาติและมีประชาธิปไตย จึงไม่เพียงแต่ทำความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่จะต้องลงมือปฏิบัติด้วย จึงจะเป็นผลจริงจึงขึ้นได้

ตุลาคม จึงควรถือเป็นเดือนแห่งการแบกรับภาระอันมีเกียรติของบุคคลในวงกว้างต่าง ๆ ร่วมกันมิใช่หรือ

